

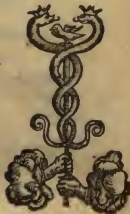
PETRISAN-
TERNÆ LVSITANI

IVRIS VTRIVS. DOCT.

PERITISSIMI AC
FAMOSISSIMI,

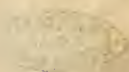
TRACTATVS DE ASSECVR-
tionibus & sponſionibus Mercatorum
nunc primum in lucem
datus, Cum repertorio
& ſummarijs.

VENETIIS APVD BALTASSAREM
CONSTANTINVM AD SIGNVM
DIVI GEORGII M D LII

2

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR, LENOX AND TILDEN FOUNDATIONS

NEW YORK

1897

1897

1897

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR, LENOX AND TILDEN FOUNDATIONS

NEW YORK

ILLVS^{mo}. VINCENCIO
NOBILI. S. D. N.
IVLII III. PONT. MAX.

LOCVM TENENTIS ANCONÆ,

B. M. Ioannes Baptista Triump.

Aduocatus Anconæ, ac

doctor. minimus,

* *

*

IEOS commendandos
censemus Illustrissime Prin-
ceps, qui ad humanæ uitæ
commodum, & utilitatem
aliquid bonis artibus exco-
gitarunt, quāto maiori præ-
conio extollendos eos esse arbitrari debe-
mus, qui non de suo sanè ea ediderunt in lu-
cem, quæ perpetuo sibi, & Patriæ honori
erunt allatura? Cunque igitur Amplissime
domine, præ manibus tractatum quidem
utilissimum de asssecurationibus, & spon-
sionibus mercatorum. D. Petri Santer-
næ Lusitani utriusque censuræ sanè Pe-
ritissimi & acutissimi in studio literario
haberem. Eumq; non solum mihi, sed etiā
Posteris prodesse cuperem, & ne tanti uiri
doctrina, atque scientia occultetur. neque
aliena (ut uulgo dicitur) uidear uestiri plu-

ma. deueni unà cū nonnullis meis laboribus
ac uigilijs te Duce, & Auriga in lucem ede
re, Cum sæpe illud mihi Diuini Platonis in
mentem uenerit, nō solum nobis ipsis, nos
esse natos. Sed nostri partem patriam, par
tem Amicos uendicare. Quapropter non
immerito Paulus ille Iuris Conf. beneficio
affici hominis hominem oportere dixit.
Accipias igitur optime Princeps librum
hunc, ipsumq; à maledicis uirulentisq; lin
guis (ut Principem decet) defendas, susci
pias igitur obsecro. Tuoq; clypeo adsis, Vi
gilijs lumbrationibusq; meis benigne faue,
quas sub tuo nomine in publicum prodire
percupio, meæ erga Amplitudinem tuam
seruitutis, ac fidei perpetuum testimoniū,
Cui omnia mea & quo carius est nihil ui
tam etiam ipsam debeo.

DE SPONSIONIBVS MERCATORVM.

PRIMA PARS.

SUMMARIUM.

- 1 MERCATORES Maris pericula pensitantes an res suas in casu aduersæ fortunæ per stipulationem tueri possint.
- 2 Conuentio, qua unus alterius infortunium in se suscipit pretio periculi conuento: an licita sit habenda.
- 3 Asssecurationis materia: an in terris maritimis sit praticabilis.
- 4 Qui res suas per mare defferri patitur: an de paupere redicatur.
- 5 Conuentio qua quis pretium periculi in se summit, an de iure ualida sit censenda.
- 6 Assumere periculum simpliciter in se non facit illicitam stipulationem.
- 7 Asssecurationis stipulatio: an sit contractus nominatus nel innominatus.
- 8 In contractibus innominatis: an susceptio periculi facit illicitam conuentionem.
- 9 In mutuo semper usura est prohibita secundum cano. & Theologos.
- 10 Distinctio certa circa materiam. c. si. de usur.
- 11 C. fin. de usur. quomodo a doct. intelligatur & 17.
- 12 Si mutuans pecuniam recipit pretium periculi: & ipsam asssecurauit nec constat de animo: an is ut usurarius sit iudicandus.
- 13 Animus semper in dubijs bonus presumitur.
- 14 Verbum censemus: an significat iudicare.
- 15 Dictio quoque an sit implicatiua sequentium.
- 16 Papa an iudicet de occultis. 1

DE SPONSIONIB. MERCATORVM

- 17 Intellectus nominis. c. fin. mente tenendus.
- 18 Verus sensus. c. fin. & communis secundum docto.
- 19 An Papa loquatur in casibus dubijs.
- 20 Papa an iudicet aliquem in dubio usurarium.
- 21 In dubijs an presumatur delictum.
- 22 In dubijs semper debemus presumere factum eo modo quo licet.
- 23 Facta semper debent intelligi esse cōcepta bono animo.
- 24 Vna presumptio aliam tollit.
- 25 Dictiones quoque & alia aliquando stant improprie.
- 26 Recipiens pecuniam causa portandi ultra mare, si pretium in se accipit, an usurarius sit iudicandus.
- 27 Omnis usura etiam nautica est prohibita.
- 28 susceptio periculi in se non facit illicitā conventionē.

PRIMA PARS.

VARTIS, atque assiduis Mercatorū illecebris adductus, Ego Petrus Santer-nus Lusitanus vtriusq. Iur. Doct. ut Opusculum de affectionibus, & spon-sionibus Mercatorum: quæ vulgari sermone apostolice nuncupantur conficerem. Et si mihi rem fore arduam, magnique laboris & cunctis hominibus, quoquomodo prodesse non dubitarem, cū tamen pro cōperto haberē, materiam ipsam, & illis cæterisque amicis nostris fore admodū fructuosam, pro uiribus nostris, eorum uotis ac postulationibus minime deesse uolui, & quia sæpissime, ¶ prouidi mercatores maris pericula pensitantes, affectionis clypeo res suas contra seuam fortunam tuerentur ac defendunt ab alijs, stipulando in casu aduersæ fortunæ, cuius inopinabili impetu sæpe omnem rem familiarē amittunt. ut. l. plane. sicut in pos. leg. uel fide. & ut ait Senec. li. 5. suæ rhet. ludit de suis fortuna muneribus, & quæ dedit aufert: quæ abstulit reddit, nec unquam tutius est illam

- experiri quàm cum locum iniuriæ non habet, circa quã conventionalem, affecurationem non mediocres solent inter ipsos mercatores nasci, & oriri discensiones. Ea.
- 2 propter in primis uidendum erit, tan talis cõuentio, quã unus infortunium alterius in se suscipit pretio periculi conuento, sit licita eo modo quo fieri, consuevit: deinde circa ipsos contrahentes exponemus, mercatorias quasdam alias conventiones, & sponfiones uulgo à lusitanis apostas nominatas, quibus inter se homines maxime, ne gociantes certant, promittentes, uel stipulantes certum, quid si tale aliquid uel non contingat, ultimo circa res in tali affecuratione deductas plures quæstiones ponemus
- 3 quotidianas iuxta materiã, † quum sit materia peregrina, & utilis ab alijs non declarata & multũ practicabilis, & frequetata. Maxime in ciuitatibus maritimis, ut est vlisbona, venetijs, Ancona, Neapolis, & Genua, & alibi in diuersis mñdi partibus, & prouincijs, unũ tamen bonum effectũ istius affecurationis non est omittẽdũ ad ea quæ sing.
- 4 not.glo.& docto.in.l.ij.ff.sol.mar.† quod licet nere credatur pauperiorem fieri, cuius res nauigio defferuntur, negotiando per mare quo ad effectũ de quo ibi uel res suas sub usuris dari, si tamen talis suarum rerum affecurationem stipulari consueuerit, & de hoc constat, cessat præsumptio illa, & hoc argumento à ratione cessante. c. cum cessante, de appell. l. j. ff. de conditi. ob turp. cau. l. eũ qñi. ff.
- 5 de iureiuran. l. si remunerãdi. §. si cui. ff. mand. † quo ad primum quibusdam uidebatur istam conuentionem, quã quis in se periculum summit pretio periculi non ualere per tex. in. c. fin. de usur. cum generaliter loquatur. l. j. §. & generaliter. ff. de leg. præstan. si d. tex. in. d. c. fin. nil facit ut infra patebit, & breuiter est dicendum quod ista conuentio ualeat, ex quo non reperitur aliquo iure prohibita. l. statuas. C. de relig. & sumpt. fune. in. l. nec non. ff. quibus ex causis ma. cum concor. & quod sit licita est de r. ente pauli de castro in. l. naue saupheli. ff. locat. & Rodulf. in tracta. t. consului de usur. Ioan. de ana. in. d. c. fin. in xiiij. q. & Ale-

xan.in.l.a titio, de uerb.obli.num.e.3.& Paris de Neapol. in
 tracta. Ludb.in iij.car.in uer.an quando mercatores, pro
 quo facit tex.in.l.opus quod in aduersione, & l.hæc distin
 ctio.ff.loca, & quod not.in.l.cum proponas.C.de naut. for
 mo.& in.l.si periculi.ff.eod.titu. potest.N. quis in se per
 pactum, periculum sumere, ut in dictis iuribus & quod
 quis stipulari ab alio affectionem possit text. est not. ad
 hoc in.l.decem.ff.de uerb. oblig.† susceptio quidem peri
 culi simpliciter non facit conventionem illicitam nisi
 alias sit illicita, sicut in.d.c.fi. patet, hoc exempli causa in
 multis contractibus, ut in d.l.in nave, & in.d.l.opus, & in
 l.iuris gentium. §. item si quis pacti. ff. de pactis, & in.l.j.c.
 eo. ti. & in l. & aristoni. ff. mand. & in.l.j. & l.si in nenditio
 ne. ff. peri. & comm. rei uend. & alibi in diuersis locis sicut
 ergo in contractibus innominatis de quibus in dictis iuri
 bus susceptio periculi non facit conventionem illicitam,
 7 † sic etiã in isto contractu affectionis qui est innomi
 natus, sed si suscipio periculum ut des pecuniam quod est
 ex mente Bald. in.l.cunctos populos numero decimo. C.
 de summa tri. & fide catho. & cum assimletur emptioni
 uendi. loca. propt. pretium quod datur ratione periculi di
 cta. l. periculi iuxta not. in.l.fi. C. de præd. curia. lib. xi. debet
 regulari secundum naturam contractus innominati de quo
 magis particip. l. si gratuitam. §. j. & in.l.naturalis. §. sed si
 facio ff. de præscr. uerb. cum ibi not. per Bartol. in.l.j. §. si. ff.
 de extrema. act. l. j. §. si quis fundum. ff. depo. & in.l.eum qui
 ff. commoda. cum similibus, quod autem iste contractus
 affectionis sit innominatus est de mente Bald. ut dixi
 in.d.l.cunctos populos, in quaest. an usura sint prohibita in
 fi. & d. Petrus cor. in.l.si pascenda. C. de pact. in prima que
 stione principali ibi dum dicunt alius est contractus inno
 minatus facio ut des pecuniam, quia suscipio periculum
 ut des pecuniam, & Bald. in.d.l. periculi in re collectis
 antiquis salyce. in.l.tenetur. §. j. nume. 2. ff. de actio. em
 ptio. cum enim contractus ex.l.conventionem accipiat.
 l. i. §. si conueniatur. ff. de positi. l. in conuentionalibus. ff. de

- verb. obli. ex quo contrahenti ita placet suscipere pericu
 8 li t non debet propter hoc, solum contractus illicitus iudi
 cari: quando de se non est illicitus alio ex capite, ut in d.
 c. fin. & ibi. 10. cald. & ad d. c. fi. ibi pro eo, quod suscepit
 periculum & c. est namque, dicendum quod loquitur in
 casu mutui in quo reperitur formaliter usuram, esse pro
 hibitam lucæ. vj. Cap. Matt. c. 5. et c. consulit, & in c. in ciui
 tate cum similibus. eod. titu: & ubique doct. & in c. con
 9 questus, & host. in summa eo. titu. & fede. in consi. 33. t &
 est communis cōclusio iuristarum, & canon. & Theologi.
 quod in mutuo sit prohibita usura tantum ut in eius dis
 finitione patet, sed nunc quando iuxta prædicta, mutua
 ui mille alicui mercatori sine aliquo pacto pro emendis
 mercibus deferendis per mare, qui ante stipulatur affecu
 rationem illius pecuniæ mutuata sub pretio periculi, an
 liceat, uidetur, quod non per. d. cap. fin. sed contrarium
 credo uerius ut statim declarabo: & tango in. recollectis
 10 illius. c. fin. quia t aut mutuo pecuniam eo pacto susce
 ptionis periculi, hoc est aliter non mutuaturus. nisi illud
 periculum in me sumam, et loquitur. d. c. fin. nec tunc ui
 detur procedere ex mera caritate, aut mutuo simplici
 ter, & siue ullo pacto, hoc est quia à principio non hoc
 gessi in mente, & siue illo eram mutuamus, licet ex post
 facto ex conuentione affecurationem sibi faciam, & pre
 tium periculi habeam, non est dicenda usura: ea ratione
 ratio est, quia hic sunt duo contractus separati, unus no
 minatus mutui, & alius innominatus affecurationis, nec
 unus ab alio precise. dependet, ita quod unus secundū mu
 tui sit immediate causa alterius, scilicet affecurationis, sed
 tantum susceptio periculi, ex quo potest summi indubita
 ta conclusio, quod aut susceptio periculi est immediate
 causa eius quod ultra receperit, ut in affecuratione prædi
 cta, quia ideo habeo certum quid quia. n me suscipio hoc
 periculum, & non est usura: aut mutuum est causa imme
 diata & est usura nec excusatur quis. hoc casu ratione pe
 11 riculi ut in. d. c. fin. t quem sic intelligo, uoco mutuum

- causam immediatā, quādo aliter nō eram mutuaturus, nī si recepturus aliquid ultra sortē, secus est in primo casu, aliter esset absurdū contra l. nā absurdū. ff. de ope. libe. & l. existimo. ff. de uerb. oblig. quod si mutuo alicui pecuniam non recepturus aliquid ultra sortem, & ipsa uellit stipulati asssecurationem illius pecuniæ ab aliquo quod licet, ut in primo dictum fuit: quod non possit stipulari à me, quia mutuaui illam pecuniam, quam asssecurat, in istis quidem inspiciendum est, quod principaliter agitur, iuxta not. in l. si quis nec causam, & ibi soci. ff. si cer. pet. c. ad quæstiones de rer. permu. & in l. qui exceptionē. ff. de cond. inde. & ibi saly. & quod principaliter, uel secundario uenit tan
- 12 quam augmentum † quia lucrum secundario proueniens in contractu mutui, non facit usuram, ut in. d. l. nor. & per sanctum Bernardum in tract. de contract. sermone. 36. arti. in. c. iij. quem refert. D. Petrus. Cor. in. d. l. si pascēda, quod tale lucrum non est peccatum mortale, nec ueniale ut. lxj. dist. quæ prohibet, & lxix. c. si officium, subsequē
- 13 ter quæro de utili quæstione, quid in dubio † quādo mutuans recipit pretium periculi, & asssecurauit dictam pecuniam non tamen constat quo animo id fecit, & an esset aliter mutuaturus uel ne, pro qua quæstione facit, quod dixit solem nis, & subtilis doct. D. Pet. Cor. in. d. l. si pascenda ubi dixit unum menti tenendum pro intellectu. d. c. fina. quod sibi uisum fuit quando. d. c. legebat licet, ut dicit ipse à doct. oribus non ponatur, quod ecclesia iudicet istum usurarium in casu dubio in. d. c. si. ubi papa uidetur potius iudicare, quā statuere de nouo, mouetur subtiliter more suo propter uerbum censemus positum in. d. cap. fina.
- 14 §. quod significat, secundū propriam significationem iudicare premissa deliberatione glos. not. in cle. j. de proba. in uer. censemus, quæ dicit, quod istud uerbum censemus significat iudicare, statuimus, & deliberamus, & alia glo. est in cle. j. de concess. præben. in uer. censemus, confir
- 15 mat etiam hoc propter dictionem, quoque. §. quæ est implicatiua in sequentibus casibus in quibus ille contrahens

- in.d.c.fin.non reputatur usurarius, & tamen posset esse, quod habeat prauam intentionem iuxta not. in.j.c.ciuitate, eo.tit. de usu. & sic esset usurarius, licet, & e contra si haberet bonam, & non corruptam intentionem non.n. c. 16 set. usurarius† propterea, quia Papa non noscit secreta cordis, nec potest diuinare, iudicat.n.uerisimiliora, & à communiter accidentibus, & ideo quandoque fallitur.c. à nobis de sent. excom. unde non sequitur ecclesia iudicat istum usurarium, ergo est usurarius, et e contra indicat non usurarium, ergo non est, sensus itaque præfati Cornei. Et secundum me est, quod in.ij. responso illius.c. fin. licet ille contrahens in dubio non reputetur usurarius, tamen in primo responso in casu dubio reputatur, & iudicatur usurarius, quamuis posset esse, quod non habeat prauam intentionem, & sic in ueritate non erat usurarius. † Iste intellectus debet esse menti tenendus propter eius auctoritatem, & est nouus, & ex eo posset sequi unum notandum, quod quum Papa ibi iudicet in dubio ex uerisimilioribus, & super tali presumptione statnatur de nono, ut patet ex uerbo censemus secundum.D. Cor. quod licet ille mutuans, uel aliquis alius uellet probare in contrarium, illum non esse usurarium quod non admitteretur iux. not. in.c. is qui desponsa. & in.l. si qui adulterij. C.ad.l. in. de adul. & l. antiqua.c. ad uelle. & l. si. C. de pign. & l. fin. §. fin. C. ad Maced. l. si. ubi pupillus edu. debe. cum similibus, sed ille intellectus Cor. mihi uidetur dubius, primo, quia tex. in.d.c. fin. in primo respon. non loquitur in casu dubio. secundò quia est contra illud.c. in secundo responso, ubi Papa non uult aliquem in dubio præsumi, nec iudicari usurarium nec per consequens est dicendum uelle in primo responso apparitate rationis. l. a Titio. ff. de uerbo. obliga. l. illud. ff. ad l. aquil. cum uulg. † circa quod pro ueriori intellectu illius capituli est aduertendum quia literæ illius.c. fi. possunt dupliciter intelligi primo ut illud uerbum, eo quod suscipit in se periculum recepturus aliquid ultra sortem, & c. referatur. ad proxima præcedentia, & est sensus, quod ideo

- mutuabat illam pecuniam quantitatem, quia uolebat periculum illius pecunie in se suscipere, ut aliquid hac de causa susciperet ultra sortem, iste est uerus, & communis intellectus, & probat ibi uerbum recepturus aliquid, quasi dicat aliter non mutuaturus ut ibi declarat glo. quia suscipiebat: Tunc periculum loco cuiusdam compensationis eius quod ultra sortem recipiebat, & secundum istum intellectum non est dicendum. † quod Papa ibi loquatur in casu dubio, alio modo potest illa litera intelligi, quod uerbum eo quod suscepit in se periculum referatur ad sequentia & est sensus, quod ideo usurarius est censendus, eo quod suscepit in se periculum, & istum intellectum uidetur sequi. D. Cor. dum dicit, quod Papa iudicat in dubio illum usurarium, qui in se sumit periculum pecunie mutuatae, iste intellectus, ut dixi non placet, propter secundum responsum illius. c. fin. † ubi in dubio Papa non uult presumere aliquem usurarium. Ratio est secundum glossam, quia haec est pars minor ut. c. ij. de reg. iur. in l. interpretatione. ff. de pen. ar. gen. l. ian. ff. de act. & obli. & c. ex literis de probatio, ita etiam non est uerisimiliter uelle iudicare usurarium
- 19 in primo responso in dubio eadem ratione † ne presumatur delictum. l. merito. ff. pro socio, & in dubijs debemus presumere factum eo modo quo licet, & non aliter.
- 20 † ut hic ut à delicto excusetur per. d. l. ex merito, & quod not. Bart. in l. non solum. §. sed ut probari. ff. de no. ope. nu. nu. nec est asserendum quod ille qui mutuatur praesumatur esse malo animo, & corrupta intentione, quia
- 21 cum quaerimus quo animo facta fiant † debemus presumere, quod bono animo, ut in. c. ij. de reg. iur. & Bar. in l. libellorum col. 5. ff. de accusat. & per consequens non est uerisimile quod Papa contra tale iuris praesumptiones uel licet in dubio praesumere aliud, ut ibi in primo responso ne uoluit praefatus Doct. Tenendus est igitur primus intellectus tanquam uerior, & ad praedictam quaestionem est dicendum: quod in dubio non est praesumendus usurarius, nisi esset solitus aliquis fœnerari, quia tunc forte est praesumen-

du in quod suscipit in se periculum fœnerandi animo,
 24 .§. quia in hoc casu una præsumptio tollit aliã. c. 1. de præ
 sumpt. l. qui adulterij superius, allegata. Bal. in. l. fina. in. fi. c.
 de probat. Alex. consi. 101. ult. col. primo vult. Bal. in. l. pactu
 meus in fin. ff. de hæred. inst. & in talibus inspicitur con
 suetudo contrahentis. l. qui se misses. ff. de usu. §. fina. c. illo
 rios de pign. cum similibus: nec obstat prædictis, quod po
 nit glo. in. l. rogasti. si. cer. pet. in verbo si sibi condici: dum
 dicit quod in mutuo non debet fieri distinctio esset soli
 tus fenerari uel non, sed quando aliquid recipitur ultra
 fortem, Est usura, quia illud habet locum, in uolente fœne
 rari, & de quo constat: secus, autem in casu nostro, in du
 bio, quia potuit aliquid recipere non principaliter pro
 pter mutuum, sed propter, assecurationem, quæ potuit
 de pecunia mutuata, sicut alij. Mercatores, & hoc quando
 erat aliter mutuaturus, ut superius declaravi, Nec obst. uer
 bum censemus positum in. d. c. fi. quia illud uerbum etiam
 stat. in alia significatione, ut in. d. glos. & est uerisimilius,
 quod statuat de nouo: quàm ut iudicet in casu dubio, ut di
 xi supra quia non est præsupponendum in casu dubio, ut in
 d. c. fin. in. ij. respon. Nec obstat, quod dicatur de dictione
 quoque quia licet sui natura sit implicata in l. plane.
 §. si coniuncti, de leg. primo, & repetitiua, ut in. §. actio
 25 nes quoque insti. de actio. & in. §. penales: † tamen istæ,
 & similes dictiones. secundum subiectam quandoque ma
 teriam stant in propria, & alterantur. l. eas causas, iuncto
 gl. ff. de cond. & demonst. Soci. in. l. creditor in. 6. ff. si cor
 pet. & illam glo. not. Alex. Imol. causa euitandæ absurdita
 tis, & repugnantia. l. si ab hostibus. ff. sol. inat. quemad. dos.
 Pet. posset aliquis dicere quod ista conuentio assecratio
 26 nis non sic licita. † quæ sit de pecunia seu rebus, quæ per
 mare deferuntur, cum uideatur fœnus nauticum, & sic
 prohibitum, sicut alia usura de iure canon. & civili per
 not. in autent. de eccl. ut. c. §. primo. & ibi gl. & in autent. 2
 ad hæc. c. de usu. & per AZO. in summa. eo. tit. & Bart. in. l.
 insula. ff. solu. ma. & in. l. cunctos, popul. c. de summa tri. in

DE SPONSIONE MERCATORVM

in.3.col.& alij doct. ibi, & alibi in varijs locis. sed ad hoc potest responderi unà cum glo.in.d. auct. ad hæc, & in dicto. §. j. uel uerius iuxta not. per eaq; ibi dicit Bart.in.d. §. 27 j. & alibi est dicendum quod licet hodie ⁊ omnis usura, sit prohibita etiam nautica, attenta dispositione. c. fin. superius allegati, quod illud procedit in uera usura, sicut in. l. periculi pretium. ff. de naut. fe. Bal. consi. 395. num. 8. 7. uolu. & consi. 115. nume. 12. 2. uolu. & con. 379. nu. 2. 4. uolum. ut puta quando mutuo alicui pecuniã, & prout ibi exemplificat glo. quam uolo mihi reddi sic Nauis ex Asia uenerit, & si non uenerit uolo mihi reddi cum usuris centesimis, quia in tali conuentione est usura secundum. d. c. fin. & c. consuluit eo. ti. ratio principaliter, quia augmentum illud apponitur, super sorte in casu deficientis cõditionis, sed in assecuratione, ut supra dixi mutui non est causa immediata lucri, sed eijcitur de per se periculum: quandoque per mutuãtem; qui erat etiam sine hoc mutuaturus, ut supra fuit declaratum, quandoque per alium de pecunia autem nautica, seu traiecitia, de qua. in. l. j. ff. de naut. fœno. notab. uide. d. Innocen. & Cald. in. d. c. fin. ubi uolunt quod si nauigans precium in se accipiet ut talem pecuniã secum reportet ultra mare siue periculum eius pecuniæ, per pretium summat, siue non, non est usura secundum salyce. in rub. ff. de usur. in princi. quòd not. ad eaque supra in principio diximus ⁊ quia susceptio periculi non facit contractum illicitum simpliciter : & in hac materia uide pulch. consi. Bald. 311. nu. j. & 2. 5. uolu.

SYMMARIVM

- 1 **NUDA** Conuentio, & sine causa non ualet.
- 2 **Conditionalis** conuentio, quæ à facto alterius dependet, an de iure ualida sit censenda.
- 3 **solus conditionis euentus** : An pro causa sit habendus.
- 4 **Conuentio de matrimonio contrahendo inter talem, & talem** an ualida sit censenda.

- 5 sponsio facta in ludo prohibito, an ualet.
- 6 senatus prohibet pecuniam ludere : & sponsonem facere de pignore ponendo.
- 7 vbi causa sponsonis inhonesta est sponsio non ualet.
- 8 Aduersam fortunam liberi hominis expectare inciuile & turpe est.
- 9 Turpis ludus & inhonesta conuentio non ualet.
- 10 Ad delinquendum non debet, quis inuitari spe lucri.
- 11 sponsio, quæ contra bonos mores concipitur : non ualet.
- 12 Stipulatio, quia quis inuitatur ad delinquendum non tenet.
- 13 Malitijs hominum semper est obuiandum.
- 14 Delinquendi occasio non est danda.
- 15 Expectare mortem inimici fidei Christianæ inciuile non est.
- 16 Conuentio, qua quis sibi tristum euentum expectat, an de iure ualida sit habenda.
- 17 Stipulatio si hoc anno Imperator incoronabitur, uel si in Italiam uenerit, an de iure teneat.
- 18 Sponsio si tibi nascetur masculus, aut femina, an de iure ualida sit.
- 19 Omnis causa non inhonesta, & extranea iustificat stipulationem.
- 20 Conuentio si pluet hodie uel cras, an ualeat.
- 21 vbi non licet ludus, minus licet facere sponsonem.
- 22 In sponsonibus inter Mercatores non curatur de apici- bus iuris.
- 23 sponsones magis causa solatij, quàm lucri concipiuntur.
- 24 Ludus ubi de consuetudine toleratur, non tenetur, quis ad pecuniæ restitutionem.
- 25 Ludus introductus causa uirtutis exercendæ regulariter non est prohibitus.
- 26 Conditiones an suspendant actus.
- 27 Exceptio competit contra nudam conuentionem.

- 28 Conceptio stipulationis sub conditione inhonesta an toleratur.
- 29 Condicio appositae in alterum ex contrahentibus non improbata. An similis conuentio de iure ualida sit habenda.
- 30 Ludus in se regulariter est prohibitus.
- 31 Repetitio inter ludentes datur, in ludo prohibito.
- 32 Sponsiones mercatorum sine causa, an sint prohibita.
- 33 Ludentibus licitum est facere, quicquid possunt. ut uincant.

SECUNDA PARS.

ANTIQVIS, & Modernis Iuris-
pensis ea est frequentissime quaestio
pertractata circa conuentiones, seu
sponsiones Mercatorum, quae sub ua-
rijs, ac diuersis componitur formu-
lis, uidelicet si Imperator hoc anno
moriatur dabis centum, sin autem
dabo tibi. & ut dicit Paul. de Cast. quem etiam Alexan. de
Imo. & D. Franc. de Arct. referunt in l. à titio de uerbo. obli-
ga. fuit in practica Florentina quaestio circa istam conuen-
tionem an ualeat, & uidebatur non ualere †, quasi esset
nuda conuentio, & sine causa per. l. ij. §. circa. ff. de doli
except. & per. d. l. à Titio, & fuisse consultum, & iudica-
tum, quod ualeat etiam si fuisset concepta sub conditio-
ne, quae dependeret ex facto alterius, & incertae personae
† ut promittis decem si quis uel si Titius capitolium ascen-
deret, uel si quis à me decem petierit, uel si qua nupserit,
& ad. §. circa respondet Paul. quod loquitur in obligatio-
ne pura, secus in istis formis conditionalibus, † quia solus
conditionis euetus habetur pro causa. d. l. à Titio, & quod
bene fuerit iudicatum probat Alex. in l. cum ad praesens.
nume. r. ff. si cert. pet. & per dictum hosti. in. c. gemmae de
de spon. ubi uoluit, quod si unus promittat alteri decem
si fiat

4 si fiat matrimonium inter Titium † & Bertam, & è contra alius si non fiat promittat tibi idem ualeat conuentio, sicut fuisset concepta, sub quauis alia conditione, & hoc quando sunt extranei à Titio, & Berta, secus quando sub nomine Titij, & Bertæ fierent sponsalia sub pœna, ut in. d. c. gemma, & in. l. Titia de uerbo. obliga. & alcx. in. d. l. cum ad præsens.

CIRCA quas tamen spõsiones oportet inspicere causas super quibus interponunt etiam formam in admittendo simpliciter similes conuentiones argumento eorum, quæ habentur in. l. iij. ff. de alea. lus. & in. l. si rem. §. si quis. ff. de pres. uer. † quia sicut in ludo prohibito sponsiones, non ualent, ita est dicendum similiter de alijs cõuentionibus: quando suscipiunt aliquid non honestum ut statim declarabitur: facit ad hoc quod ponit Odofredus in titu. de libellis in ultima parte relatus à Paride de put. in suo tractatu de ludo, ut si aliqui dicunt, cum aliquid negatur, ponamus pignus, quòd ita est: ut ego dico, & sic ponunt dicit ipse, quòd sæpius damnatur, quia † senatus prohibet pecuniam ludere, & sponsionem facere in huiusmodi pignore, nisi quando sit causa uirtutis ostendendæ. l. ij. ff. de alea lus. & aleat. & l. ij. quarum re. act. non datur, & per consequens quando causa uescendi ponuntur ista pignora, & quòd unus cõmedet plusquam alius, non ualeat. c. a crapula de iur. & honest. idem, & in similibus sponsionibus, quæ sunt contra debitum honestatis, quod dic, ut in d. §. si quis ubi tex. not. & ibi Saly. † quod causa sponsionis fuerit inhonesta, sponsio non ualeat, & per consequens cõpetit repetitio, quod datur in illo tamen exemplo, si princeps moritur etiam in tali tempore, ut in alio simili, uel si perdet terram talem, ut refert præfatus, sollemnis Doct. Paulus uoluit consulere, quia uidetur ista sapere in honestatem, sicut ludus Taxillorum † pro quo facit quia expectare casum aduersum liberi hominis est inuile, & turpe. l. inter stipulantem. §. sacram. ff. de uerbo. oblig. & per consequens spõsio, & stipulatio in aduentu tali concepta, non ualeat. l. generaliter. ff. eo. titu. cum. l. sequenti, &

- quod not. in. c. secundo de concess. prae. & ut in simili dicitur tex. in. l. si. c. de pact. istae conventiones possunt dici plene strictissimi enētus, & periculosi propter insidias, quae reperiri possunt uitae eius, in cuius morte talis conditio verificatur. quid. n. si quis ita cōciperet spōsionē si isto anno Titius non occideris promittis decē, & ē cōtra si cōtingat, ipse eadē decē promittat † quis nō dicet tales spōsiones, & ludos turpes & cōventiones nō valere? per. d. l. Generaliter. & d. §. si quis superius alleg. & l. ex eo. c. de inutilibus stip. in. si. idē si dicit si nō adulteraueris tali die cum uxore.
- 10 Titij † posset enim quis inuitari spe lucri ad delinquendū. l. cōuenire. ff. de pact. dot. & sic non valent per not. in. d. l. generaliter, & ibi Bart. & in. l. si plagij, eo. titu. & in. l. pen. ff. de condi. ob. tur. causam, & in. l. iurisdictionum. §. ob maleficiū, & in. l. si unus. §. illud. ff. de pact. & d. l. ex eo, & hoc siue concipiatur tale, quid in persona alterius, ex typōdētibz, siue ex persona alterius. s. tertij, uel etiam incerti, ut infra dicitur, quia in utroque est per ratio. l. a titio de uerbo. oblig. l. illud. ff. ad. l. qui. & semper quis potest
- 11 inuitari ad malum † & semper spectatur tristis euentus hominis ut si non occideris, uel occiderit talis talem, uel talis occidatur, quicquid sentiat gl. in. d. l. si plagij in exemplo. si Titius fecit plagium, circa hoc est aduertendum, quia Barto. ibi dicit, quod huiusmodi conceptio potest esse bona. quia Titius est meus coniunctus, uel amicus, & non faciet, ne ego incidam in penam, nec isto casu est cōtra bonos mores, secus autem si est consanguineus stipulatoris, quia posset inuitari ad malum. l. cōuenire. & l. hares meus. §. si. de condi. & demon. facit, quod not. Bart. in. l.
- 12 si res. §. si. ff. de fideiuss. † ubi dicit quod si consortes inuicem faciunt pactum, ut est in Tuscia, quod uno condemnato pro Maleficio omnes contribuunt, quod non ualet praedicta ratio, ne quis incitetur, ad delinquendū idē tenet Iaco. de Aret. saliet. & Cynus. in. d. l. ex eo. de inutili stip. & cum opinio. Bart. transit Imo. & Cuna. & Paul. de Cast. quod ultra dixit, quod quando ille Titius est penitus extraneus promissori, & stipulatori, quod bene ua-

- let stipulatio sicut sub quavis alia conditione, quod non placet per rationem iacob. de arena, quia licet sit penitus extraneus, potest induci, & sollicitari per stipulatorem ad illud committendum prout dixit Imo. in d. l. si plagij posset pacisci stipulator de quota hirci cum Titio, uel aliquid
- 13 aliud ei permittere, ut illud delictum committat Item quia est occurrendum malitijs hominum. c. quanto de di. non. l. in fundo. de rei uendi. & sic politis hij uidetur cōcedendum, quod non sit facienda differentia sit amicus, uel non stipulatoris uel promissoris, uel penitus extraneus,
- 14 cum sit ob turpem, uel in civilem causam, tēx qua posset ex altera parte dari occasio delicti, quid autem si ita concipiatur sponso si Thureus isto anno morietur uel occidatur dic quod sic, & bene ualet, t quia non est in civile expectare mortem inimici fidei, & procedit dictum salic. in d. l. ex eo, quod refert. D. Alexan. in d. l. si plagij, quod si delictum committendum continet in se bonum publicū, ut si apponatur mors illius, qui nocuum entum facit patrie ualet stipulatio, seu sponso, sicut sub aliqua non honesta
- 16 conditione t quid autem si concipiatur si alter nostrum non conualuerit, dic quod ualet, quia ex quo contrahentes sibi ipsis hoc desiderant non est iudicanda inciuilis, quo ad eos argumento, ad ea. l. fin. c. de pact. de qua conceptione uide text. in l. periculi pretium. ff. de naut. fœn. quid autem si fiet hoc modo, si talis non uenerit hoc anno. tēx. est in l. si quis ita stipulatus decem, & in l. ita stipulatus. §. sed & si ff. de uerb. oblig. idem in illa si imperator hoc anno uenerit, uel non uenerit in Italia. l. hoc iure eo.
- 17 titi t idem si hoc anno coronabitur. l. si quis titius eod. ti. & l. ita stipulatus eo tit. de uerb. oblig. idem si ceperit uel non, talem terram arg. l. stipulationes non diuiduntur. §. si quis ita eo. tit. & l. a Titio idem si uxorem ducat uel ne. d. l. a Titio de uerb. obliga. cum alijs similibus exemplis, quæ non reperiuntur prohibita, nec sunt in se turpia, ut si Regina peperit filium masculum uel feminam aduerte tamen quia in hoc ultimo exemplo, Odofredus in loco supra allegato, & AZO, in summa quos refert paris in d.

- 18 tract. ludo. † tenet, quòd quando sit sponſio, uel pignora
tio ſub aliquo euentu, incerto licet honeſto, non ualeat
ut ſi tibi naſcetur filius maſculus dabis decem mihi, & ſi
- 19 femina dabo tibi: tamen uidetur, quod ualeat † quia om-
nis cauſa non inhoneſta etiam extranea iuſtificat ſtipula-
tionē in. d. l. 1. a Titio ſicut ualeat promiſſio ſi Nauis ueniet,
argumento eius quod dicimus de emptione iactus piſca-
toris. l. ſi iactum retis, de act. empt. & uend. ut ipſe refert
D. Marianus Soc. in. c. inter dilectos de exceſſi. prælat. tenet
- 20 quod ualeat ſponſio ſi Imperator ueniet in Italiam, † & ſi
tali die pluet, uel tali die nauis redibit per titu. de uerbo.
obliga. & facit ſecūdum eum. l. ſcrupuloſam. l. ſi. de contra-
hen. ſtip. & eo. §. poſt mortem idem in quæſtione ſi pluet
allegat Pau. in. l. ſi quis cum debitore. ff. de iur. iur. in exem-
plo, quod pluet die ſequenti, licet in lectura mea Paduana,
hoc Paulus non dicat, & licet Paulus in hac quæſtione non
cōſuluerit, quia uidebatur ſibi quidam alex uſus propter
dictum Roſe. tamen dicit præfatus Doct. quòd. l. quibus.
ff. de Alex uſu: per quam mouetur Roſe. hoc non probat
- 21 ſed uoluit ibi iuris conſultus. † quòd in caſibus in quibus
non licet ludere, non liceat facere ſponſionem, non autē
quòd uoluerit ibi prohibere pacta ſub conditione cauſali,
uel mixta, licet dictę conuentiones uideantur ſapere pluſ
quam oportet & ſit quid ſuperſtitioſum. Aduerte, quia
cum hodie mercatores ſint in conſuetudine, quaſi per to-
tum mundum faciendi iſtas ſponſiones cum inter eos ſie-
ri poſſe non ſit dubitandum, ſub quauiſ conditione non
- 22 intelligo de turpi uel inhoneſta † nec in iſtis ſponſionibus
eſt multum curandum de apicibus iuris argumento eorū
quæ notantur, in. l. ſi fideiuſſor. §. quidam. ff. mand. & quæ
ibi dicit Bart. & in. l. quintus mutius. eo. ti. ſed ſolum admit-
tentur illæ ſponſiones, quæ nō ſapiunt inhoneſtatem ma-
- 23 xime † quia magis ſolatij cauſa, quam lucri cōcipiuntur
Præterea cum ſimiles ſponſiones non reperiuntur pro-
hibitæ, & conſuetudo inter ipſos mercatores eas appro-
bet, non uidetur locus repetitioni, ſi ſoluantur in foro iu-
diciali, uel in foro animæ, attenta not. doct. ſancti Thomæ

de qua meminit Ba'd. in rubrica de cond. ob turp. causam:
 & Ioan. and. in. c. clericorum de uita, & honestate cle. in
 24 nouella, † quòd ubi de consuetudine ludus est iustus licet
 alias de se sit illicitus non tenetur, quis ad restitutionem,
 hoc tamen limitat Io. Petrus in. l. 1. C. de alea. non procede-
 re in personis prohibitis, ut in autenti. interdicimus. C. de
 epif. & cle. sed idem credo in illis: si consuetudo ualeat ces-
 sante autem consuetudine, credo, quod bene fecerit Paul.
 de Cast. in eo quod noluit consilium ut dicunt Docto. qui a
 ex quo iste sponsiones fiunt per modum cuiusdam ludi
 25 regulariter totius ludus, qui non fit causa uirtutis exer-
 cédę est prohibitus probatur in. l. ij. & .ij. ff. de alea. tales. n.
 sponsiones non debent ualere, ut in. d. liij. expresse habe-
 tur. & licet multis ex prædictis formis in stipulationibus
 reperiuntur de iure approbatę, ut ex superioribus patet
 & qua si per totum titulum. ff. de uerb. oblig. tamen quan-
 do fiunt loco ludi nō credo, quòd facere liceat per. d. l. iij.
 ubi expresse tex. dicit: quod ubi pro uirtute certamen nō
 fit non liceat facere sponsiones, hoc etiam sentit glo. in. l.
 si rem. §. si quis sponsiones. ff. de præscri. uerb. in uerbo ui-
 ctori, quæ uult quod ita demum sponso debet habere ef-
 fectū si ludus sit licitus extra casum ludi si quis stipuletur
 ab alio decem sub aliqua ex prædictis formis non inhone-
 stis ualebit, & sufficet conditio pro causa, ut dicunt doct.
 in locis superius allegat.

POSITO, quod consuetudo approbet inter ipsos mercato-
 res istas sponsiones, est dubitatio an in eis apponatur cau-
 sa de præterito quantuncunque turpis nihilominus ualeat
 uerbi gratia, si ponatur quod talis, interfecit regem, uel
 ducem talem: & c. not. Salyc. in. d. l. ex eo. C. de inutil. stipu-
 tenet quod ualeat, etiā in delicto de præterito, soluat glo.
 in. d. l. si plagij pro quo dicit Alex. facere quæstum Pauli in
 l. a titio superius allegata, per. l. cum ad præsens. ff. si cert.
 pet. & quod ibi not. Bar. quia stipulatio facta sub conditio-
 ne etiam impropria, de præsentis uel præterito ualet non
 26 adiecta alia causa: facit † quia licet sales conditiones non
 suspendant actus. l. conditio in præteritū de uerbo. oblig.

tamen benefaciūt, ut statim ualet dispositio, uel perimar.
 insti. de uerb. obli. §. conditiones: secus tamen tenet Alex.
 in exemplo si talis mortuus fuit, quia non potest negari,
 quin contineat turpem causam, quæ ratio sola sufficit ad
 inuolidandam stipulationem. d. l. ex eo. in. fin. & l. genera-
 liter sapius allegata: aduerte circa hoc quia potest dici,
 quando sic spondentes sunt tales personæ, & in tali loco,
 quod non sit uerisimile posse illud fieri facere, sub cuius
 conditione spondent, quod tunc ualeat, quia cessat ratio
 Doct. & non potest dici dare occasionem delinquendi,
 etiam si uideretur tunc apposita illa conditio, tamen quic-
 quid est contingibile, & c. n. c. potest dici: quod si estatur
 tristis aduentus, qui iam fuit de præterito, nisi dicas, quod
 censetur interposita contra bonos mores, sed tunc dubi-
 tari, potest an sit talis stipulatio ipso iure nulla, uel ope ex-
 ceptionis, cum hic non possit dari turpitudine, magis ex
 una parte, quam ex alia ex quo est concepta, & apposita
 27 intertium, nec potest dari opera, ut illud sequatur tere-
 do exceptionem competere tanquam contra nudam
 conventionem. l. ij. §. circa. ff. de doli excep. quia talis causa
 est reputanda non causa per nota. in. l. iur. gentium. §.
 ob maleficium de pact. ff. si tamen fiat solutio habebit
 locum. l. penultima ff. de conditio. ob turpem causam,
 nec obstat. dict. l. si p. agi, quia debet intelligi, quando ali-
 qua turpitudine, est adimplenda per aliquem ex contrahē-
 tibus, ut in. d. l. generaliter, uel per tertium mandato, uel
 sollicitudine, cu contemplatione alterius contrahunt,
 hic uero solum censetur turpitudine ratione expectatio-
 nis euentus tristis, & causa, ut habeatur pro non causa, &
 obstat exceptio per. d. l. ij. sed non competit repetitio. per
 d. l. penult. in fin. uel potest aliter dici, quod ex quo spon-
 dentes sciant istam causam haberi pro nō causa, & sic cau-
 sam solutionis non subesse: quod ualeat inter ipsos ex cau-
 sa donationis, & sic cessat repetitio, facit. l. qui fundum. §.
 seruus uers. quod si scierit. ff. pro emp. in ratione ibi, quod
 si sciuerit, & repetit quasi sciens soluat, & l. cuius per er-
 rorem. ff. de reg. iur. allegat. per. d. soci. in rub. de cond. ind.

nunt. 2. Bal. in. l. j. c. ne filius pro pat. & Car. flo. in. c. fi. de sol.
 & firmatur tunc talis solutio ex causa liberalitatis per ea
 quæ adducit Bart. in. d. §. circa quodd tene menti pro istis
 sponſionibus mercatorum in ſimilibus caſibus cōceptis,
 quia uterque eſt in cauſa talem cōditionem apponendo,
 & ſic ſpondendo, & ſic non erit locus repetitioni per. d. l.
 penultimam nec eſt contra ea quæ ibi, & in. d. l. generali-
 ter, & in. d. l. ſi plagij. & in. §. ob maleficiū not. Bart. & doc.
 ſi recte aduertis. Immo in iſto caſu eſt dicendum ſicut cō-
 mūiter dicitur in illo, quādo ambæ partes ſciunt cauſam
 non lubere, de illa autem conceptione, ſi Dux Carolus ti-
 terit, quæ multum fuit practicata in morte Ducis Burgun-
 diæ uide. d. l. cum ad præſens, & d. l. conditio in præteritū
 & adde, quodd ex quo illa expectatio non poteſt eſſe dam-
 noſa alicui, quia eſt de præſenti, uel præterito forte tolle-
 rabitur conceptio ſub prædicta conditione, quia non ſu-
 28 ſpēdit, Tūcius tamē nō eſt ita facere ſponſiones, ut ſint
 contra bonos mores maxime ubi magna pecuniæ quan-
 titas interponitur, uel quando ſumus in caſu, in quō ſpe
 future, ſponſionis in mortem alicuius alter ex cōtrahenti-
 bus, & paſciſcentibus potuit illum prius facere occidi, &
 ſic alio ignorante poſſet formare ſpōſionem in eius mor-
 tem, uidelicet ſi talis tali die mortuus fuit, uel ſi talis mor-
 tuus eſt, quodd ſemel ut audio euenit de facto, adde tamē
 prædictis de illa conceptione ſi talis morietur, bon. tex. in
 l. quibus diebus. §. quidam Titio. ff. de condi. & demon. ſed
 poteſt reſponderi, quodd ibi ſpectatio triſtis aduentus non
 eſt cauſa legati, ſed ſolum diſſertur eius præſtatio, uel pro-
 prius, quodd ibi non cēſetur turpis, quia ita uoluit teſtator
 cuius uoluntas per. l. ſeruat. l. in conditionibus. ff. de con-
 di. & demon. l. pater ſaxerinam. §. conditionum. ff. eor. tit.
 bald. in. l. pen. & ſi. c. de neceſſa. ſeruis hæred. inſti. & in au-
 tentide nup. col. iij. & in. l. prædia. & in. l. uoluntatis. c. de
 fidei. cū ſit, quodd magis ibi dolebat mors matris quā ega-
 tarij, & argumento eius, quodd not. in. l. ſin. c. de pac. poſſu-
 mus dicere in iſtis ſponſionibus, & idem in quibuſcūque
 alijs contractibus, ut conditio non cenſetur turpis, nec

habere tristem eventum, si cōsentiāt ille in cuius mortē,
 talis conditio apponitur, quōd not. & tene menti pro istis
 sponſionibus, & ex prædictis potest summi conclusio
 29) quōd si conditio apponatur in incertam personam, si-
 ue certam, siue in alterum ex contrahentibus, ualeat con-
 uentio dummodo non sit conditio improbata, uel ludus
 per not. in. d. l. a Titio, & insti. de uerb. oblig. §. sub conditio-
 ne, & in. l. si rem. §. si quis (ponſionis. ff. de præscr. uerb. &
 in. l. ij. & iij. de alea. ff. & tene menti illum. §. si quis pro lu-
 dantibus, & currentibus, & c. & adde prædictus, quod nō
 solum habent locum inter ludentes inter se, ut si dicam
 te, uel plus te, uel uelocius curram, sed etiam inter inspi-
 cientes ipsos ludentes, & apponētes condiciones in eorū
 30) fortunam sicut fit in ludo pallæ, & pilæ, † & quando lu-
 dus in se est prohibitus non solum spōsio inter ipsos prin-
 cipaliter ludentes nō ualeat, ut in iuribus sæpe allegatis. sed
 etiam quæ sit inter inspicientēs ludos facit tex. in. l. iij. de
 alea, qui generaliter loquitur. l. de pretio ff. de publica. l. j.
 §. & generaliter. ff. de legat. præst. & est eadem ratio. l. a
 titio. de uerb. obli. facit etiam quōd not. in. l. interdiximus
 C. de epi. & cler. de inspicientibus ludum qui per eque pu-
 31) niuntur ut ludentes, & adde, & tene menti, † quōd sicut
 inter ludentes in ludo prohibito competit repetitio eius,
 quōd datur, & promittitur in ludo, ut in dicto. §. si quis, et
 in. l. si. ff. de alea. & in. l. j. c. eo. titu. ita etiam competit inter
 ipsos inspicientes ludum, & spōdentes in causa illius ludi,
 hoc probatur in. d. l. j. ubi tex. pariter loquitur in ludenti-
 bus, & spondentibus, & in ludum inspicientibus, & cum
 postea dicat, & si contrafactum fuerit nulla sequitur cor-
 demnatio, sed solum reddatur, & competentibus actio-
 nibus repetatur ab ijs, quæ dederunt, & dari debet paupe-
 ribus secundum Iason. in. l. singularia, nu. 15. ff. si cert. pet.
 & c. non solum debet intelligi de ipsis ludentibus inter se
 sed etiam de inspicientibus, qui etiam ludentes possunt di-
 ci suo modo, eo quōd sponſiones faciunt super fortunam
 ipsorū principaliter ludentiū alias frustra si in. d. l. fieret
 mentio de inspicientibus arg. l. si quando. d. l. primo, quia

per.l. interdicimus. c. de epi. & cler. prohibetur interesse
 ludis prohibitis, nec ob hoc, hisque supra diximus, circa
 ludos mercatorum, quia procedunt in ludis non prohibi-
 32 tis, & ualent ille sponfiones † licet causa non sit aliqua in
 ter scientes; secus, quando omnino prohibitus est ludus,
 quia tunc licet turpitude sit, ex utraque parte, tamen in
 hoc casu ualet licet allegant turpitudinem, ut not. in. d. §.
 si quis sponfionis, & in. d. l. j. c. de alea. sed de his hactenus
 usque modo, ueniamus, ad materiā assecurationis in qua
 per ordinem plures quotidianas quæstiones, ponemus
 circa tamē prædictos ludos, quando est facta sponfio & al-
 ter nō uult adimplere, & de iudice assumpto in tali ludo,
 quales eius partes sint uide glo. & ibi not. in. d. §. si quis, &
 tene menti, quod ibi in ultimo loco ponit Bar. quod post-
 33 quam ludentes sunt in ludo, licitum est ei, facere † quic-
 quid possint ut uincant, ego uidi de facto semel in festo
 sancti Ioānis Florentiæ, cum equi currerent ad branium,
 Aurigæ Florentini Laurentij percusserunt cum Loris Man-
 tuæ aurigam, qui preibat & superauit, & uicit, tamen in
 isto casu, quia factum fuit per dolum, non crederem lici-
 tum, sed de consuetudine aliter seruat, & de alijs ad ma-
 teriam facientibus, uide Gal. in rubri. de condi. ob turp. cau.
 c. & Bar. in. l. si filio. §. si in alea. ff. quarum re. act. non da-
 tur, adde prædictis, quod quis potest stipulari pœnam ab
 amico, ne ludat, & ualebit, l. iurisgentium. §. prætor ait. ff.
 de pact. l. ex ea parte. §. mulier. ff. de uerbo. oblig. & ibi do.
 Franc. de are. post Imol. Iaso. & alios quo casu, si ipse nō lu-
 dat, sed faciat per alium ludi committitur fraus stante pa-
 cto prædicto secundum Bar. de Neapo. in suo tract. in pen.
 col. per glo. in. d. §. ait prætor, in uerh. senatus consul. & per
 ea quæ Bald. & Guiel. ponit in auct. interdicimus. c. de epis-
 copis & clericis. Quod nota, & tene menti.

S Y M M A R I V M

A 2

- 1 In assecurationibus Maris cōsuetudo semper ē inspiciēda.
- 2 Inter mercatores non iuris rigor, sed æquitas spectatur.

DE SPONSIONE MERCATORVM

- 1 Consuetudo introducitur ab eo qui habet potestatem legis condenda.
- 4 Ville, & oppida cinitatū subiecta non habet iurisdictionē.
- 5 Qui possunt statuere, possunt consuetudinē introducere.
- 6 Allegans cōsuetudinem introductam illā probare debet.
- 7 Consuetudo nō se extendit de uno loco ad alium locum.
- 8 Generalis consuetudo ubiq; est obseruanda.
- 9 Mercatores suscipientes in se periculum rerum per mare ferendarum: si res ipse in maris periclitantur: tenentur actione oneris aduersi.
- 10 Conductores mercium per mare, an teneantur de casu fortuito.
- 11 Falsa causa non nitiat stipulationem.
- 12 Promissio mercedis uidetur esse semper conditionalis.
- 13 Contractus assecurationis regulatur secundum naturam contractuum nominatorum.
- 14 Falsa adiectio nitiat contractum nominatum.
- 15 Legatum factum de aliquibus bonis existētibus in aliquo loco, si ibi res non reperiantur, legatum non ualet.
- 16 Falsa demonstratio an nitiat contractum assecurationis.
- 17 Mercatores regulariter solent esse prouidi.
- 18 Dictio quis uel qui est sui natura relatiua.
- 19 Promissor periculi non tenetur nisi merces in Naui delata sunt.
- 20 Falsa demonstratio per naturam, an in sponsonibus teneat, & promissorem obliget.
- 21 Vendens usufructum, quem habet in tali re: licet uenditor usumfruct. non habeat: an uenditor teneatur de enictione.
- 22 Mercator habens merces in Naui, & emit euentum periculi, si merces nō possunt ex aliqua causa nauigari: an ad precium periculi agere possit.
- 23 Dominus mercium: an æquiparetur emptori.
- 24 Contractus assecurationis est contractus conditionalis.
- 25 Assecurationis contractus quibus uerbis concipitur.
- 26 Nautis propter publicam utilitatem potest cōuertere ad publicum usum.

- 27 Intentio contrahentium semper est inspicienda.
- 28 Equitas est obseruanda semper inter mercatores.
- 29 Limitatio ad l. in executione. §. si. ff. de verb. oblig.
- 30 Affecuratio simpliciter facta de prima semper navigatione est intelligenda.
- 31 Promissio de aliquid aptando uel faciendo: intelligitur semper de prima uice tantum.
- 32 Vendens fructus uel rosas uiridarij intelligitur de primis.
- 33 Verba debent intelligi per prius, & non per posterius.
- 34 Quantitas precij multum est attendenda in contractu affecurationis.
- 35 Si merces de una naui in aliam transferantur, & depereant, an promissor teneatur de tali periculo.
- 36 Affecurator non tenetur de rebus deperditis in scapha nauis causa exhonerandæ mercis.
- 37 Nauis appellatione scapha non uenit.
- 38 In affecurationibus multum sunt ponderanda uerba affecurationis.
- 39 Quæ in portu fiunt: perinde habetur ac si in ciuitate facta essent.
- 40 Qualiter fiat extimatio rerum seu mercium deperditorum in casu saduentus periculi: an tempore infortunii, uel emptionis, uel ad tempus quo uendi poterant.
- 41 Quando merces certo loco sunt dandæ: an ibi extimatio inspicere debet.
- 42 Contractus affecurationis est contractus conditionalis.
- 43 Extimatio quandoq; fit tempore contractæ obligationis.
- 44 Contractus ex conuentione cōtrahentiū legem accipit.
- 45 l. ij. C. de rescinden. uenditio. locum habet in contractibus. Hincinde obligatorijs.
- 46 Extimatio semper refertur ad iustum precium.
- 47 Affecurator mercium assumit periculum in certo tempore, si dominus mercium navigationem distulit in alio tempore non bono, & res pereant: an de iure teneatur pro rebus deperditis.
- 48 Nauta, & Magister nauis excusatur a casu submersionis, quando non est in culpa.

- 49 Verba sub periculo rerum mearum: tam ad res presentes, quam futuras referuntur.
- 50 Affecuratio semper tenetur ad magnam extimationem in aduentu periculi.
- 51 Publicatio bonorum non trahitur ad futura
- 52 Affecuratio simpliciter concepta semper ad primam nauigationem refertur.
- 53 Nauis donec salua portum non appulit, semper periculum est affecuratoris.
- 54 Casus infertunij nauium portum non applicatium notabilis distinctio.
- 55 Maris consuetudo semper est obseruanda.
- 56 Debito futuro potest accedi fideiussor.
- 57 Qui promittit pro alio, uidetur promittere ut fideiussor.
- 58 Promissio de soluendo facta alicui quatenus a debitore non exegerit: non dicitur fideiussio, sed conditionalis obligatio.
- 59 Si princeps eximit castra alicuius nob. intelligitur eximere ea, quæ sunt sua propria, & non communia cum alio.
- 60 stante statuto, quod blada extrahantur de proprio fundo: an poterit de communi.
Locutio in suis: an uerificatur in communibus. 60.
- 61 Affecuratio facta in casu tempestatis: an ueniat casus latronum.
- 62 Furtum an numeretur inter casus fortuitos.
- 63 Latrones dicuntur, qui in mari ui prædantur, Impetus latronum, & rapinæ: an dicantur casus fortuiti. 63
- 64 Diffinitio propria casus fortuiti est inopinata rei euentus.
- 65 Casus improuifus dicitur qui solet imprudentibus contingere.
- 66 Casus fortuitus distinguitur a casu improuifo.
- 67 Furtum uel latrocinium: an numeretur inter casus fortuitos.
- 68 Ribaldaria patroni nauis: an includatur inter casus fortunæ.
- 69 Pietas in carceratis est habenda.

70 vir nobilis bonæ conditionis, & samæ detentus in carceribus: si aufugit non est uerisimile ex fuga delictum commisisse.

71 Qualitas personarum facit estimari casum ab alijs commissum, quod aliter non estimaretur.

72 Casus insolitus dicitur quando raro contingit.

73 Utis loquendi plurimum est attendendus.

74 Suscipiens in se periculum casus fortuiti: an intelligatur de casibus fortuitis insolitis.

Renuntiatio de casibus fortuitis: an intelligatur de insolito, uel communiter contingentibus.

76 In susceptione casus fortuiti: an intelligatur de inconsumtis, & insolitis.

77 Inter casus fortuitos, an niues insolite numerentur.

78 Natura producit omnes res suo debito tempore.

79 Casus fortuitus contingit duobus modis.

80 Nines immoderate, solent communiter corrumpere furmenta.

81 Appellatione casuum fortuitorum intelligitur de solitis, & non de inconsumtis.

82 In susceptione generali casus fortuiti: an includantur ribaldarij patroni.

83 Casus qui de raro contingunt non includuntur inter casus fortuitos.

TERTIA PARS.

VILIS admodum erit intelligere materiam assecurationum, quod cum regulariter fiant circa res, quæ differruntur per mare † an semper erit inspicienda consuetudo, sicut de consuetudine maris dicitur obseruanda, ut consuetudo ciuitatis in autenti. de usu. naut. §. fina. columna. 9. & in. l. de præcatio. ff. ad. l. Rodiam. de Iac. Bald. in cons. 58. nume. 2. in secundo uolu. & in. c. j. §. quia qui feud. dare pos. ubi dicit, quod

- consuetudo habet vim decreti, nisi sit reprobata; & contra iura, ut Odo. in l. prima. C. de erog. milit. anno. nu. 2. & l. neminem de decur. lib. 2. & cum fient istæ asscuraciones inter mercatores non est tantum in eis curandum de subtilitate iuris quantum de bona equitate inter eos. seruanda iuxta no. per Bal. cōs. 400. nu. 10. & 332. nu. 17. in 5. uol. & in l. si fideiussor. §. quendam, & in l. quintus mutius. §. cum mandauero. ff. mand. & per Bar. ibi. unum Tamen non omitto, quod ut dicatur consuetudo inter ipsos
- 3 mercatores. oportet + quod sit introducta ab habentibus potestatem statuendi circa illud de quo est consuetudo aliter non dicitur consuetudo, oportet quidem, quod sit introducta ab eo, qui habet potestatem condendi legem iuxta not. per Bal. in cōs. 38. nu. 3. in 4. uol. ubi localia statuta, & consuetudines sunt in potestate principum. & in l. de quibus. ff. de leg. & ibi per Bar. & alios, & Franc. de Are-
- 4 tio. in l. testamenti. ff. de testa. + ubi dicit, quod ex quo, uul-
la, & oppida ciuitatum subiecta nō habent iurisdictionem secundum Barto. in l. j. in primo, de damno infecto. ff. non possunt statuere, uel inducere consuetudinem secundum Baldum in cōs. 292. nu. 1. 2. uol. ista. n. equiperantur de iure. Id. quod potest fieri per statutum, possit etiam per cō-
- 5 suetudinem, ut in d. l. de quibus not. + & qui possunt statuere possint consuetudinem introducere ita. ibi. nu. 75. & 84. Item oportet, quod fiat animo inducendi consuetudinem secundum Doct. alias licet per mille annos aliquid fiat, & obseruetur non propterea dicitur consuetudo introducta, pro quo, Alex. in l. j. ff. ad l. fal. allegat. not. in l. ij. §. fin. de supel. lega. ex quo inferitur, quod si mercatores, qui asscuracionem faciunt, dicant aliquid esse de consue-
- 6 tudine; + eorum oportet, quod probent esse introductam a curia mercatorum, quando habent potestatem statuendi, circa ea, quæ ad ipsos mercatores spectant, sicut est in aliis quibus ciuitatibus, de quo uide not. in l. ij. ff. de consti. princip. & per Bal. in suo tract. constituti, & quid si talis consue-
- 7 tudo, est in loco ubi asscuraciones faciunt + & si alibi sit non ideo extendenda est de loco ad locum, secundum gl. in

d. l. ij. neque extenditur, regulariter de casu, ad casum. l. 3. §. si quis hoc. ff. de iu. act. q; priu. & per Inno. in. c. delicto. de offi. Archi. Bal. in. d. l. de quibus Bar. in. d. §. si quis. Bal. in. c. j. de feud. cogni. Aret. in. l. continuus, de uerb. oblig. §. si ab eo, nisi esset aliqua consuetudo, quæ in pluribus locis seruatur. ¹¹ quia tanquam generalis consuetudo, est obseruanda ad hoc secundum Bal. in. c. primo de no. for. fidelit. per quem tex. ibi dicit, quod illud, quod fit in pluribus curijs, idem Bald. in. consi. 229. nu. 1. 2. uolu. ubi inspicitur generalis consuetudo, feneratoris ciuitatis, quod not. quia cum consuetudo, sit stricti iuris non facile extenditur, seruabitur igitur consuetudo, ut dixi circa istas affecturationes, de quibus infra dicetur, sicut seruatur in multis alijs casibus not. in. l. ij. de aqua plu. arc. & in titu. de pact. constan. & ibi Bal. in. uer. sicut, & in. l. certā. c. loca. & in. l. Domini. c. de Agri. & cen. & in. l. si prius de aqua plu. l. semper, in stipulationibus de reg. iur. & in. l. quod si nolit. §. asidua, de edili. edict. & in. l. si actum iuncta glo. de act. empt. cum similibus, & ideo non incaute Bar. in. l. impensa, de impens. in re. do. consuluit fieri positionem de consuetudine, quādo aliquid obseruatur de consuetudine. Item præmitte ea, quæ dicit Paul. de ca. in. l. in nau. sauphili. ff. de loca: quod isti mercatores, qui suscipiunt in se periculum rerum, quæ portantur per mare, & recipiunt certā mercedem pro centenario & promittunt emendare in casu in quo per dantur tempestate maris, uel certis alijs casibus si dictæ res per dantur, tenentur actione oneris, aduersi eo quod suscipiunt in se periculum, maius oneris, & cōcurrunt ea quæ necessaria sunt ad talem actionem, ut ibi latius per eum, & hoc quando non interuenit stipulatio, alias tenentur ex stipulatione, & quis contractus sit iste uide Bal. consi. 453. nume. ij. iij. uolum. Item An isti tales tenentur de casu fortuito interueniente sine culpa sua, ratio est quia ex quo conducunt merces ad uehendum per mare non possunt in illis culpam committere, & ideo non potest dici, quod obligentur ad periculum obueniens sua culpa, quæ nota bene, pro alijs, infra dicendis, sed pone,

- quod stipulator dixit, se habere in naui merces mille aureorum, cū in rei ueritate. nihil haberet uel minus a promissore, qui simpliciter sumpsit in se, hoc onus ducat mille certa mercede pro centenarij cōstituta de p̄dicta illa naui an teneatur ad dictos mille, & uidebatur quod sic:
- 11 ¶ quia in contractibus stricti iuris, falsa causa non uiciat obligationem. l. si diuortio. ff. de uerbo. oblig. & ibi raso. & quod not. in. l. si seruus. §. qui quinq; ff. de leg. primo facit etiam. l. hæredes eius. §. si. ff. fami. hercis. ubi. Eadem est dispositio rei inuente, uel non inuenta in hæreditate, item pate. hoc ratione, quia clarum est, ut infra patebit, quod promissor potest petere mercedem conuentam pro periculo, licet in naui propria non potuerit dici esse periculum susceptum, in qua mille res stipulatorib. fuerint arg. l. decem de uerbo. oblig. ff. de hære. & act. uendit. l. cum hæ-
- 12 reditatem, & l. sequenti cum similibus † & promissio mercedis uidetur esse semper conditionalis scilicet: si extiterit in re uera, quo casu uerificari potest, euentus periculi, Item facit quod habetur in. l. si quis cum fundum. ff. de act. empt. ubi tenet uenditio licet in fundo nullum dolium ex uenditis reperiretur, tamē his non obstantibus, & alijs quæ breuitatis causa omitto, credo istum non teneri, si in tali naui deperdita non erant merces stipulatoris, ratio, quia iste contractus assecurationis, ut supra in principio dixi est contractus innominatus, & ita eum nominat docto. in locis ibi per me allegatis Bal. in. l. si periculi pretiū. ff. de naut. fœne. & in. l. cunctos populos. C. de summa trinitat. & fid. in. q. an usurę sint prohibite in fine, & Pet. Cor. in l. si pascenda pecora. C. de pact. & hoc siue cum dicimus facio, ut des, attenta persona promissoris, qui suscepit periculum siue do: ut facias attenta persona stipulatoris iuxta nota. per Bart. in. d. l. naturalis. §. sed si facio istum tamen contractū existimo potius do, ut facias propterea, quia Dominus meritiā consueuit assecurationē procurare, & promittere pretium periculi uolenti assecurare, & principaliter fit sui gratia licet doct. exemplificent sic facio, ut des, scilicet suscipio periculum, ut des pecuniam, tamen utrumque

utrumque directe, diuerso respectu, ut in d. §. not. igitur
 11 † si dicamus, quid sit contractus innominatus dic, quod de
 bet regulari secundum naturam contractuum innominatorum,
 quibus assimulantur per not. in iuribus superius in ij. col.
 allegat, assimilatur autem emptioni, ut ibi dixi ratione pre-
 tij, quod datur, quia, qui assecurationem facit propter
 pretium, dicitur emere euentum periculi facit, quod di-
 cit glo. in l. periculi. ff. de naut. f. no. & ratione existima-
 tionis mercium, quæ fit regulariter in assecuratione, iux-
 ta nota. per Bart. in l. si Gratuitam. ff. de præscript. verb. &
 alibi in l. j. ff. de extim. act. & in l. si. ut certo. §. nunc uiden-
 14 dum. ff. de commodat. & per consequens † sicut falsa adiectio
 uitiat contractum nominatum ut est. tex. not. frequenter
 nominatus in l. si quis fundum. ff. de cond. & demon. & in
 l. si seruis, legatus. §. qui quinque supra allegata. Ita etiam
 uidetur, quod uitiat istum contractum assecurationis, si
 ue dicamus nominatum emptionis & uenditionis. l. j. & l.
 sequenti, cum similibus. ff. de hære. act. uendi. cum quo do-
 minus non habuerit merces in naui, quas ibi dixit, habe-
 re merito in præiudicium promissoris assecurantis non
 debet ualere argumento. d. l. si quis fundum, & l. cum hæ-
 reditatē cum sequenti superius, allegata, præsertim etiā,
 quia uidetur peccare in re substantiali contractus, facit,
 quod not. in l. domum, & in l. sequenti. ff. de act. empt. &
 in l. j. & ij. & in d. l. j. cum hæreditatē, & l. quod si nulla. ff.
 de act. & hæredi. uend. & uidetur deficere consensus, quia
 suscipiens periculum ignorabat ibi non esse merces, ut in
 d. l. domum. §. si autem & uidetur tacite inter ipsos con-
 trahentes fieri derogatoriam sponsonem si ibi merces
 non essent, facit, quod dicit Bart. in l. j. §. si stipulanti in ij.
 col. ff. de uerb. oblig. l. Imperator. ff. de postulan. in fin. alias
 diceretur assecurare corpus, quod non erat, contra d. l. j.
 & l. si seruis. §. qui quinque. ff. de leg. j. & l. j. §. pe. ff. de flor.
 15 preleg. † ubi si lego aliquid, quod est in aliquo loco, & ibi
 non reperitur non ualeat legatum, quasi legaret corpus,
 quod non est in rerum natura, & daretur priuatio sine ha-
 bitu contra l. decem de uerb. oblig. & c. ad dissoluendum,

- de spon. impub. cum similibus confirmantur etiam prædicta manifesta ratione, quia sicut non ualet stipulatio rerum, quæ non sunt. l. si homo mortuus de uerb. oblig. ita etiam de extimatione illarum rerum debet ualere, quæ refertur ad tales res pro ut sunt, uel in tali nauī fuerunt, cum extimatio in assecuratione succedat illarum rerum loco. l. si iactum. ff. de act. empt. & sic est concludendum, quod falsa demonstratio, & assertio illius, qui dicit se habere merces, ualore Ducat. mille, quas in ueritate non habebat, nitiat, istum contractum assecurationis in odium sui, & fauorem assecratoris, Ratio est, quia alias non erat contracturus iste, qui assecurationem promisit, ac periculi euentum in se pretio sumpsit, ad hoc, est tex. not. secundum Bald. ibi in reportatis antiquis. l. si ita stipulatus hanc summam. ff. de uerb. oblig. t. per quam. l. dicit falsam demonstrationem uitare quando alias contrahentes non erant contracturi, sicut est in casu questionis nostræ, quod tene menti, quia nullus sanæ mentis, susciperet periculum rei quæ non erat: t. quanto magis mercatores, qui solent esse prouidi, & istam partem credo de iure ueriores tam ex his, quæ dicta sunt in legatis de quibus ualet arg. ad contractum. d. l. si diuortio. de uerb. oblig. l. seruum, filij. §. eum qui. d. leg. primo. l. pactum inter hæredem ff. de pact. ear. in. l. si. c. communia prædio. & in. l. illud. C. de leg. salyce. in. l. j. C. de. l. fus. can. Soci. consi. 48. circa finem. primo uolu. & consi. 73. in. ij. uolu. cum similibus, quam etiam alia pro ipfis contractibus adducta, fatendum, tamen est, quod ille qui suscipit in se periculi euentum, promisit, pro ea parte tenebitur, pro qua merces in dicta nauī reperiuntur, fuisse tempore periculi per. d. §. cuicumque, alias non eo. enim, quod quis dicit assecuro merces, quas habes in tali nauī præsupponere uidetur substantiam mercium per re-
- lactum, quis t. nel qui, cuius natura, hæc est significare secundum gl. in. l. j. C. de sentent. quæ. pro eo, quod interest doct. in. l. omnes populi. ff. de iusti. & iur. dec. in. l. actus legi timi. nu. 4. ff. de regul. iur. non obstat. d. l. si diuortio pro alia parte adducta, quia n. ibi, & alibi, doct. dicunt, illam. l. pro

cedere dicitur quādo, sciēter a partibus fit talis cōtractus, quia tunc illa falsa demonstratio non uitiat sonc. in. l. demonstratio num. 2. & nu. 8. ff. de cond. & demonstr. ita ibi Bar. post glo. Rubr. in primo opposito in responsione ad. l. penul. §. si mulier, fol. mar. & Bal. in. l. si. C. si ex fal. causa, et in. l. sed & si quis. §. item quēritur. ff. si quis caut. ad. d. l. si cū seruus. §. qui quinque resp. quōd potius non obstat, bene tamen probat, quōd susceptio periculi tenet pro ea parte, pro qua merces tempore periculi fuerunt in naui, nō tamen in plus, uel quōd nullis mercibus existentibus in naui deperdita teneatur, qui asscuratiōes promisit ad. l. haeredes. §. si. ff. fami. her. responde, quōd ibi est eadem ratio, ut quis teneatur de pecunia inuenta, uel non in hereditate, quia fuit relicta, ut quantitas de quo Bar. in. d. §. qui quinque, secus in casu asscurationis, quia non est par ratio, ut quis soluat aestimationem rei non deperdita in ueritate, sicut, quādo fuit deperdita iuxta superius dicta ad. l. si cū fundus. ff. de act. emp. resp. quōd ibi tenet obligatio in odium temere asscurantis, illum tamen tex. no. ad sequentem quēstionē prae-supposito iuxta praedicta quōd promissor periculi nō teneatur nisi quatenus merces in naui fuerint deperdita, posset dubitari an teneatur restituere pretium, quōd habuit a tanto pro centenario eo, quōd ibi in ueritate non fuerunt merces, ut premititur, uel saltem teneatur rebus ibi existentibus sed non tot, ad illud plus, quōd recepit, & uidebitur per supradicta, quōd sic, quia eadem ratione, qua ipse non tenetur de periculo rebus non existentibus in naui, eo quōd non potuit proprie dici periculum, eadem ratione teneatur restituere pretium, quōd recepit ob causam illius periculi. ff. de condi. ob causam per totum: tamen contrarium est uerius: immo potest dici, quōd non solum non teneatur restituere quando prius fuit id actum, immo quōd possit illum denuo petere, & hoc manifesta ratione, quia licet emptio periculi non teneat in totum in prauiditum promissoris, per ea quae dicta sunt in praecedenti. q. tamen in eius fauorem. & in prauiditum falsa asserentis bene te-

net per dictam legem si quis cum fundum iuncta glo. & per ea, quæ dicit gl. in l. rem. ff. de contrahen. emp. & Bal. 20 in d. l. falsa demonstratio, ubi not. concludit in illa. q. an falsa demonstratio uitiæ per. d. l. si quis cum fundum, quod licet res cui addicitur. illa falsa demonstratio non reperitur in rerum natura. Nihilominus ille qui falsam demonstrauit tenetur, & quando falsa demonstratio inducat defectum rei substantialis, uide. d. Iaso. in. l. posthumus. §. fin. nu. 18. ff. de lib. & posth. confirmatur hoc alia ratione quia illa pecunia, quæ datur ratione periculi uidetur data, ob causam ut dixi, & ideo uocatur periculi pretium, quia tamen ista causa cessat facto domini meriti, eo quod nullas res misit in dicta nauis, Nihilominus debet teneri, atque si in ueritate periculū. n. potuerat ibi esse rebus existentibus per not. in. l. in executione. §. fina. ff. de uerbo. oblig. facit etiam, quod in simili not. glo. quod in. l. si quis sponsonis. ff. de præscri. uerb. de illo per quem stetit quominus ludus fieret, uidetur hoc enim tacite agi, ut de illo periculi pretio teneatur licet merces non posuerit in nauis. l. si oleum. ff. de dolo, facit. l. Iulianus. §. si uenditor, & §. idē Iulianus. ff. de act. emp. & quod not. per. d. l. diui. Paul. de Cast. prout refert Aret. in. l. si quis. in. §. differentia. ff. de ac. 21 pos. t. quod si uendo tibi usumfructum quem habeo in tali re, quod si ego uenditor non habebam usumfructum, nihilominus teneor de euictione, propterea, quod decipi contrahentem asserendo me habere, quod non habebam, adde etiam ad prædicta tex. in. l. officij. §. j. ff. de contrah. emp. qui multum facit, Item, quod non teneatur restituere, facit. l. campanus in fine de oper. liber. & in. l. si quis delegauit. ff. de nouat. & quod not. in. l. si quis. §. fina. ff. de casum. uidetur enim donare ille qui pretium periculi soluit, sciens se nullas merces in tali nauis habuisse, super quibus asscuracionem procurauit, ut Bal. in consi. 378. nume. 7. §. uol. & consi. 183. nu. 1. 4. uolu. nec obstat si dicatur istud pretiū est receptum siue causa eo quod periculum nō potest dici ubi merces non sunt per. d. l. decem. ff. de uerbo. obliga. & per consequens non debet tenere talis promissio.

sio pretij neque solutio, ut notatur in. l. ij. §. circa. ff. de do
 li excep. quia hic licet cesset periculum nondum cessat
 causa promissionis, & stipulationis ipsius pretij, uidelicet
 assecurationis maxime inter scientem, & imputetur ei,
 qui mentitur, & decipit contrahentem, & quando licitū
 sit contrahentes se inuicem decipere, uide Bal. consil. 133.
 num. 3. in. 3. uolu. 2. in. l. si quis in conscribendo, nu. 4. C. de
 pact. nec obstat. l. cum hereditate. C. de here. & act. uendi.
 ubi pretium condicatur, quando nō tenet uenditio, quia
 22 illud habet locum in fauorem eius, qui non decipit: † sed
 ponamus, quod mercator habuit merces in naui, quan-
 do assecurationem procurauit emendo euentum pericu-
 li, quæ quidem merces aliqua de causa non potuerunt
 enauigari, tum quia publicatæ erant, uel aliter detentæ,
 tum etiam quia forte propter fortunam, nauis non po-
 tuit exire portum, an nihilominus, qui periculum illa-
 rum mercium in se assumpsit possit agere ad pretium
 periculi in se suscepit si tale pretium non suscepit, in pri-
 mis ut fieri solet, uel si habuit an possit, illud reperere do-
 minus mercium, & in hac. q. uidebatur distinguendum;
 quod autem impedimentum peruenit propter casum
 fortuitum, ut quia nauis rumpitur, uel aliter non potest
 exire portum, & non possit agere ad pretium, & tenea-
 tur restituere si recepit argumento. l. maritus. ff. loca. se-
 cus autem si hoc peruenit ex uitio rei, ut puta, quia ille
 merces sunt publicatæ ob crimen domini, uel aliter de-
 23 tentæ per not. in. l. Lucius Titius. ff. de euct. † æquiperatur
 enim dominus mercium emptori, ut dixit facit etiam le-
 ge si fundus. ff. loca ubi quando impedimentum perue-
 nit uitio materiei remanet nihilominus obligatus; qui
 pretium per insulam fabricandam sumpsit, uel promi-
 sit, sic etiam uidetur in isto, qui pretium promisit, per
 euentum periculi, ut tenentur licet euentus periculi nō
 possit existere uitio rei, quia non potest nauigari, ad idē
 facit. l. necessario, & ibi salyce. & l. id quod. ff. de peti. &
 commod. rei uend. ubi damnum rei uenditæ pertinet ad
 emptorem. Ita demum si est perfecta uenditio potest hic

intelligi damnum, quod non sequatur illa euentus periculi, ut sic possit habere æstimationem: sed contra primum membrum facit. l. penult. C. de cond. ob causam, ubi si causa pro qua pecunia datur, non sequatur sine culpa, recipientis, sed fortuito casu non datur repetitio, & ad l. maritus, potest dici, quod ibi res pro qua pecunia dabatur, non fuit perfecta, hic uero dabatur solum ut assume retur euentus periculi, ut quis promittere assécurationem, quod factum est eo ipso, quod ille suscepit in se euentum periculi promittendo si euenisset casus contrarius, ualorem mercium, & sic in spe euentus tenet uenditio. l. nomine. & l. si nomen ff. de hered. & act. uendi. & l. si iactum, de cont. empt. uel aliter, ut per glo. in d. l. penult. quia hic erat causa, quæ ab accipiente non pendet, sed licet euentus periculi, breuiter his ommissis, in hac. q. aliter est dicendum, & præmitto, ut alibi dixi, † quod iste contractus assécurationis, est contractus conditionalis, ut patet in l. periculi, pretium sæpius allegata, concipitur enim contractus assécurationis hoc modo, si contingat in hac nauigatione res tuas siue merces deperdi ob tempestatem, uel latronum ac piratarum, ego promitto ualorem tuarum mercium, & hoc dummodo mihi des † octo pro centenario, uel quicquid aliud, ut inter ipsos paciscentes conuentum est, siue consuetudo fert, unde si ante euentum conditionis factum est, quod res nauigent, & constat de euentu periculi prospero, uel contrario non potest dici contractus perfectus, ut in d. l. necessario. de per. & com. rei uendi. & per consequens impedimentum ante conditionem existentem perueniens non potest dici emptoris euentus periculi: Imo potius ipsius ueditoris qui pretium periculi recepit nisi impedimentum proveniat ex facto ipsius emptoris per not. in l. in executione. §. si. ff. de uerb. obl. ut puta, quando nauticus non nauigat cum illis mercibus eo, quod domi. mercium, qui emptor dicitur, hoc procurauit, uel causa fuit, perinde est iudicandum atque si extitisset conditio in fauorem assécurationis in omnibus igitur alijs casibus in quibus impediatur nauigatio, ut si sit con-

busta in portu uel destructa, uel rex, uel Imperator eā
 26 † assummat pro suis necessitatibus, & publicis iuxta no
 ta. in. l. iubemus. C. de sac. san. eccles. & impediatur condi
 tio asscurationis quia tunc non posset imputari condi
 tionis defectus, magis uni parti q̄ alteri, nullus alteri tene
 bitur tex. est not. in. l. si uenditor. ff. de hære. & act. uendi.
 & sic pretium periculi non potest, peti, & solutū repe
 retur quasi causa nō secuta, nec obstat. l. penult. superius,
 allegata, quia non loquitur in contractu conditionali, cu
 ius defectus facit contractum imperfectum per. d. l. neces
 sario, nec quando non stetit per contrahentem. d. l. si uen
 ditor idem, quod supra dixi quando impeditur nauiga
 tio, culpa emptoris, euentus periculi intelligendum est
 quādo culpa sine facto uenditoris illius euentus, qui asse
 curator dicitur, euenit, ut puta, si erat dominus nauis, &
 uoluit ut nauigaret, uel aliter fuit in impedimēto tenebi
 tur quidem ad pretiū asscurationis, & ad restitutionē fa
 cit. l. si mulier. ff. de cond. cau. data, & probatur in. d. l. si uē
 ditor à contrario sensu, sed an teneatur, hoc casu perin
 de atque si illa conditio deperditarum mercium extitisset,
 & uidebatur, quod sic per. d. §. si. contrarium, tamen
 credo uerius, ratio est, quia illa conditio deperditarū mer
 cium non fuit apposita nisi causa euitandi damnum ad
 uersæ fortunæ, & non causa lucri, eo, quod non plus erat
 consecuturus in eius aduentu, quā ipse habuit in merci
 bus, nec est par ratio ex. l. si. C. de codicil. alias operaretur
 27 ultra intentionem contrahentium, † quæ intentio inspi
 cienda est. l. in conuentionalibus de uerbo. obligat. l. fin. C.
 quæ res pig. oblig. poss. Alex. in. l. etiam filios. §. licet in do
 talibus. nu. 5. ff. solu. mat. Bald. consi. 417. nu. 2. §. uolu. & ma
 28 xime, quia hoc dicitur equitas † inter mercatores obser
 uanda, ut not. in. l. si fideiusor. §. quædam tamen. ff. man.
 dat. & in. l. lucius eo. tit. Ba'd. consi. 34. nu. 2. in. 4. uol. Alex.
 in. l. si seruum stichum. nu. 4. ff. de uerbo. oblig. & dec. in. l.
 si tibi pecuniam. ff. si cert. pet. nu. 6. & ob hoc potest sum
 mi notabilis limitatio ad. l. in executione. §. si. ff. de uerbo.
 obli. quod tunc demum conditio in contractu habeatur

per impleta quando per factum alterius impeditur, nisi, quod eius implementum resultaret & fauorem impediētis, uel quando si resultaret, in eius odium fieret contra intentionem contrahentium, quod not. quia si in contractu assurationis ista euenirent conditio haberetur pro impleta, & res fuissent saluæ, & illa impediens reportaret lucrum: si autem habeatur pro impleta, quo ad perditionem merium, quæ nō sunt deperditæ, dominus merium, consequeretur illud lucrum de quo non cogitauit, satis est ei habere merces, quo ad ualorem, quæ fuit eius intentio, & non res, & æstimationem, ne locupletetur, cum alterius iactura, & in regula locupletari, de reg. iur. ne actus agentium operetur ultra, eorum intentum, contra l. obligationum substantia. ff. de act. & obliga. & l. non omnis, si cert. petat. Bald. in consi. 102. num. 5. in 3. uolumi. Cor. consi. 251. l. b. 4. uol. & dācius in. d. l. non omnis. nu. 1. eo. titu. licet alibi quādoque extra, quod agitur nascatur obligatio. l. si his, qui in ff. commodat. quia dictum fuit, quod formæ assurationis, solent esse, si merces deperdantur, in hoc uiaggio, siue in hac nauigatione, quæro, quid si simpliciter fiat assuratio non facta aliter expressione, de nauigatione, sed solum assuro. merces, 30 quas deuehi feceris, in tali naui, † an intelligatur de quocunque uiaggio. An tantum de prima nauigatione, maxime si esset naui quæ solet bis in anno petere, certum portum ut nostræ pisarum petunt uel Flandriæ, dic quod intelligitur tantum de primo uiaggio seu nauigatione per text. in. l. fideicommissa. §. si quis ita de leg. iij. per quem tex dicit not. Bald. in. l. licet. c. loca. in. iij. q. quod ille qui promittit aliquid reaptare intelligitur † pro prima uice tantum, sed de ista. q. est expressa decisio in. l. do rem. ff. de iure. Doct. ubi dicit Ange. ibi esse tex. quod qui promissit, uel fecit securitatē bannito intelligitur de prima uice tantum Iaso. in. l. diuortio. §. quod in anno. num. 15. ff. solu. mat. Alexand. in. d. l. §. ob donationes. nu. 7. & idē Ias. in. l. duobus. §. si ei qui ff. de iur. iur. nu. x. Alex. in consi. 16. 4. uolu. ita in proposito, qui asscurat merces alterius,

- intelligitur de prima nauigatione, nisi aliud exprima-
 tur, facit. l. boues. §. hoc sermone, de uerbo. signi. & l. qui
 bis, de uerbo. oblig. & arg. l. eum qui Calen. eo. tit. cum ma-
 32 teria, faciat ad prædicta † quæ ponit Bal. in. d. l. diuortio. §.
 quod in anno. ff. sol. mat. post cin. & iac. de are. in. q. illius,
 qui uendit uinas uel rosas miridarij, qui solent, fructare bis
 in anno, quod non debet habere, nisi primum fructum,
 adde not. in. l. qui libertis. §. hæc uerba. ff. de uulga. & pup.
 33 † qualiter autem in dubio uerba debent intelligi dic per
 prius, & non per posterius, hoc est de primo, actu, & nō
 de secūdo ad idē Bar. in. l. j. ff. ad. l. iul. maie. & dicit q̄ sicut
 petit pecunias eundi. & redeundi, & est indeterminate
 concessa, intelligitur de prima uice tantum, per. d. §. hoc
 sermone, & tene mēi illam distinctionem, Barto. de qua
 ibi, quia multum prodest. in istis securitatibus, quan-
 do sunt determinate apposita ad stipulationem determi-
 natam, & quando est permissa indeterminata, & postula-
 ta ac determinata, & ē contra, itē quando stipulatio inde-
 terminata, & permissa eodē modo, ut in. q. nostra. Item
 adde ea quæ recitat Abb. in. c. fin. de tre. & pace. d. Alex. &
 Rom. ad dictum Bald. & Cyn. & iaco. de are. in. q. de uinis,
 & rosis, nisi quantitas pretij esset æquiualens, pro omni-
 bus uicibus. quia multum facit ad istam. q. quia si solitum
 est, assureare à otto per cento, & quis indeterminate
 promittat, à 16 pro cento uidetur consentire pro alia se-
 cunda nauigatione habita consideratione pro tali securi-
 tate præstanda ad quantitatem pretij, hoc multum inuat
 34 in istis similibus † attendere, qualitatem pretij assicura-
 tionis, & personæ assureantis, & Domini meritiū per
 not. per Bar. in. l. cum quidam. ff. de ann. leg. in. q. de pietan-
 tia relicta indeterminata fratribus minoribus, in sexto
 sancti Francisci, adde ad prædicta not. per Alex. in. l. grege.
 ff. de fideiuss. in report. & in. d. §. hoc sermone adde ad præ-
 dicta, quæ ponit Bart. in. l. triticum. ff. de uerb. obli. & Alex.
 in. l. qui bis eo. ti. de stipulatione, quando interponitur bis,
 35 & non constat an super eadem an diuersa specie † quid
 autem si in una, & eadem nauigatione merces, transfe-

rantur de una nauigatione aliam, si nouissima deperdat
 tur cum mercibus an teneatur promissor de tali aduen-
 tu periculi, & in tali. q. est inspicienda forma assicuratio-
 nis. l. j. §. si conueniatur. ff. de posit. & in reg. contractus de
 reg. iur. si autem fiat de mercibus, quæ sunt in tali naui, &
 tunc est distinguendum per. l. fin. §. si ea conditione. ff. ad
 l. Rodiam de iact. si autem utraque naui fuit deperdi-
 ta, & tunc tenetur uenditor periculi ad estimationem,
 quando sine dolo, malo, & culpa factum fuit, ut utraque
 nauis non perijt, sed solū illa in qua nouissime res posite
 sunt, & tunc uenditor periculi non tenetur, eo quod me-
 tionem non fecit de dicta naui, & in d. §. si ea conditione,
 ratio est quia non est par ratio assicurationis, quādo mer-
 ces deuehuntur in una naui, & quādo in altera, Immo so-
 let id principaliter considerari inter ipsos assicurantes
 36 facit. l. item quæ. tur. ff. locat. §. j. etiam. ij. t. sed nunc quæ-
 ro quid si fiat exoneratio in scapha: in introitu alicuius
 portus uel forte in mari, an si pereant dictæ merces in
 scapha prædicta, teneatur suscipiens periculum, & uideba-
 tur dicendum, quod non ex quo de scapha in contractu
 assicurationis non fuit habita mentio aliqua arg. l. quic-
 quid de verb. oblig. maxime quia appellatione nauis non
 uenit scapha. l. si. ff. de fund. instr. immo uidetur dicendum
 sicut in q. prædicta, quando nouissima nauis fuit deperdi-
 ta prima remanere ex quo scapha reputatur alia nauicu-
 la de per se nil coniunctum habens eum nauis. l. scapham.
 37 ff. de euct. & ideo casus contingens in naui non extendi-
 tur ad scapham secundum bald. in l. enim proponas. C. de
 naut. foro. ubi dicit, quod confiscata naui non uenit scapha,
 uide soci. in l. j. C. de sent. que pro eo, quod interest. nu.
 122. Bar. in l. si. ff. de fun. instr. & l. imperiū. in. §. gradu meri
 Imperij. ff. de iur. om. iud. breuiter in hac. q. pot. dici. quod
 quādo merces fuerunt translata in scaphā causa nauis exo-
 neranda; & tunc iactura, & casus contingens in scapha
 debet perinde iudicari atque si contingisset in ipsa naui.
 l. nauis primo responso. ff. ad l. Rod. secus autem quando
 alia de causa ob nauis necessitate, hoc fiat per iura supe-

rius allegata, quia alia est nauis, & alia est scapha. d. l. scapham, & uide quæ habentur in. l. item queritur. §. j. & ij. ff. loca. sed tunc iux. prædicta remanet pulchra dubitatio, Ponamus, quod nauis applicat ad portum secuta, adeo, quod non potest iam esse periculum nauis, tamen dum merces exonerantur deperditur nauicula, seu scapha, cum dictis mercibus an sit locus asscuratori prædictæ, & in hoc multum sint ponderanda uerba asscurationis per Linconventionalibus de uerb. oblig. quia tunc, usque quo periculi quis acceperit eo ipso, quod applicuerit nauis salua dicitur cessare periculum, per not. in. l. prima. C. de naut. fœno. si autem eo usque in terra merces portentur, & tunc est aliud, quia eo ipso uidetur sentire de scapha, quia non solent aliter in Terram merces à nauis deferri, nisi per medium scaphæ, uel nauiculæ. Si autem dicatur asscuro, quousque nauis, seu merces ueniant ad talem ciuitatem, & intelligitur de portu ipsius ciuitatis, quia quod est in portu ciuitatis, & quod ibi fit uidetur factum in ciuitate, ut not. in. l. insula. ff. de iudi alleg. per Ba. d. in consi. 357. nu. 1. §. nolu. sed aduertendum est, quod tunc demum casus contingens in scapha reputatur fieri in nauis, siue contingere quando aliter nauis non possit intrare portum ciuitatis, seu hostium, quia hac de causa facta exoneratio in scapha, perinde iudicatur, ut in nauis per. l. nauis superius allegatâ, alias diceretur esse in culpa, de tali exoneratione, facit, quod not. in. l. ite queritur. §. j. respõ. so. 2. ff. loca. & ex hoc potest inferri ad. q. quam sæpius uidi de facto in ciuitate Pisarum, qui postquam nauis appulit in portum Liornæ, mercatores exonerat nauem in scapha: si autem contingat, quod ille merces, capiuntur in scapha, per aliquos ut nunc sæpius ibi fit per Genueses de portu Venetiarum, uel per alios latrones, quod non sit locus contributioni inter alios mercatores, quia illa exoneratio non fit immediate causa nauis, cum sit in portu securo, quo casu debet cessare contributio, cum non fiat hoc propter omnes, ut exigitur. l. j. ff. ad. l. rodi. de iact. & uidetur. de hoc casus in. l. ij. §. si nauis. ff. eo. tit. imputetur;

quidē mercatoribus, qui suas merces deuēhi faciunt per scapham, siue barcam, quando quidem sibi aliter providere possunt, per terram deferendo, uel agatur contra magistrum si ipse sine eorum noluntate hoc fecit per. d. j. & .ij. & .d. l. Item quæritur, & ita fieri iussu in quibusdam pretiosissimis rebus, & magni ualoris, quæ mihi cōmendatæ erant, si quidem Christianissimo, & ditissimo Regi inuictissimo Portugaliæ ad cultum diuinum destinata, quas ut pupillam oculi custodire tenebar, ob domini mei excellentiam rerumque pretiositatem† qualiter autem fiat existimatio prædictarum mercium in casu aduentus periculi an debeat haberi respectus ad tempus: in fortunij, et naufragij, uel ad tempus emptionis, quando dominus eas emit, uel ad tempus, quo potuerant uendi si nauis saluæ ad portum fuerat, & uidebatur, quod ad tempus infortunij per. l. 2. §. sed in his. ff. ad. l. ro. Item quia ut supra alias dixi iste contractus assicuracionis est condicionalis, & per consequens debet inspicere tempus conditionis periculi not. in. l. quotiens in die de uerbo. oblig. & .l. si calendis de re iudica breuiter puto dicendum, quod aut

41 quis promittit salutem mercium in certo loco † ut puta vlishonæ, & tunc eius loci existimatio inspicienda est. l. ff. de triti. cond. aut nō promissit dare merces saluas in certo loco: sed tantum extimationem, nel ualorem mercium in casu periculi scilicet si nauis periret, ut fieri solet etiam inspicere debet tempus obligationis, & sic prout tunc ualebant, debet fieri extimatio. l. fundum Cornelianum. ff. de noua. cum cōcor. Ratio est, quia tunc extimatio debetur iure obligationis, & sic uidetur permitti id quod tunc ualebant, ut ibi declarat gl. Item ille qui procurat in aduentu periculi extimationem rerum suarum uidetur magis, providere damnum ne patiat in ammissione rerum non autem considerat lucrum, & per consequens uenit illud in quo tunc damnum sentire potest quando stipulatur, & non tenet lucrum, ad hoc facit bonus tex. in. l. ij. §. portio autem. ff. ad. l. ro. de iac. non ob. l. 2. §. sed in his supra allegata, quia ibi extimatio debetur loco rei, ut pro-

- batur, eadem. l. j. §. sed in hijs quia fit exoneratio collatio-
nis, si res iactæ apparuerint, & ideo non immerito consi-
deratur tempus iacti, & non quando emptæ, sed quando
uendi possunt, nec obstat. d. l. quotiens, quia licet iste con-
42 tractus tunc pluries dixi sit conditionalis habito respectu
ad aduentum periculi, tamen nō potest dici debitor rei,
sub conditione uel modo, ut in. d. l. quotiens, sed semper
dicitur debitor illius extimationis quam promittit quan-
do se obligat, quæ extimatio erat certa quando promit-
titur quanti res, est ut in. d. l. fundum Cornelianum iuncta
glo. uel aliter potest distingui prout Bar. in. d. l. fundum, &
in. d. l. quotiens, & prout not. in. l. uinum. ff. si certum pe-
tatur: quod hic debetur extimatio iure obligationis, eo
43 quod principaliter ad eā se obligat † & sic inspicitur tem-
pus contractæ obligationis, super tali extimatione, quid
autem si dominus mercis extimauit merces suas in mil-
le, & in rei ueritatem erant minoris ualoris, an aduenien-
te casu periculi, Promissor asssecurationis teneatur ad præ-
dictam extimationem, & in hac. q. puto distinguendum.
quia aut dixit, si res meæ peribunt, dabis mille, & in hoc
44 casu, nulla est dubitatio † ex quo sic placuit contrahen-
tibus, Regula contractus, de reg. iur. & in. l. contractus eo-
titu. ff. et in. l. in conuentionalibus. ff. de uerbo. obliga. aut
dixit existimationē suarum mercium, & subiunxit, quæ
ualent mille, & in hoc casu, si reperitur deceptus ipse as-
securans rescinditur prædicta extimatio per not. in. l. 2.
45 c. Quæ res, uēdi. † quia ut ibi dicit, Bar. & Bal. & alij, æquitas
iilius l. se extendit ad contractus de quibus tunc hinc in-
de par debet nasci obligatio, & hoc secundum naturalem
æquitatem & est de mente glos. in. l. si quis cum aliter. §.
fin. de uerbo. oblig. ibi idum dicit, quod si pro parte sum sti-
pulatus rem quam minus emi, dimidia iusti pretij, & sic
si Dominus mercium plus extimationis petat quàm ua-
leant suæ merces promissor se tuebitur exceptione doli,
& d. l. si quis cum aliter. §. fin. ibi Bar. & communiter Doc.
quod not. quia quotidie euenit de facto, quod quis dicit al-
secura mihi, si non erant tantæ extimationis, non tenea-

- tur promissor ad tantum idem intellige de alijs extimationibus aliarum rerū ad prædicta, bene facit, quod uoc. in l. fin. §. j. de l. ij. & l. cum pater. §. pater qui filio: eo. titu.
- 46 [†] ubi uerbum extimatio semper refertur ad iustum pretium licet simpliciter proferatur, & in l. si fundum. §. si li beratus. ff. de leg. primo. Præterea quæro, quid si domi nus mercium dixit se paratum ad nauigandum in certo tempore, quod non erat tanti periculi nauigationis, & hac de causa affecurator facilius affecurationē promisit, an si dominus mercium distulit nauigationem, & nō in
- 17 bono tempore [†] sed forte in mense decembris, quo tem pore solent tempestates nasci in mari, & nauigatur. si na uis cum mercibus pereat, an teneatur promissor pericu li, ad hoc est dicendum, quod non teneatur text. est in l. qui roma. §. calimacus. ff. de uerbo. oblig. per quem text. dicit ibi bald. notabiliter in reportatis antiquis, quod ille qui nō nauigat tempore debito, si postea nauigat erit suo periculo, quod tenementi, quia quotidie accidit, & maxi me per Magistris Nauium, & alijs nautis, qui quando deti nentur in portu a mulierculis; uel dulcedine uini capati che de vlisbona, quod si sine causa expectant in portu, & postea nauigant tempore ut plurimum periculoso, eorū erit pericula nauis, & tenebuntur mercatoribus, ad inter esse actione locari per. l. item quaritur. §. j. ff. loca adde, quod not. in l. fin. ad. l. rod. de iact. & hoc manifesta ratio
- 48 ne [†] quia sicut nauta, & magister nauis excusatur à casu, submersiōis, & periculi, quando nō fuit in culpa, ut no. in d. iuribus, item quando est in culpa nauigando tempo re indebito, teneatur per. d. §. callimacus, & per. d. §. j. fa cit quod not. glo. in regula imputari, de reg. iur. in. 6. de il lo qui sua culpa incidit in casum dicitur enim nauigatio, certo tempore periculosa, l. cinitas. c. de offic. prato. pro uin. & in d. l. item quaritur. §. j. supra alibi not. quid autē si dominus mercium procurauit affecurationē omnium mercium suarum, & tempore affecurationis habebat in naui merces ducatorum duorum millium, postea autem alias merces ualoris nulle habuit, & uniuersit in dicta na

ui, an si contingat, quod merces pereant, asscurator,
 qui ita indeterminate asscurauit ad ualorem trium mil-
 lium teneatur, & uidebatur, quod sic. l. si. c. quæ res. pign.
 oblig. pos. ubi tex. est. not. quod ista uerba, sub periculo re-
 49 rum mearum in contractu apposita refertur † tam ad
 res præsentēs, quàm ad futuras sed contrariū in præmis-
 sa. q. credo per rationem illius. l. fin. cum sit iustum uolun-
 tates contrahentium, magis quàm uerba inspicere, ut Bal. in
 consil. 417. nu. 3. in. 5. uolu. concordantias uide ibi per glos.
 cum quo asscurator uideatur habere respectum ad illas
 merces, quas de præsentī habebat in naui, non debet tene-
 ri ad periculum aliarum mercium post habitarum, facit
 quod not. in. l. si ita. & in. l. si plautius. ff. de aer. & arg. leg.
 & quod per dicta infra dicit glo. in. d. l. fin. & Bar. in. d. l. fin.
 §. j. de leg. 1. nec obstat. d. l. fin. in contrarium, quia loqui-
 tur specialiter, propter modicum præiudicium, quod est
 in pignore secus est ubi agitur de magno præiudicio, ne
 50 hic, † quia asscurator, tenetur ad magnam extimatio-
 nē, in aduentu periculi, & idē Bar. in. d. l. si ita per. l. si stipu-
 latus. §. cū stipulamur. & l. si à colono. §. si. v. obl. & in. d. l.
 fin. c. quæ res. pign. oblig. pos. Ista est communis conclusio
 doct. quod licet simpliciter dispositio concepta trahatur
 ad futura parum præiudicialia, ut in. d. l. fina. secus tamen
 ad maxime præiudicialia patet in. l. si mandauero. §. is cu-
 51 ius. ff. mand. in fin. † ubi publicatio bonorum non trahi-
 tur ad futura, uide Bald. in consil. 337. num. 3. uolu. primo. ubi
 sing. adde tamen ad prædicta, tex. not. in. l. cum ita. ff. de l.
 ij. per quem tex. ista. q. securitatis de mercibus, quæ erant
 in naui decidatur, quia nō uidetur, securare merces, quæ
 postea in naui fuerunt per ignorantes, qui asscurationē
 promissit illarū, Prædicta tamen inteilige nisi, formæ asse-
 curationis referatur, aliter ad merces in hoc uiaggio, si-
 ue navigatione deuehi fecerit, & subsequenter, quæro si
 forma asscurationis fuerit concepta in casu naufragij,
 & submersionis cum autem naui uellet intrare portum
 timore piratarum. qui ibi erant alifugit, & iterum redijt
 ad locum, quo aufugit, uel discescit, de nouo cum ita nauiga-

ret submersa est in uia, an teneatur affecurator de tali ad
 uentu periculi, & uidetur, quòd nò per ea, quæ dicta sunt
 52 in uersiculo, quia dictum fuit, ubi habetur † quòd affecura
 tio simpliciter concepta refertur ad primam nauigatione
 nem sed in còtrarium facit, quia nauigatio prima fuit inu
 tilis, & per consequens non debet impedire effectum af
 fecurationis secùdæ nauigationis, arg. eorum, quæ de actu
 primo inutili dicuntur in. l. si ita stipulatus. §. Grisogonus.
 ff. de uerbo. obliga. maxime, quia non potuit imputari in
 prima nauigatione portû si nò petijt regula imputari. ff.
 de regu. iur. Item conditio solita in nauigatione, scilicet si
 naui, accesserit salua non uerificari potuit in prima nau
 gatione, cuius non exitit debet esse affecurantis, quàm
 domini mercium arg. l. maritus. ff. loca. Item donec naui
 53 salua non appulit ad portum † semper periculum sub
 mersionis solet esse affecurantis. l. opus, quod in aduersio
 ne. ff. loca. in princi. circa istâ. q. puto dicendum, quòd aut
 affecuratio fuit concepta, donec naui appulerit, seu ap
 plicauerit, ut in. l. j. C. de naut. fœno. & tunc naue non intrâ
 te, & sedente non potest illud uerificari de appulsu ad
 aquam dicitur, ut in. l. j. ff. de serui. rust. pred. semper peri
 culum submersionis erit affecurantis, donec accedat sal
 ua, si autem hoc non fuit dictum, & tunc puto distinguen
 54 dum, † quòd aut naui non appulit ad portum destina
 tum ui tempestatis, & licet redeat ad pristinum locum,
 & de nouo submergatur erit, Nihilominus periculum af
 fecurantis facit. l. Cæsar de publi. ex quo uerificata fuit con
 ditio submersionibus, aut hoc procesit impedimento la
 tronum, quia si latrones non fuerant in portu naui appu
 lerat salua, & uidetur, quòd nò teneatur affecurator. arg.
 l. si fundus. §. fin. ff. loca. iuncta. l. perinde. eo. titu. in hoc ta
 men puto aduertendum, quia in còtractu affecurationis
 uidetur esse duplex conditio, una qua existente promiss
 for lucratur pretium periculi, alter ea qua deficiens facit
 affecurantem teneri ad existimationem rerum deperdi
 tarum, uerbi gratia si naui fuerit salua cum mercibus, &
 si submergatur prima deficit siue dominus mercium, &

Nautarum culpa, & sic non debet ei imputari, ut in. d. re-
 gula imputari, & in. l. titia. §. scia. ff. de leg. ij. alias habere-
 tur pro impleta in sui odium, ut in. d. l. & in. l. executione.
 §. si. de uerbo. oblig. quia tamen hic ista conditio deficit fa-
 cto tertij, eò quòd impeditur facto piratarum in portu exi-
 stetium oportet, quòd denuo impleatur. l. quibus diebus,
 ff. de condi. & demon. in principio, quia tamen nō potuit
 denuo impleri, immo defecit per contrariam conditio-
 nem submersionis existentis istius cōtrarię conditionis
 facit ut ille promissor omnino teneatur, ad. d. l. si fundus
 §. fina. est dicendum, quod non loquitur in contractu,
 quòd procedit ab euentu conditionis ut hic, cogita, & præ-
 dicta confirma. cum maris consuetudine, † quæ semper
 55 obseruanda est in similibus, ut in autent. de usu naut. §. si.
 col. 9. & l. de precatio ad. l. Rod. de iac. tal. consi. 57. nume. 2.
 2. uolu. Bonc. in repet. l. ij. de uulg. & pup. in primo. Alexā:
 in. l. j. nu. 51. & 52. ff. solut. mat. & l. imperium. nu. j. ff. de iur.
 omnium iud. an autem possit dominus mercium, cui pro-
 misit, promissor euentus periculi aliam asscuracionem
 suę asscuracionis facere, uerbi gratia timeo ne, illæ, quæ
 asscuracionem promisit possit soluere existimationem
 mercium mearum, & procuro ab alio super hoc asscu-
 rari, dic quòd sic, tex. est, not. in. l. decem. ff. de uerbo. oblig.
 & in. l. si decem. ff. de solut. potest enim quis stipulari, quā-
 to minus ab alio fuerit consequens, ut ibi, dubium facit,
 eo, quòd nondum ille primus tenebatur, sed non obstat
 per not. in. l. quidam cum filium. §. fin. ff. de uerbo. oblig.
 56 † ubi futuro debito accedit fideiussor idem in. l. eo tem-
 pore. §. j. ff. de pecu. & ubique Bart. & moderni, An autem
 iste talis qui promittit quatenus alius nūtius soluendo sit,
 dicatur fideiussor, & uidetur, quòd sic per glo. not. in. l. Ti-
 tia. §. idem. tex. ff. de uerbo. oblig. quam Bald. ibi in repor-
 tat, antiquis commendat, & Alex. in. l. ubi eo. titu. §. illud,
 57 quòd in dubio, † qui promittit pro alio uidetur promitte-
 re, ut fideiussor, hoc tamen procederet quando ad eius in-
 stantiam, uide tamen Bart. in. l. si ita stipulatus fuero eo. ti-
 ubi facit differētiam, an quis promittat nomine alterius,

an simpliciter, quòd titius debet, in quaestione tamen premissa dic, quòd non est fideiusor, sed potius obligatus de per se, & conditionaliter factum. i. si alius nò soluerit, uel quāto minus, ut in. d. l. decem, eo, quòd nò illius nomine, sed suo promittit indemnitate pro alio de quo uide Fran. de aret. in. l. in huiusmodi de uerb. oblig. & quæ dixit Bart. in l. j. C. de conuēt. fisci debito, & in. l. j. C. de decul. lib. x. et uide tex. not. quæ allegat. Aret. in. l. penul. in fin. de fideius. tuto. per quæ tex. dicit, not. quòd ego promitto tibi quatenus, a debitore principali exigi non poterit, † quòd nò est fideiusio, sed obligatio conditionalis, constituens aliā speciem actionis, & obligationis, quòd not. quaritur insuper, iuxta materiam asscurationis de utili. q. qui asscurauit merces alicuius, quæ sunt in tali navi, quæ merces in ueritate erant communes, & sic diuerforum mercatorū, qui faciebant societatem, an asscuratio prædicta intelligatur esse communis, licet, prædictæ merces sint cōmunes, & sic adueniente periculo pro omnibus teneatur, an uero propter res, quæ ad illum attinet tantum, & uidebatur, quod pro parte etiam aliorū, arg. eius, quod dicimus de re simpliciter. iux. not. in. l. si rem, & ibi bona gl. in uerbo rotam. ff. de rei uendi. & per Bald. in. l. titia. §. iutius, de leg. ij. & Bart. in. l. prædijs, eo. tit. & in. l. pomponius. §. scd. si. ff. de procura. in contrarium, tamen credo in. q. ista immo, quòd tantum uideatur pro parte asscuratur. per. l. si ita. §. Grisogonus. ff. de uerbo. oblig. sed nunc quaritur an in sua parte teneatur, uidetur, quòd non per ea quæ not.

59 Bald. in. d. l. legatis ubi eleganter dicit, † quòd si princeps eximit castra alicuius nobilis intelligitur eximere tantū ea quæ sunt eius propria, & non quæ sunt ei communia cum alio, & idem Bald. in. l. cetera. §. si duobus de leg. j. ubi dicit, quòd non obstante statuto potest, quis ad propriū, & non a' d commune territorium extrahere, sed in casu proposito cōtrarium credo, & hoc clara ratione, quia ex quo uolebat maius periculum assumere credēs illas merces esse totas illius insolidum a minori debet uideri pro parte, arg. de re integra: & ad non integrā, quo utitur Bal.

in l. prator. §. hoc idem. ff. de dam. infect. in fi. facit. l. in to
 ro. ff. de reg. iur. & l. si quis cum totum de excep. rei iud.
 procedit enim argumentum de maiori ad minus. l. in suis
 de libel. & postu. & l. in eo quod plus & l. non debet cui
 plus. ff. de regu. iur. & in regula cuilibet extra lib. 6. soci. in
 l. prima, quis & à quo, nume 17. ff. de leg. j. l. Quia delegato
 nume. 4. & ibi Iaf. Nec obstat, quia in asscuratione dixit
 60 res suas, quia ista locutio uerificatur etiam. In commu
 nibus, & sic in suis secū dū quid. d. l. illud. ff. de Ritu. nu. l. serui
 electione. §. de leg. j. immo in hoc casu locutio asscurationis
 nis prædictæ licet asscurationi simpliciter fiat. intelligitur
 semper pro parte tantum ei attinenti. l. nam. & si fur. §. si
 seruus communis. ff. si cert. pet. & quod not. in. d. l. serui. §.
 si. item est bonus tex. per quem uidetur decidi ista quæst.
 in. l. si plures. ff. de dam. infect. Alexan. in. l. si quis in suo c.
 de inoffi. test. post Bar quem tene menti. Non obst. quod di
 cit Bald. de immunitate, & exemptione quia cum ius pu
 blicum ledatur non mirum si restringatur, facit not. in. l.
 j. ff. de iu. immuni. §. fin. nec dictum Bald. indistincte proba
 tur per. d. l. legatis, cum alia uerba ibi ponantur magis me
 tem de functi denotantia, ibi dum dicit eius causa parata
 in castro autem res non uidetur, posse secerni, & ne sic
 exempta alterius pars contra mentem eximentis non
 extenditur an cōmune immo potius nulla censetur exē
 pra. idem in. q. statuti, quia illud est facere reipub. ex natu
 ra statuti, ut restringatur. L. quicquid astringenda. ff. de uer
 bo. oblig. quid autem si in forma asscurationis fuit men
 tio de casu tempestatis, uerbi gratia, quia assumens euen
 tum periculi dicit asscuro tuas merces à casu tempesta
 61 tis, tan ueniat casus latronum, piratarum, siue furum. l.
 uel contra, & uidebatur, quod non, eo quod non fuit di
 ctum, per not. in. l. quicquid astringenda. ff. de uerb. oblig.
 62 Decisi. istius. q. dependet ab illa t an furtum computetur
 inter casus fortuitos, de qua latissime dixi inst. de actio.
 in. §. sed ista, quidem in glos. à casu, & quod casus latronis
 dicatur fortuitus uidetur tex. in. l. j. c. de pos. & in. l. cū. qui
 63 §. idem scribit. ff. de furt. t quod autem illi qui prædantur

in mari dicantur latrones uide tex. in auct. ne nulli, iud.
 §. penult. col. 8. in uersiculis. eos. uero ratio quia ex quò per
 mare, per uim res asportantur. latrones dicuntur sicut
 si fuissent in terra, ut ibi, quòd aut. furtu non sit casus for-
 tuitus sentit glo. in d. §. sed iste quidem, quæ solent ibi com-
 mendari in hoc, per Ange. & alios, & allegat Socin. in l.
 cum duobus. §. damna. ff. pro soc. Quidam tamen moder-
 nus iason. in d. §. dicit quòd illa gl. sibi, hoc non dicit sed ut
 ibi declarauit, bene hæc gl. dicit hoc modo in eo quòd pro-
 posui quòd res pòt amitti, casu, & nò pòt amitti quocùq;
 alio modo sub isto, quocùq; alio modo gl. intelligit nò ca-
 sum si intelligas & addas fortuitum, gl. est clara quia ex-
 plicando prædicta uerba quocunque alio modo expri-
 mit furtum rapinam si intelligas pro quocunque alio mo-
 do, non casum, idest fortuitum & idem est, & sic glo. be-
 ne sentit illud ad quod allegatur per Ang. sed an illa glos.
 dicat uerum est alia consideratio, & quòd Impetus latro-
 64 num † Et rapinæ dicantur casus fortuiti facit. l. j. c. depo. &
 l. contractus de regu. iur. & l. quæ fortuitis. c. de pig. act. &
 quòd non sit casus fortuitus sentit glo. in d. §. sic itaque, &
 in d. §. damna, & in l. nautæ in glo. fin. ff. de nau. cau. ista est
 materia quæ traditur per canon. in. c. j. de com. & ibi ab-
 bas pan. in pen. colum. & Alexand. de Imo. in l. quòd ner-
 ua. ff. depo. in reportatis antiquis & ueritas dependet à de-
 scriptiõe casus fortuiti & dic q̄ in dictis locis, solèt allega-
 re tex. in. c. Ioannes, de homi. ad probandum quid sit pro-
 65 prie casus fortuitus † q̄ est inopinata rei cuētus cui pro-
 uideri non potest, ubi autem diligentissimus præcauisset
 & prouidisset non dicitur proprie casus fortuitus, proba-
 tur ita etiam hoc in. l. j. §. eo tēpore. ff. de adm. rerum ad
 ciuitatem pertinē. ubi bonus tex. de quo meminit, Alex.
 in. d. l. quòd nerua, & in. l. si quis. §. quæsitum. ff. si quis cau-
 tio, & hoc summitur illa differentia quam Bald. in. l. j. c. ad.
 l. cor. de sicca. dicit. alibi non inueniri, & Alex. in dictis lo-
 cis, quā ponit glo. in. d. l. prima inter casum improuisum,
 66 & casum fortuitum † quia un prouisus dicitur, qui solet
 imprudentibus contingere, se euenire, de quo per Bal.

in.l.fina.C.de tempo.appella.in primo.&.ij.colum. Bal.có-
fil.270.in.V.uolu.ubi sing.secundum meam Impref.& in
dicta.L.quæ fortuitis & per.l.si ea , res.ff.de act.empt.et.l.
sed si damno.ff.loca.&.l.ad eos.ff.commod.de quo Abbas,
panor.in.d.c.j.de cōmo. dat euidentiale exemplum,do-
mus,quæ minabatur ruinā, & corruēs occidit equum cō-
modatarii, cuius ruinam diligentissimus reparasset uel
ibi non posuisset equum commodatum, & his premisis
ad.q.an furtum uel latrocinium dicatur casus fortuitus

67 ¶ ut ille, qui euentum periculi tempestatis in se sumpsit
cū de eo teneatur, ut si aliqua culpa ei, cui euenit, ut puta
domino.Nauis possit imputari nauigando forte per mare
ubi sciebat esse piratas, seu corsarios, non dicatur euen-
tus talis provenire ex casu tempestatis, sed potius ex im-
prudencia nautarum nauigantium, alias secus, & ista
conclusio est uerissima ex not.per doct.in locis supra al-
legatis ad.l.contractus supra allegatam responderi potest
ut Alexand.in.l.his rebus.fl.solu.matri.tenēdum est igitur
menti.quòd casus tempestatis siue fortuitus distinguitur
ab in prouiso, per hoc quòd culpa, uel non culpa ascriba-
tur passo.& ad glosas supra allegatas, quæ uocant furtum
rapinam non casum fortuitum, potest dici quòd habet re-
spectum à cōmuniter accidentibus, quia ut dicit not.glo.
in.d.6.damna in versicu.superfit,& in.l.prima.C.depo.fur-
tum non solet fieri, sine aliqua culpa & mala custodia,&
sic potest. In ferri quòd fundata est intentio de iure com-
muni, contra principaliter patientem, cui res fuit furto
subtrahita donec probet cōtrarium, ut dicit glo.& ex hoc
potest inferri ad cautelā, qua utuntur mercatores in istis

68 affecurationibus nauium ¶ dum dicunt excepta fraude
nauarchi qua non ponitur, & an ueniat talis casus in affe-
curatione, si non exprimatür de quo in sequenti.q.solent
excipere mercatores, fraudem nauarchi nauis in suis con-
tractibus de qua potest dubitari an dicatur casus tempesta-
tis ut uenirēt nō excepta, uel attenta forma affecurationis
in sequenti.q. in primo posita primo per fraudē nauarchi
intelligi solet inter ipsos cū dominus Nauis aut magister

seu gubernator fugit cum naue, & mercibus, ut audiui de quoddam quem ego cognoui. & uidetur ascribendus, iste casus inter fortuitos ex quo iste magister Nautis seu Gubernator tanquam fidelis proposuit, argumento, eius quod dici solet de domestico fidato, & de illis personis à quibus diligentissimus non cauisset iuxta not. per doct. in locis allegatis, supra per glo. in l. contractus de reg. iur. dñ po- nit exemplum, in fuga seruorum qui custodire non so- lent. l. argentum. ff. commod. & glo. in l. cum, duobus. §. ut damna. ff. pro socio, & in furto facto per uxorem, quæ po- tionem marito dedit mixtam olopio ad bene dormien- dum, & in furto per filium de quo exemplificat Abbas, in
69 cap. primo. de commod. & uidi de facto, qd filia cuiusdam custodis carceratorum pietate ducta, forsam clausula sub- ripuit patri clam, quas secum in lecto tenebat, & cum illis soluit carceratos, & aufugit cum illis quibus nulla um- quam fuit dulcior femina, nec amicior, fuit, id quod dicit Ang. in l. bonæ fidei. ff. de rei uend. ubi dicit excusari po- tatem, cui nobilis fuit in custodiam qui erat bonæ con-
70 ditionis, & famæ † de quo illud non erat uerisimile, & ta- men aufugit, & ita in proposito uidetur dicendum in pa- trono siue Gubernatore. Nautis si erat persona fidata de qua diligentissimus non præcauisset, ut si talis fraudem committat censeatur casus fortuitus, & per consequens suscipiens euentum periculi, teneatur nisi excipiat, ut so-
71 let excipi; in hoc tamē uidetur cogitandum † quia licet qualitas personarum à quibus, quis non præcauisset, facit casum extimari quod alias non extimatur ab aliis com- missum, hoc tamen non debet intelligi respectu alicuius lucri in damnum alterius consequendi, ne quis uideatur commodum reportare ex dolo suorum. satis. n. est quod possit excusari conuētus ab aliis ut de casu fortuito, item quāuis possit extimari casus fortuitus respectu Domini nauis, qui talē nauarchum, & Gubernatorem proposuit, nō uidetur tamē respectu tertii, qui merces in dicta naui po- suit, quia nec tantam notitiam, & fidem de prædicto ha- bebat; ex quo uidetur dicendum quod aut Dominus mer-

tium affecuratarum erat Dominus navis, & quo ad eum reputetur casus fortuitus à fraude nauarchi, quando ei non potuerit aliquid imputari, sicut dicimus, quando per filium vel uxorem aliquid committitur, consimile eadem ratione. l. à titio de uerbo. oblig. aut non erat dominus navis, & tunc secus à ratione cessante. l. adigere. §. quanti uis de iure patro. l. si non remunerandi. §. si mandauero. ff. mand. c. cum cessante de appel. & alijs uulg. ex alio tamen capite, si hoc uolumus haberi pro fortuito, non uidetur habenda prædicta distinctio, quia ex quo quis sumit in se periculum casus fortuiti in tali navi, utroque modo dicitur fortuitus prout in tali navi contingit, cogita, item ex alio

- 72 capite uidetur insolitus casus † eo quod raro contingit per not. per Bar. in. l. seio. §. medico. ff. de annu. lega. ubi uoluit quod qui tenent de casu fortuito, non teneantur de illo, qui contingit de mille annis una uice, & in. l. sed si quis. §. quæsitum. ff. si quis caut. per. l. fistulas. §. fina. de contra. empt. de quo tamen uide ibi not. per Bal. Ang. & alios moder. quos recitat Alex. in d. §. quæsitum, & dicā infra proxima. q. Tutius tamen est ut iste casus excipiat in securitate, ut fieri consuevit, quod autem de securitate, quia utuntur rustici, ut uerbis Odofredi loquar. in. d. §. quæsitum in fin. promittis euentum periculi, uel tempestatis, & licet ipse teneat ibi, quod talis conuentio ita regularis non ualeat, ne sub inuolucro uerborum quis teneatur ultra, quam existimauit, tamen Bar. in. l. si is qui. ff. de acquir. re. domi. aliter uidetur dicere imo, quod ille qui suscipit in se, suo periculo uideatur suscipere casus fortuitos cum quo breuiter transit Alex. in. l. sed si quis. §. quæsitum. ff. si quis

- 73 cant. uum. io. in fin. col. † hoc autem reliquitur usui loquendi, quid intelligatur periculū, sed præsupposito, quod ex communi usu, loquendi comprehenderet casus fortuitos quid attendi debet. l. labeo. §. j. de suppell. leg. l. librorum, de uerbo. sig. cum similibus, uulg. n. periculū debet intelligi secundum usum loquendi, an autem ualeat conuentio sic generalis per quam quis se obligat ad casus fortuitos, non singulatim aliquem casum exprimendo, de qua. q.

per Doct. in dicto. §. quæsitum, & in l. iurisgentium. §. si quis pactus. ff. de pact. & alibi Bart. in d. §. quæsitum tenet, quod ualeat, & de omni casu fortuito teneatur per l. quæ fortuitis. C. de pign. act. in fin. & glo. in l. si quis fundum in principio. ff. loca. licet gl. in d. l. fortuitis intelligat illū tex. quando specialiter quasi per dinumerationem casuum, quod autem teneat dicta conuentio, & de omni casu fortuito tenet Alberi. de rosa in d. §. quæsitum, & dicit hoc esse nō dubitādū, eo quod expressum fuit & cessant rationes, quæ dicuntur in contrarium allegatur in arg. l. si quādo. de leg. primo. Illud idem tenet glo. in d. §. quæsitum, & Barto. in l. Titius de lib. & posth. quem sciunt communiter moderni in d. §. quæsitum per iura Bar. & hoc in cōtractibus extra iudicialibus sicut est iste assicuratiōis, & ueniunt etiam casus fortuiti contingentes ex natura rei

74 per l. item quæritur. §. si Gemma. ff. loca. t casus autem fortuitus insolitus non uenit secundum Bar. per l. fistulas. §. fin. de contrahen. empt. & dixit in præcedenti, quæst. ubi fuit dictum supra de fraude nauarchi, qui uidetur casus fortuitus, & insolitus Bal. tamen, & Ange. & alij tenent contra Bar. immo, quod in susceptione casus fortuiti uenit casus insolitus, & ad l. fistulas, dicit Bal. quod ibi casus insolitus non erat fortuitus quia licet, nubes immoderate sint in hieme: hoc dicitur potius cōtingentia secundū naturam, & ideo nil mirum, quod nō teneatur ille qui suscepit periculum casus fortuiti, Dominus Antonius de but. in c. j. de commod. quem refert Alexan. in d. §. quæsitum simpliciter transit cum Barto. & Ange. cum Bar. in consil. 173. sed Imol. in d. c. j. & sal. in l. licet. C. loca. & Alex. ubi supra tenet cū Bald. contra Bart. Io. de montesperello præclarus Doct. Perusinus in lectura mea, uidetur hoc assignare pro contrarietate Bart. propterea quod dixit in l. scio. §. medi dico de annu. leg. ubi Bart. dicit arg. illius. §. quod si quis renuntiauerit casibus fortuitis teneatur de casu fortuito cōtingente communiter, secus si esset inusitatus, qui ueniret semel in spatio annorum mille, & in d. §. quæsitum in fine dicit, quod ubicunque dixit quem teneri de casu for.

tuito, intelligit de solito, & non de casibus inconsoetis, &
 non uerisimilibus, per. d. §. fin. in ueritate ego non uideo
 istam contrarietatem, quam præfatus Doct. nult assigna-
 te, quia in utroque loco Bar. idem dicit secundum lecturam
 meam, ut supra retuli. uerumtamen est, quod ille §. fin.
 uidetur dicere contra Bart. prout solent Doct. dicere, quia
 ibi tenetur illæ qui promittit se præstaturum, si quid ni, uel
 tempestate factum esset de casu contingente contra con-
 suetudinem temporis, & sic secundum sal. ibi probatur.
 76 quod in suceptione casus fortuiti ¶ intelligatur uenire in
 solitus in hoc articulo. D. Io. de mon. spe. facit quandam
 considerationem trium casuum, Primus, quod suscipiens
 casum fortuitum non tenetur de casu, qui communiter
 accidit. Ratio est quia iste casus non est insolitus. l. quod si
 nolit. §. assidua, de ed. edi. secundus casus, est quod per ra-
 ro, & uix semel, qui de mille uicibus uenit una, & de isto
 non tenetur, eo quod de isto non uidetur cogitandum.
 tertius casus est medius, scilicet, qui est insolitus, & non
 communiter contingens, non tamē insolitissimus. in un-
 quam contingens, & de isto tenetur, per. d. §. fin. qui assu-
 mit in se periculum, casus fortuiti, unde soliendo Bart. di-
 cit, quod isti tres casus probantur. in. d. §. 6. Primus ibi dum
 dicit contra consuetudinem, ergo non contra consuetu-
 dinem, & sic communiter, & tertius probatur ibi immo-
 derata, ergo non immoderatisime, ista ponderatio est
 multum exquisita, & subtilis pro saluando Bar. sed non cre-
 do, quod uenerit in mentem Bar. nec iuriconsulti, in. d. §.
 fin. ego autem pro saluando Bar. cogitabam si dictum Bar.
 possit probare in. d. §. fin. argumento. sumpto à contrario
 sensu, secundum deci. in. l. pecuniam quam. nu. 1. ff. si certa-
 pet. & in. l. Lex testis. nu. 4. de coll. Bal. in. l. tale pactum. §.
 qui. ff. de pact. Socin. in Reg. & sal. numer. 46. siue dicamus
 illam immoderationem esse casum fortuitum siue insoli-
 tum, & hoc isto modo ibi fuit dubium, an suscipiens in se
 periculum casus fortuiti promittendo se præstaturum si
 quid ui aut tempestate factum esset, an teneatur si nines-
 trumenta corrumpant, & labeo iuris consulti respon-

- 77 det, quòd sic præsupponendo, ¶ quòd quando niues cor-
rumpunt frumenta est casus fortuitus, ut statim declara-
bo. Ratio est, qui communiter niues, ut dicunt Agricola,
& comitatiui, experti solèt prodesse agro, eo quòd putre
faciunt terram, & ideo ipsi dicunt, quòd quando non niri-
git plurimum tempore debito uocant annum fertilem,
& dicunt esse indicium fertilitatis, corrumpunt autem
niues frumenta, quando sunt immoderata, & quādo ue-
niunt contra consuetudinem temporis, ut in. d. §. fina. ra-
tio est, quia contrariorū eadem est disciplina instituta de
his, qui sunt sui uel alie. iu. Bartol. in. l. inter stipulantem. §.
sacram. ff. de uerb. oblig. soci. in Rubrica. ff. de acquir. poss.
nu. 3. Bal. in consi. 142. nu. 3. in. 2. nolu. & consi. 398. nu. 3. in. 3.
uolu. quia eo modo quo profunt tempore debito, nocēt,
& corrumpūt tēpore indebito. l. si merces. §. conductor.
ff. loca. cum igitur, niues solent prodesse si ueniunt mode-
rata, & tempore debito, argumento à consuetudine secū-
dum Socin. in. l. certi. §. numos. nume. 1. ff. si cert. pet. ce-
pol. consi. 30. col. fi. Aret. consi. 116. Imo. consi. 42. 11. col. §. af-
fidua. l. si quis nollit ff. de edile. edict. cū uulg. maxime ¶ quia
naturam præsumitur producere res suo tempore, & mo-
do, & non peccare. l. in merito. ff. pro soci. & eorum quæ ha-
bentur secunda secunda in lib. de fide, & quia igitur ma-
lum dicitur, & uidetur naturam peccare cum facit mon-
struosa, & maxime, quia natura sunt immutabilia in sti-
de in na. §. sed naturalia, si cōtingat alio tempore nenire
niues, & immoderata, quā sit debitum, uidetur proue-
nire à casu fortuito, ut patet in definitione casus, qui est
opinata rei euentus. cui resisti facto hominis non potest
secundum glo. inst. de re. diuis. §. Thesuros de quo in. c.
Ioannes de homi. & in. l. ij. §. eodem tempore. ff. de ad-
min. rerum ad ciuit. perti. dicitque Iuriconsul. in. §. sm.
l. fistulas, quòd tunc agi potest contra eum, qui assumpsit
periculum casuum cum niues corrumpunt frumenta,
77 quia & hic casus fortuitus est, ¶ quòd contingit duobus
modis, si sunt immoderata. Item si contra consuetudinē
temporis, & cum hoc eueniat communiter, quòd istis

duobus, vel altero eorum cōcurrentibus corrumpantur
 frumenta non possint dici casus insolitus, immo potius
 solitus corrumpere frumenta. Item in eo tempore, quod
 dictæ nives ueniunt immoderatæ, & contra consuetudi-
 nem temporis dicitur casus fortuitus ut dixit supra, &
 propterea credo, quod Bart. habuit bonū intellectum ad
 d. §. si. quod declaratur ex duplici, eius summatum in d. §.
 & in eo, quod sic summat, qui suscipit in se casum fortui-
 tum tenetur de casibus communiter contingentibus, re-
 fertur ad id, quod communiter accidit, quia cōmuniter
 30 nives solent corrumpere frumenta, si sunt immodera-
 tæ, & contra consuetudinem tēporis, in eo autem, quod
 summat, quod casus fortuitus intelligitur inopinatus, &
 non ex consuetudine eueniens refertur ad mentem, &
 decisionem iuris consulti, qui dicit illum teneri de corru-
 ptione frumentorum causata contra cōsuetudinem tem-
 poris, qui in se accepit periculum casus fortuiti. Quia ta-
 men Docto. Bald. & alij sequaces dicunt ibi esse literam,
 contra Bar. est aduertendum, quod litera illius. §. potest
 dupliciter considerari, Primo, quod illa uerba, dum text.
 dicit agi tecum exēpto poterit, referri immediate ad il-
 la uerba, si nives immoderatæ, & contra consuetudinem
 temporis fuerint, & isto modo intelligit Bald. & ideo di-
 xit ibi probari, quod qui summat in se casum, intelligit de
 insolitis, sed non uidetur sic intelligenda, immo aliter sci-
 licet agi tecum exemplo poterit, si ea frumenta nives
 corrumpant, quod cōtingit, intellige tu, si tales nives im-
 moderatæ fuerint, & contra consuetudinem temporis,
 & isto modo intelligendo, soluat intellectus Bar. & di-
 ctum, eius in d. §. quæsitum, & in d. §. medico, & uidetur
 uera intelligentia illius. §. fin. pro soluendo. Bar. & ex hoc
 31 concluditur, quod ex quo tibi appellatione casus fortui-
 ti iuris consultus ibi intelligit & declarat uenire casum
 fortuitum solitum scilicet, corruptionem frumentorum
 propter nives immoderatas, & contra consuetudinem
 temporis, ut latissime supra declaratum fuit, quod a con-
 trario sensu uideatur tacite uelle, quod non ueniat casu

Insolitus, siue non usitatus uenire & tene menti prædicta, quia ut dixi recentiores Doct. dicunt, quod ille. §. fin. facit potius contra Bar. in ueritate non auderem dicere, quod Barto. fuerit tam improvidus, quod allegaret. d. §. fin. contra se, immo eum uidit, & pōderauit subtiliter si bene cogitas, quia ille casus erat fortuitus & solitus. ut declarauit, & ideo uenit, & si esset insolitus non uenisset, ut à contra riq illius literæ summi potest, & probatur clarius in. d. §. medico & Bar. ibi applicat, ista non uidentur extra ma-

- 32 teriam assecurationis, quia multum faciūt pro illa. q. tan in susceptione generalis casus fortuiti ueniāt ille casus in l. go. qui dicitur Ribaldaria patroni, & sunt utilia ad saluandum opin. Barto. aliter si intelligas, ut Bald. & sequaces non posset saluari. Verba illius literæ ut declarauit supra, si & uolueris concordare istas opiniones poteris, ut ex prædictis dicere. quod quando Bal. in. d. §. quæsitum, & in. d. §. frumenta dicit, quod qui suscipit in se periculum casus fortuiti tenetur de insolito habet respectum ad tempus niuium: quia non solent esse immoderate, nec contra consuetudinem temporis. quando autem Bar. dicit, quod qui tenetur ad casum fortuitum tenetur de solito per. d. §. habet respectum ad effectum ipsius casus, quia communiter, quando sic euenit solet corrumpere frumenta, & sic dicitur damnum solitum peruenire, ex immoderatis niuib. & contra consuetudinem temporis niuium & uidentur prædicta de mente Bald. in. c. j.
- 33 quibus mod. feud amet. † ubi dicit, quod casus qui de facili contingunt non dicuntur fortuiti nisi habeant in se, aduersum fortunam per. c. §. fin. & de effectibus casuum fortuitorum uide sing. Bald. consil. 271. nu. 21. quinto uolu. & consil. 493. nu. 3. in. 4. uolu. ubi nota.

SYMMARIVM.

- 1 VERBUM periculum est uerbum generalissimum.
- 2 Periculum generaliter prolatum intelligitur de periculo aduenienti per omnem culpam, non autem per

- casum fortuitum.
- 3 Verbum periculum quandoque comprehendit fortuitum casum.
- 4 Verba appositā in contractibus intelliguntur secundū naturam contractus.
- 5 Periculum uerbum quandoque accipitur proprie, quādoque improprie interdum improprieissime.
- 6 Susceptio generalis periculi in se an ualeat, nec ne.
- 7 Casus fortuiti an ueniant sub nomine periculi.
- 8 Suscipiens in se periculum, si re non possidet, nec ante teneatur aliqua obligatione, an teneatur de casu fortuito.
- 9 Periculum in se suscipiens, an ueniat leuissima culpa.
- 10 Semper est inspicienda nantarū asscuratio. & qualitas eorum, quæ fieri consueuerant.
- 11 Verba debent intelligi secundū subiectā materiā.
- 12 Assumens periculum castri tenetur de casu fortuito.
- 13 Periculum absolute prolātū circa, ea quæ deferuntur per mare: An comprehendit casum aduersæ tempestatis.
- 14 In contractibus magis mens, quā uerba contrahentiū sunt inspicienda.
- 15 Verba quandoque impropriantur secundum subiectā materiā.
- 16 Asscurator assumens periculum mercium non intelligitur de periculo ex culpa prouenienti.
- 17 Verbum periculum an sumitur pro casu fortuito.
- 18 Promittens sub pœna aliquem non inquietare nō incurrit pœnam si ex parte offensi inquietudo procedit.
- 19 Factum tertiæ personæ non impedit obligationem committi.
- 20 Asscurator qui tenetur de quolibet periculo: tenetur etiam de periculo contingenti facto tertijs.
- 21 Intellectus ad l. fin. l. planē: la. 2. ff. d. l. primo.
- 22 Pericula nauium ut plurimum procedunt culpa nauatarum.
- 23 Nemo debet ex dolo tertijs aliquid lucri consequi.
- 24 Fraus & dolus nemini patrocinari debet.

DE SPONSIONIB. MERCATORVM

- 25 Dolus tertij non iuuat affecurationem & affecuratam.
- 26 Iniustitia & casus fortuiti equiperantur.
- 27 Dicto uel est implicare diuersa.
- 28 Suscipiens periculum casus fortuiti tenetur de omnino, quòd latrones surripiunt quouis colore.
- 29 Periculo quis non debetur se exponere.
- 30 Pecunia an succedat loco rei.
- 31 An affecurator teneatur si merces deteriorentur à muribus uel tinea.
- 32 Iudei si non excutiunt puluerem à pignoribus, & rodantur, an teneantur.
- 33 In cōtractibus mercatorum magis æquitas, quàm iuris rigor spectatur.
- 34 Represalias si quis soluerit nunquid poterit repetere ab eo, qui fuit causa quòd data fuerint.
- 35 Damnum datum culpa tua: an mihi contra te cōpetat, regressus.
- 36 Legatarius non excluditur à beneficio legati. licet factus sit inimicus testatoris sine culpa sua.
- 37 Culposo si imputetur, id quòd culpa sua obuenit. oportet, ut culpa sit causa immediata illius, quod sequitur.
- 38 Qui occasionem damni dat. damnum dare uidetur.
- 39 Causa differt ab occasione.
- 40 Iniuria facta uni non debet nocere alteri, nisi hæc alteri facto contingat.
- 41 Culpa cessante non tenetur, quis de damno dato illius occasione propter ignem.
- 42 Inimicitia quædam generalis alia specialis.
- 43 Affecurator periculi submersionis nauis: An teneatur si nauis tantum fuit deiecta.
- 44 Coacte aliquid faciens: an dici potest id uoluntarie facere.
- 45 Quando aliquid fit ab aliquo: an præsumatur id esse factum causa potius defensionis, quàm offensionis.
- 46 Quando quis tenetur ad certam quantitatem, respectu certæ speciei. An dando illam quantitatem liberetur.

- 47 Assesorator si soluit extimationem mercium, & res pos-
sita appareant: An possit cogere dominum illas ac-
cipere, & precium restituere.
- 48 Conuentus ex aliquo contractu non potest opponere
contra agentem questionem dominij.
- 49 Assesorator in assesoratione expressit si casu in pirata
eum, si de noctu à latronibus terrestribus merces sin-
derobata, uel subtrahat: an de tali damno teneatur.
- 50 Appellatione piratarum, an fur uel latro comprehen-
datur.
- 51 Furtum ut in pluribus, sit culpa & negligentia non be-
ne custodientium.
- 52 Pirata tanquam hostes patriæ possunt impune inter-
fici.
- 53 Incursus piratarum insidiæ, naufragium, & incendium
æquiperantur.
- 54 Pirata sunt fures, potiusquam latrones.
- 55 An latro, fur dici potest, si sine ui, & occulte furetur.
- 56 Assesoratio indeterminata, sine expressione numeri,
& mensuræ: an ualeat.
- 57 Habens extimationem rei: an rem ipsam habere ui-
detur.
- 58 Qui in contractibus potest legem apertius dicere: sem-
per contra eum interpretatio est facienda.
- 59 Assesoratio facta de mille, quæ habet in tali naue, an
ualeat, & de quibus est intelligendum.
- 60 Assesoratio incertorum de incertis an de iure ualida cõ-
ferri debet.
- 61 Assesoratio facta de una bisacha lanæ, Et in nauilio re-
periant diuersæ ballæ lanæ, de qua intelligitur.
- 62 An contrahentibus licitum sit conuentionem exten-
dere.
- 63 In conuentionibus inspicitur usus communis loquendi.
- 64 Appellatione mercium: an ueniant margaritæ & annu-
los, & pecuniam.
- 65 Res omnes destinatae ad uendendum: an loco mercium
habeantur.

- 66 Confiscatio fienda de mercibus. an extendatur ad pecuniam numeratam.
- 67 stipulatio in casu mortis: an extendatur ad mortem civilem.
- 68 Promissio de non alienando: an potest rem pignori dare.
- 69 Asscurans nauem, An intelligatur asscurare corpus nauis, an merces in ea existentes.
- 70 Appellatione contenti, an intelligatur de continente.
- 71 Verba in dubio semper sumuntur proprie, & non improprie.
- 72 Asscuratio facta de tali naue: an intelligatur de corpore nauis: an de mercibus: uel de utroque.

Q V A R T A P A R S.

CONTINUANDO ad precedentia, hoc in dubium, non indocte ac imperite uerti potest, si in asscuratiõibus dicatur absolute ego assummo periculum, huius nauis uel tuarum mercium de quo periculiõ intelligendum est, & an ueniant casus fortuiti, & uidebatur dicendum, quod non, tunc istud uerbum periculum sit uerbum generale summũ, & non debet sic late intelligi, comprehendit equidem casum improvisum, scilicet, ex culpa proueniẽtem ut l. si quis nec causam, & ibi Iason. nu. 26. ut l. rogasti. ff. si cert. pet. intelligo prout ibi glo. & l. si ut certo. §. comodatum. ff. comod. litis. §. si pecuniar. ff. de nego. gest. & alibi in diuersi locis allegat, per glo. j. in l. sed si quis. §. quæsitum. ff. si quis caut. & Iason. in l. a diuo pio. §. post num. 6. ff. de iudit. sumitur etiã per casu non fortuitu in, l. opus. quod in aduersione. ff. loca. quem tex. ibi Bart. not. ad hoc, in glo. in liurisgenitum. §. si quis pactus sit. ff. de pact. intelligit ibi t uerbum periculum generaliter prolatum pro adueniẽte per omnem

nem culpam; non autē per casum fortuitum, Idem glo.
in d. §. quæsitum, & communiter scribentes ibi, per d. l.
opus, Bar. & alij, quos non expedit allegare de qua matē
ria Cyn. Bald. in l. j. C. commod. & Bal. in l. falsus in fin. co.
C. de fir. & d. de cius. in regulā contractus, de regul. iur.
salice. in l. licet. §. locati, immo in l. Titius de lib. & postu.
Roma. rapha. & alij in d. §. quæsitum, ibi, & in d. l. Titius,
Alexand. de Imo. dat. concor. Idem tenet Odofred. in d. l.
opus, & in d. §. quæsitum, & Alberi. de rosa. ¶ quandoque
comprehendit casum fortuitum, ut in litem quaritur. §.
si gemma. ff. locat. & in l. j. §. si p. ff. de posi. & in l. si quis
fundum. §. si colonus. ff. locati. in l. cū proponas. C. de nau.
fæno. ubi uerbum periculum uidetur referri ad maritimū
tempestatis discrimen, & sic ad casum fortuitum, ut in
l. Arist. ff. mand. Socin. in l. si quis. numer. 15. si cert. per.
4 intelligendo, ut ibi dicit gl. ¶ ut iuxta contractum. uerba
aliquid operentur, ut in l. si quando. ff. de leg. primo Idem
Iason in l. hæc uerba, nu. 34. ff. eo. titu. est. n. istud uerbum
generale aptum ad utrumque comprehendendum for-
tuitum & improuisum, ut in titu. de peri. & Commo. rel
uendi. & in iuribus supra allegat, & alibi quæ non expedit
allegare, & hoc, siue cōtingant in terra, siue in mari, quia
utroq; modo uerificatur uerbū periculum. l. ij. de do. cau.
mor. & in d. l. cum proponas, & in l. si periculi. ff. de naut.
fæno. & in l. ciuitas. C. de offi. præt. prouinc. & alibi, etiam
per Bal. in l. ij. C. de naut. fæno. & in epistola Pauli ad Co-
rin. cap. 11. Periculum in mari, Periculum in terra, & cum
autem possit comprehendere & fortuitum, & non
fortuitum, uidetur, quod utrumque comprehendat per
eaq; in dubio de uerbo fortuna dicit Barto. in l. si is qui. ff.
de acquiren. rerum domi. circa hoc p. to aduertendum,
quia istud uerbum periculum secundum Alberi. in addi-
tio. proprie ponitur pro periculo personæ, allegat. l. inter
positas. C. de transact. & uidetur tex. in l. ij. de dona. causa
mor. & sic secundum hoc pro periculo rerum summitur
impropriè inter rerum autem pericula, glof. in d. l. item
quaritur. §. si gemma dicit proprie periculum, quod uol

- 9 pa contingit per.d.l. opus † & sic esset dare proprie, improprie, & impropriissime secundum prædicta, proprie pro periculo personarum: improprie pro rerum culpa tunc prouenienti, impropriissime pro casu fortuito, quod autem comprehendat ex prædictis patet, & latius ex collectis per Alberi. de rosa. in additio. in uersulo periculum, quid autem specialiter ueniat in eo. Periculo, absolute suscepto; &c. An ualeat talis conuentio non est nouæ neque parue. quæ ex not. per glo. & Doc. antiquos, & modernos patet. in.d. §. quæsitum, & d.l. iurisdictioni. §. si quis pactum, & alibi, quorum opinio nõ recito, quæ per glo. in.d. §. & Barto. & Bal. & Alberi. & Odofre. Gul. de Cu. & alios latissime recitantur in.d. §. quæsitum, quæ
- 6 tunt autem ad hoc, † an susceptio Generalis ualeat Bart. in susceptione casus fortuiti tenet, quod sic, cum quo communier alij transeunt per.l. quæ fortuitis in fin. C. de pig. act. in susceptione autem periculi generaliter, quod ualeat uidetur tex. expressus in.d. §. si quis pactus, & hoc uidetur procedere apparitate rationis, sicut dicimus de susceptione generali casus fortuiti, sed quid tunc ueniat sub nomine periculi, hic est labor, & in hoc pendet. l. & doct. † scilicet an comprehendant casus fortuitus, uel improuisos, & glo. in.d. §. quæsitum expresse firmat. quod non ueniat casus fortuitus, quia tamen ista. q. est duplex, scilicet in iudicijs, & in contractibus tantum loquimur circa periculum absolute susceptum in conuentionibus extra iudicialibus in quibus Alex. in.d. §. quæsitum propter glof. magnam in fin. uelle, quæ hoc uidetur, ponit conclusionem, quod in contractibus, qui fiunt extra iudicium, susceptio periculi absolute facta non comprehendit casum fortuitum, nisi specialiter exprimatur per tex. in.l. i. C. de po. & l. j. C. commod. & ista fuit opin. Ioan. & antiquorum per.d. iura quæ respondebant, ad alia, autem iura, in quibus periculum sumitur Generaliter, per ea quæ se fundat Martinus, quæ loquuntur in casu improuiso, qui per culpam contingit non autem de proprio casu fortuito, quod cor roborat per iura supra in principio allegata, in quibus pe

riculum pro culpa sumitur, & cum hac opin. communi-
 ter Doct. transeunt, nūc uidentur attentā distinctione no-
 tabil i Bart. quam in hac materia ponit in. d. §. quāsitum,
 quę distinctio nobis potest seruire in contractu assicura-
 tionis, in quo quis assumit Periculum absolute, qui nō te-
 nebatur ante aliqua obligatione, nec habet merces in sua
 potestate, in isto membro † quando quis non tenebatur,
 nec possidet rem, quo casu, Barto. expresse tenet, quōd
 comprehendatur, etiam casus fortuitus, & quōd de alio
 non potest intelligi, cum non possit assignari culpa in eo
 si rem cuius periculum assumit, au non possideat, secun-
 dum, quōd dicit Paul. de cast. in. l. in navi sauphili. ff. loca,
 in. l. Pad. ex qua distinctione infertur, quōd si forte domi-
 nus Navis sit gubernator suę navis, & merces, quas addu-
 cit vehendas in certō portu, recepit assurationem su-
 mendo in se periculum absolute earum, quod non ui-
 deatur asscurare de casu fortuito, eo quōd sibi potest
 dari, & attribui culpa, & per consequens tenebatur ante
 de tali periculo ex contractu præcedenti locationis, &
 conductionis, uel uerius, quia habet res in sua navi, & sic
 in sua possessione, siue potestate non tenetur de casu for-
 tuito, quia ratione contractus præcedentis locationis, &
 conductionis, Gubernator tenetur, ut in. l. in navi sauphe-
 li, & in. l. item quæritur. ff. loca. & in. l. fina. ad. l. Rod. de tact.
 & alibi, in quo contractu uenit culpa levis, ut not. in. l. si
 merces. §. qui columna. ff. loca. & in. l. si ut certo. §. nunc
 uidendum. ff. commod. & satis potest dici, quōd dicta uer-
 ba suscipio in me periculum possunt operari aliquid intel-
 ligendo, † quōd euenit leuissima culpa, & non casus for-
 tuitus per. d. l. opus. ff. loca, ut expresse dicit Barto. in. d. §.
 quāsitum in tertio membro per quę uerba Dominus Io.
 de mont. Sper. solemn. Doct. Perisi. in. d. §. quāsitum pul-
 chre dixit, quōd satis est, q̃ per illa uerba, teneatur in ul-
 teriori gradu, quā antea tenebatur, ex quo potest dici,
 quōd quotiens illa uerba possunt aliquid operari circa ca-
 sum fortuitum illud tamen operatur, & sic per prædicta
 uidetur melior conditio gubernatoris, siue patroni navis

- quando affecurationem facit suscipiendo euentum periculi mercium in se, siue naui, quàm alterius mercationis affecurantis, qui ante non tenebatur aliquo contractu, occasione mercium, quas affecurauit Ego autem in hoc cre-
- 10 derem in uno † & in altero inspicere nautarum affecurationem & qualitatem eorum, quæ fieri consueuerunt. §. assidua. l. quod si nolit. ff. de ed. edict. & per ea, quæ not. Bar. in. l. semper in stipulationibus. ff. de reg. iur. & in. l. cū quid si certum petatur, & in. l. si prius. §. j. de Aquæ plu. ar. & alibi consuevit, quidem affecuratio magis fieri habendo respectum ad fortuitos casus, quàm ad alia, & sic hoc tanquàm uerissimile debet intelligi in affecuratione, siue fiat per patronū nauis, qui ex conducto tenebatur, siue per alium argumēto a uerisimili. l. cū pater. §. diuortio de. l. ij. & l. non est uerissimile, quod met. causa. l. quintus de don. Inter uirum & uxo. c. quia uerissimile de præscriptio. cum similibus, & per. d. Ioan. de neuizagnis in sua silua, in 4. parte. & hoc siue fiat per uerbum suscipio fortunā, siue riscū, siue periculum, ratio quia licet sit magna altercatio in. d.
- 11 §. quæsitum † de isto uerbo periculum tamen secundū subiectam materiam debet intelligi eius significatio, ut l. si uno. ff. loca. l. damni infecti. ff. de damno infecti. cum simili. facit not. dictum D. Io. And. in speculo in tit. de loca. quem refert Alex. in. d. §. quæsitum, ubi dicit attenda qualitate temporis, quod si tempore guerræ, quis assumat custodiam castrī, & eius periculum, † quod tenetur de casu fortuito si per casum eum amittat, ita in præsentī, attendita qualitate maris, & eorum, quæ solēt in eo uenire, quia ut dicit Seneca, de quo meminit Ba'd in. l. 2. c. naut. forn. nauigia, quæ de mane inseruiunt de uesperī sorbentur, & æquiparatur homini potenti. & crudeli. aduertit. enim procelę nemini profunt, & inexorabiles sunt. l. ij. de dona. cau. mor. & sic quis affecurando merces suscipiendo in se periculum uidetur uelle etiam teneri de casu fortuito, idem dico si deferantur per terram ut per muliones, &c. aliter dicta affecuratio parum prodesset uerbum periculum absolute prolatum circa ea quæ deferuntur per

17. mare non est dubium, quod comprehendat et casum aduersę tempestatis, ut. l. cum proponas. C. naut. sceno. supra allegata cum ibi not. & ex identitate, rationis potest comprehendere alios casus piratarum, & c. qui solent contingere in mari potest etiam comprehendere quodlibet damnum, ut in. c. ubi periculum de elect. in vj. quia ut dicit gloss. in. l. damni infecti. ff. de damn. infect. periculum multis modis ad aliquem potest pertinere, & ideo consulo, quod fiat expressa mentio in asscuratione casuum fortuitorum ad evitandum istas dubitationes, in casu autem, quod non fieret credo venire casum fortuitum, tum in isto contra su asscurationis per ea quę supra dixi, quia hoc est verisimile intellexisse contrahentes in contractu predicto,
14. et quorum mens magisquā verba sunt inspicienda. l. obligationum substantia. ff. de act. & oblig. accidit quidam nota regula Bald. in. d. §. quęsitum, in penulti. colum. ubi dicit, quod ubicunque, per apam naturam verborum non infertur de necessitate, quod verba exhorbitent à natura contractus semper illa verba debent intelligi, uel inferri, & exinde adaptari. d. l. dāni. in uersi. & q̄ in stipulatione, ff. de dam. & l. si stipulatus. §. nerum. ff. de usur. & q̄ not. in l. in lege locationis. ff. loca. & in. l. & puto. §. j. fami. hercis. & l. iij. §. toties. ff. de dam. infect. l. quod institutum. ff. de testam. mil. l. ita tamen. ff. de admini. tuto. cum similibus, & in casu, quod verbum periculum proprie intelligatur de periculo personę, ut uoluit Alberi. loco supra allegato, uel secundum glo. in. d. §. si Gemma, summitur proprie pro casu, in provido scilicet culpa contingente, & non fortuito non est inconueniens, quod iux. materiam quandoq; improprietur per not. in. d. l. si uero. ff. locat. & in. l. stipulatio ista. §. hic quoque de uerbo. oblig. & in. l. ij. de offic. pro con. & leg. & per gloss. in. l. plausius de procura. & in. l. insulam de prescript. uerb. & in. l. si olei. c. loca. & in. l. titia. §. luitius, de leg. ij. & in. l. eas causas. ff. de cond. & demonstr. & gl. in. l. sepe. §. cui uersi. expectanti de re iudic. & in. l. sed si possessori. §. item si inrauero. ff. de iur. inran. & glo. in. l. j. C. quando ciui. act. crimin. preiui. & xij. q. iij. in. c. rogo

- elem. ex iui. de paradiso de uerbo. signi. ultra medium, & in. l. propter feuerinam. ff. de condit. & demonstra. §. conditionum, & in. l. uxori. §. fin. ff. de leg. iij. & ibi Bar. & in. l. j. C. de neg. gest. & facit tex. in seruum filij. §. j. de leg. j. iuncta. l. proinde. ff. si certum petatur, & c. damnamus circa finem, de summ. tri. uersi. cum, & quòd dicit Bar. in l. qui fundum, de uerbo. obli. per. d. l. si stipulatus de usuris & tex. in. l. j. §. debeat in uersi. uere filius. ff. de libe. agno.
- 15 in quibus iuribus, & alibi habetur qualiter † quandoque uerba alterantur, & impropriantur secundum subiectam materiam, & non est intelligendum, quòd asscurator al summat periculum intelligendo proueniens ex culpa,
- 16 † quia de sua culpa non uidetur sentire eo quòd non uidet cum mercibus in navi secundum Paulum in. d. l. in nauis supra allegata maxime, si dicamus, quòd est patronus nauis, nisi quòd intelligit de culpa nautarum, uel patroni, quòd potest esse, sed non uidetur uerisimile, ut dixi attenda qualitate contractus asscurationis, & cui fieri consueuit casum tamen alterius, bene potest in se suscipere, quis periculum. l. decem de uerb. obli. stipulando quanto minus ille fecerit, circa tamen intelligentiam casus fortuiti est uindendum, an quocunque modo contingant fieri eius impetus, asscuracionem promittentis, & breuiter est dicendum, quòd si uerificatur aliquis casus, quòd alias posset reputari fortuitus culpa asscurati de tali casu non tenetur promissor casus est per text. not. in. l. qui officij. §. fina. ff. de contract. emptio. & not. Aret. in consi. cxj. in fine. col.
- 17 consi. & ille tex. probat etiam † qualiter uerbum periculum summi potest pro casu fortuito, dicit tamen Bal. ibi, quòd nimirum eo, quòd ueniebat ex natura contractus adde etiam tex. in. l. cum proponas. c. naut. feno. ubi casus de questione predicta, ex quo sequitur, quòd si dominus mercium asscuratarum deuehi fecerit res prohibitas, ignorate asscuratore, cuius causa peruenitur ad perditionem mercium, uel nauis, uel alterius damni iuxta not. in. l. cotem. ff. de publi. & intitu. quæ res exportan. nō potest, & in. c. ita quorundam de iudais, Idem si nauiga-

gari fecit, uel de ferri per loca prohibita, uel non soluerit iura maris, quòd uulgo Lusitanorum more dicitur portugen. & c. quòd non teneatur affecuratori, idem si merces, nanis capiatur pro represalijs domini affecurati, uel suæ gentis per not. in. d. l. cum proponas, ubi etiam not. Bald. infert cõtra uictores, quòd periculo domini res portant, quòd teneantur si propter culpam ipsorum hoc contingat, quando enim casus contingit culpa illius in cuius persona debet impleri, uel cui debet satisfieri non tenetur suscipiens casum, ut ibi per Bar. & Bal. qui adducit simile de illo, qui promisit aliquem non inquietare per. l. uenditoris. ff. de uerbo. oblig. quòd intelligitur t nisi de illius parte, procedat. l. quæro. §. item locatorem. ff. loca. de modo autem deprehendendi culpam. in similibus, uidè Bald. in principi. d. l. cum proponas. quid autem si per culpam casus contingat non ex persona affecurati, hoc est domini mercium, sed ex persona tertij, uerbi gratia sunt duò mercatores unus cuius merces deferuntur in nauì, & alter qui affecurauit, culpa autem fuit commissã per gubernatorem nauis, an excuset affecuratorem credo, quòd non t quia factum tertij nõ impedit obligationem committi. d. l. quibus diebus. ff. de condi. & demon. nec obstat. d. l. cum proponas. quia loquitur non in culpa tertij, sed debitoris, cuius gratia susceptio periculi facta fuit ex quo. n. periculum contingit, quantũcunque factò alicuius, nihil hominus tenetur affecurator de tali periculo, & hoc præsupposito, quòd teneatur ex forma affecurationis de quolibet periculo, quia licet non ueniat illud cuius dominus mercium fuit causa per supradicta, tamen uenit cuius tertius causa fuit, fatendum tamen est, quòd agi poterit cõtra illum tertium maxime ratione damni, sua culpa illati. l. inde neratius. §. primo. ff. ad. l. aquil sed quis agit contra istum tertium, cuius occasione periculum contingit, credo, quòd affecurator, qui damnum periculi patitur, per not. in. d. §. j. & per not. Barto. in. d. l. quibus, & per not. in. l. fin. de eo per quem facta erit: ut alio ex capite uidetur, quòd possit dominus mercium per. l. Item quæritur. §. j. & ij. ff. lo-

ca, quia nauicularius ut ibi, & magister tenetur ad hoc lo-
cati. An autem, eo casu, quo ille non sit soluendo excuse-
20 tur, asscurator † perinde ac si culpa domini contingis-
set, & uidetur, quod sic per not. in. d. l. fi. & in. l. plane. la. 2.
de leg. j. & in. l. ij. de instit. act. quia ex quo facto tertij con-
sequitur existimatione suarum rerum debet in subsidium
ipse teneri, tamen, quia hic non est causa lucrativa, eo quod
dedit pretium periculi asscuratori non uidetur teneri in
subsidium secundum opinionem illorum, qui tenent
21 † quod dispositio. §. j. d. l. plane. & d. l. fin. non habeat locum
nisi in habentibus causam lucrativam, quæ opi. gl. est Bar.
in. l. his solis. ff. de cōdi. indebit. uel nisi ille, qui ex facto ter-
tij aliquid consequitur de fraude participauerit, quod ni-
detur esse de mente Bal. in. d. l. plane dum dicit ibi esse spe-
ciale ne pereat fidei commissum facto grauati, uel tertij,
quia agitur ibi in subsidium, etiam illius, qui non partici-
pauit de fraude: Alberic. tamen. in. d. l. fi. indistincte tenet,
quod ex facto tertij in subsidium agatur cōtra illum, qui
eius occasione aliquid consequitur, siue sit lucrativa, siue
non lucrativa causa per. d. §. primo. & l. plane, & Ange. in
d. l. fina. solum pōderat, an quis sit factus locupletior, pro-
pter dolum, Tertij, & ridetur requirere, quod participa-
uerit de fraude, aduertendum tamen puto circa hoc, quia
22 est magnæ importantiæ in istis securitatibus, † quia ut plu-
rimum pericula nauium proueniunt ex culpa nautarum
ut patet. in. d. l. itē queritur. §. j. & 2. & gubernatores qui na-
uē regant, & dirigūt, qui ut plurimū non sunt soluendo,
quia si uerum esset per. d. l. fin. & per. d. l. fuerit. §. j. qui in
defectum, & subsidium possit asscurator agere cōtra do-
minū mercium, uel saltem se defendere, nec extinatio-
nem petat, rationem periculi, de dolo tertij prouenien-
tis destrueret istos contractus asscurationis, nec haberet
locum nisi in mero casu fortuito, Quapropter sunt pon-
deranda uerba d. l. fin. in uers. plane, in ratione sui, quia in
illa lege uidentur hæc locum habere, ne unus incrum, &
alter damnum cōsequatur. quæ ratio hic cessat, quia uter-
que agit de damno epitando dominus mercium nec ca-

perdat: sed consequatur æstimationem ab affecuratore,
 13 & affecurator t̄ ne ex dolo tertij soluat, & sic illum dam-
 num patiat, nisi dicamus, quòd habito respectu ad per-
 sonam affecuratoris, qui multa soluet soluendo extima-
 tionem mercium perditarum, & pauca recepit, dicatur
 dominus mercium agere de lucro captando, & ipse de
 euitando, & per consequens sit melior eius cōditio, quia
 tamen communiter tenetur, quòd dispositio. d. l. fin. & l.
 plane habeat locum non cōsiderata causa illius, qui ex do-
 lo tertij aliquid consequitur siue lucratiua, siue non lucra-
 tiua nisi maximo, quando participasset de dolo, ut magis
 communiter moder. in. d. l. fina. & Bal. Pe. & Cyn. uidetur
 in. l. j. C. de re. permit. quæ fiunt in iudic. & Alexand. in. d.
 l. fin. & Paul. de cast. quos, omnes Alex. ibi refert pro qua
 op. Alber. glo. in. l. ij. uerfi. tu respondeas iuncto textu. C.
 de hære. & act. nendi. quam dicit, quòd cōmuniter appro-
 batur, ista tamen inuestigatio uidetur obscura in mate-
 ria nostra, eo quòd dominus mercium, nihil consequitur
 ex dolo tertij, sed tantum factum tertij nocet affecurato-
 ri, & quando ipse dominus mercium de dolo, & fraude
 tertij participasset hoc nō esset tantum dubium argumē-
 to eorum, quæ dicta fuerunt in sequenti. q. per. l. qui. §. si.
 de contrahen. empt. & l. cum proponas. c. nau. scno. ma-
 xime, quia posset militare omnium opinio. quòd ex fa-
 cto tertij ille qui de fraude participat tenetur, ut scriben-
 14 tes fatentur in. d. l. fin. pro qua, facit quia fraus, t̄ & dolo-
 alicuius patrocinari non debet. c. secundo & c. ex tenore
 de rescip. Barto. in. l. quæ fortuitis. iij. col. C. pig. act. Ias. in
 l. iurifgen. §. sed si frandandi. nu. i. ff. de pact. cum similibus
 reuuit glo. in. l. sed eximendi in uerfi. amitteretur. ff. Ne
 quis cum, qui in ius: de qua meminit Alexan. in. d. l. si. sed
 quando dominus mercium non participauit de fraude
 est maius dubium, quia ex una parte uidetur certare de
 causa onerosa, ut dixit licet exiæstimationem habuit suarū
 mercium propter pretium, quòd dedit affecuratori, ex
 alia parte hoc non uidetur considerabile in præsentī du-
 bio habito respectu ad opinionem modernorum, quæ ui-

detur communior, de qua supra mentionem feci, licet
 glo. & Bar. in. l. his solis aliter sentiant in causa onerosa, &
 Bal. in. d. l. plane, ut supra retuli, cum dominus mercium,
 nec onerosam, nec lucratiuam causam habeat cum tertio,
 solum eius factum ut dixi facit non deficere conditione
 euentus periculi, in quo damnicat assurectorem, qui
 de tali periculo tenetur, item ex alio capite, non uidetur
 considerabile, quia dominus mercium nondum aliquid
 consecutus est, sed huic sententiae multum facile potest re
 sponderi, quod iuuabitur, quod ad excipiendum ab ipso
 assurectore contra dominum agentem per extimatione
 nem, per regulam, cui damus de regur. iur. Puto in hac. q.
 dicendum si uolumus tenere opinio glo. & Barto. in. d. l.
 his solis, quod assurector, neque si soluit possit repetere
 extimationem a domino mercium, neque possit de hoc
 excipi contra eum, Ratio est quia illud, quod consequitur
 ab assurectore non potest dici lucratiuum, quia emit euen
 25 tum periculi, quo casu dolus tertij non uidetur iuuare as
 securectorem contra assurectatum, qui de dolo participauit,
 si autem uolumus tenere opin. aliorum, qui tenent, quod
 d. l. fin. & l. plane. §. j. loquantur in quacunque causa ad hoc
 non uidetur iuuare propter rationem superius dictam, eo
 quod iste dominus mercium non potest dici ex hoc fieri
 locupletior nec in dolo, & cessat ratio. d. l. fin. per quam
 ibi Angel. dicit hoc esse necesse, nec obstat. d. l. plane. §. j.
 quia ibi emptor serui ex hereditate acquisita per seruum
 erat factus locupletior, Nec obstat si diceret, quod consi
 derata persona assurectoris per magnam extimationem
 soluit pro paruo pretio pericul. dicatur lucrari, siue cer
 tare de lucro, per ea quae dicit Alexan. in. d. l. fin. ibi dum
 respondet, in. ij. col. ad. l. j. C. si de uend. pign. aga. quod tra
 ctatur ibi de lucro, illius qui emit minus iusto pretio,
 quia potest dici, quod hic non emit minus iusto pretio ac
 tenta quantitate, quae consuevit dari, in tali securatio
 ne, uidelicet tanto pro centenatio, de quo latius dicetur
 in fine tractatus in. q. an assurectio habeat locum. li. j. c. de
 res. uendi. item potest dici esse, quod dominus mercium

propter assecurationē, nec dicatur lucrum, neque dam-
 num pati est. n. dare medium inter ista. l. qui autem. §. simi-
 lique modo. ff. de his quæ infra: cred. quid autem si merces
 nel navis amissæ fuerint iniuste, & captæ à piratis, aut à
 latronibus, sed aliter per iniustitiam, an teneatur assecura-
 tor, ut de casu fortuito, & uidetur, quòd sic, per ea, quæ
 not. Bald. in illo textu in. c. j. de noua forma, fidei ubi no-
 26 tas † iniustitiam, & casum fortuitum æquiperari, facit. l.
 cum duobus. §. fin. ff. pro soc. contrarium tamen uidetur
 in assecuratione nisi exprimatur, nec obstat. d. c. j. quia ibi
 fuit expressum a uassallo, quòd si contingeret dominum
 rem amittere iniuste uel fortuito casu, quòd iuuaret illā
 recuperare, & in. d. l. cum duobus. §. fin. consideratur dam-
 num sociorum quolibet modo sine culpa proueniens,
 ut de communi resarciatur, quia hoc est de natura socie-
 tatis. d. l. cum duobus. §. quidam in fin. & l. si merces. §. Vis
 maior in fin. ff. loca. aliter diceretur leonina, & iniquissi-
 ma societas. l. si non fuerint. §. at isto, co. titu. ff. pro socio,
 secus autem in contractu assecurationis, in quo solet prin-
 cipaliter attendi, amissio, siue perditio rerum, & mercium
 propter casum fortuitum, & casus propter iniustitiam
 proueniens nō dicitur proprie fortuitus, ut patet in. d. c. j.
 27 ubi ponūt inter diuersa perditionem, † uel quæ est aduer-
 satia siue disunctina, iuxta not. in. l. cum quidam. C. de
 uerbo. significatione, & in. l. generali. C. de sac. san. eccle. &
 in. c. inter cætera de rescript. & Bar. in. l. si quis ita de aur.
 & arg. in fin. & lud. l. si quis ducēta. §. utrum de rebus du-
 bijs, & alij Doct. ibi, & alibi varijs in locis licet quandoq;
 improprie tamen pro idem ponatur. c. uno. §. uerum de
 stat. regul. lib. 6. & c. quia plerique de offi. ordi. & l. si à prio-
 ribus. C. de fundis patri, li. xj. secundum Alberi. Ideo cogi-
 ta. circa prædicta, quia Barto. in. l. exceptione. ff. de fide-
 ius. in penul. col. in fin. dicit, quòd illud, quòd iudex facit
 iniuste quo ad patres, dicitur casus fortuitus, & pertinet
 ad emptorem rei, & sic uidetur in præsentī, quòd perti-
 neat ad illum, qui in se suscipit casum fortuitum, quid au-
 tem si merces uel navis captæ iniuste sint postea pecunia

redemptæ ut sæpe fit, quia multi amici nomine fures recipiunt naues in mari, quandoque in portu, quandoque alibi per mare, & postea dicunt ludens feci, sicut in. ca. j. de præsump. uoluit tamē ille beneragio sub quo colore multa surripuit, & ea habet, an istud possit peti ab affecuratore periculi, atque si in ueritate totam nauem, uel merces ipse, piratæ caperent, & uidebatur dicendum, quod non, eo, quod merces non fuerunt deperditæ. tamen in contrarium facit, quia equum uidetur ex quo dominus mercium fecit ut merces non furerentur, quo casu tenebatur affecurator, quod ipse tenebatur de illo, quod expendidit per not. in. l. metum. §. sed licet. ff. quod met. causa, & in. l. ij. §. æquisimum, & l. nam & si seruus ff. de nego. gest. cū similibus, in quibus casibus: quando agit quis per aliū, dā nū enitat. Itē quia ista æquiparantur merces, ut tempestatis in mari proiectas, uel à piratis redemptas esse. l. ij. §. si nauis à piratis. ff. ad. l. rod. de iac. ubi seruus, hostilius, & la-beonius, omnes mercatores qui merces in dicta navi habebant, conferre debeant in dicto casu redemptionis credo in hac, q. qui sumpsit periculum casus fortuiti, quod ille tenetur quod latrones quouis colore surripuit de dictis mercibus, quia in ueritate istud perdit, ut dicunt Doctores. ut in. d. §. si natis, de redemptione, aut est facta in pecunia, uel in alia re extra dictas merces, licet causa fuit illarum mercium dico, quod affecurator non tenetur, eo quod merces non sunt deperditæ, nec obstat. d. §. si Nauis, quia ibi fit collatio per omnes, eo quod fit pro salute omnium ut in. d. l. ij. §. j. & l. j. eo. tit. ut eorum merces sint saluæ, q. non uidetur cōsiderandū in contractu affecurationis duplici rōne, prima quia dominus mercium in quantum potest, tenetur procurare, arg. l. q. dicitur. ff. de impē. in reb. dot. fact. alias dicerentur deperditæ sua culpa, & negligentia, & per cōsequens affecurator non teneretur per not. in. l. cū proponas. C. nau. s. eno. Secunda, quia ex quo merces tali redemptione sunt saluæ, est uerum dicere, quod non fuerunt deperditæ casu fortuito, Nec obstant si dicant, quod fuerunt in proximo periculo, & expositæ ca-

sui fortuito, quia istud non iuuat quādo quis merces suas
 habet argumento eorum, quę not.in.l. quod si domus. ff.
 loca. alias est.l. habitatores, eodem titu. pcr quem text.
 Bald. ibi not. quod nil operatur exponere se periculo, ex
 quo arguit, & quod si citatus habebat excusationem, pro
 pter metum inimicorū, se exposuit tali periculo, & pas-
 29 sus est eum nō uenire ad iudicium † nihilominus tenetur
 respondere aduersario, & imputetur si bi, qui se exposuit
 periculo, prædicta tamen possunt procedere, quando ta-
 lis redemptio fieret ante capturam mercium, secus autē
 si merces fuerint captæ a latronibus maris, & piratis, &
 dominus mercium redimat eas pecunia, quia uidetur eas
 emere, & tamē passus fuit casum fortuitum in dictis mer-
 cibus, cogitabis, & notabis, quia quotidie contingit de fa-
 30 cto, & facit dubium pecunia data †, quæ succedit loco rei
 non tamen potest dici casus fortuitus, facit, quod not. glo:
 j. n. c. j. de eo qui mittitur in possessionem causa rei; ser-
 uanda, eo quod qui habet uoluntatem faciendi malum,
 & non fecit &c. cum concor. ibi allegat, sed multum ur-
 get. d. l. nam & seruus quia licet quis ex una parte procu-
 ret suam salutem, nihilominus quatenus tertius partici-
 pat tenetur, sed contrarium facit gio. not. ibi ex quo asse-
 curator non mādauit hoc fieri, nec illud prouenit ex fa-
 cto assecuratoris nec propter eius factum prout ibi Bart.
 & Bal. notat & communiter alij ubi de materia traditur.
 satis copiose. quod autem de casu contingente in nauī in
 31 dictis mercibus † ut si propter humiditatem consuman-
 tur, & deteriorescentur, uel à tineā, uel à muribus rodantur,
 an de isto teneatur assecurator, qui in se sumit, periculum
 casus fortuiti, credo, quod non amplius, quod not. & habe-
 tur in. l. ij. §. seruorum. ff. ad. l. Rod. de iact. quia in hoc casu
 etiam cessat contributio, item quidem talis casus magis
 est improuisus, proueniēs ex alterius culpa, quā fortui-
 tus. l. itē queritur. §. si fullo. ff. loca, qui tex. est not. ad mul-
 32 tos, & maxime contra Iudæos † qui tenent pignora usu-
 rarum, & contra custodes montis si non excutiunt pulue-
 rem, quanquam à rebus sibi datis in pignus, & hac de cau-

fa rodantur à tinea, secundum Iaco. de bel. in d. §. si fullo,
 & secundum Bal. ibi & contra bidellos, scholarium, & tu-
 tores, & curatores non solum si permutant unū pro alio,
 ut ibi dicit Bal. quod si contingit habere libros scholarium,
 uel alias res in pignus doctoratus, & eos non excutiunt
 à pulvere, & alijs nocumētis, & deteriorentur, q̄ tenetur.
 Aduertendū, tamē puto circa hunc casum, quia licet, nō
 possit proprie nenire sub nomine casus fortuiti, ut alibi
 supra latius declarauī, tamen potest uenire sub uo-
 mine periculi generaliter, & absolute suscepti nisi aliter de cō-
 suetudine intelligatur per hoc uerbum inter ipsos merca-
 tores, ut ibi latius dixi, maxime attento, quod non habe-
 bat merces in potestate, ut dicit Paul. in l. nauī sauphili. ff.
 loca, nec alterius, sed casus fortunæ, & isto contractu asse-
 curationis communiter utantur istis uerbis inter se ipsi
 mercatores risco, fortuna, siue periculum mercium, &
 quasi quod idem reputant licet, sit differentia, tamen
 in causis ipsorum ut alibi sæpius dictum fuit † non sunt cu-
 randi apices iuris, sed magis usus eorū, & æquitas, & Bal.
 consi. 470. nume. x & consi. 466. nu. 5 in. 5. uolu. & l. si fide-
 iussor. §. quidam. ff. mand. & ibi Bar. & alibi, Quia uero uti-
 demus quotidie perquiri per piratas, & alios maritimos
 fures, & latrones naues an in eis sit res. §. seu merces
 suorum inimicorum, est utile uidere an si dominus mer-
 ciū, sit de gente eis inimica, & in hac de causa merces mi-
 sceatur, dicatur casus fortuitus, proueniens culpa domini
 mercium, ut per hoc excusatur assecurator, sic quando
 dominus est causa, ut in l. cum proponas de nau. fœno. &
 Bart. in l. nam & seruus. ff. de neg gest. & per illum tex. in-
 fert ad unum per quod prædicta. q. uidetur decidi posse,
 14 dicit ipse † quod si aliquis est captus in aliqua ciuitate pro
 represalijs concessis propter factum sui communis, uel
 specialis personæ, & soluit quod potest repetere à com-
 muni uel spetiali illa persona, & si opponatur, quod est si
 bi facta iniuria respondit Barto. quod ista iniuria est facta
 propter factum alterius cum ergo illæ qui damnum pati-
 tur propter occasionem, & factum alterius potest repe-

tere, ergo sequitur, quòd pericula latronū contingentia propter inimicitias gentis affecurati, uel principis sui, nō debet esset damno affecuratori, immo potius affecurator qui poterit postea repetere ab illo sine gentis cuius principali occasione, suæ merces fuerunt subtractæ, & captæ. uidetur enim fieri propter factum affecurati, quando fit propter factum suæ gentis ciuitatis, uel alterius specialis personæ. Idem tenet Alberi. † in illo qui passus est damnum propter represaleas, uel delictum alterius, in. l. si nero. §. cum autem. ff. de his, qui deit. uel effu. & in. d. l. nanque, & si seruus. Idē tenuit Guil. de Suza, publice disputas prout ipse refert prima parte statu. quæst. liij. nu. 6. in penul. col. per. l. quæ utiliter. ff. de neg. gest. quia ille dedit causam, quare fuit cōpulsus, & ideo tenetur. l. qui occidit. §. in hac. ff. ad l. qui hoc tenet Iaco. de Are. in. liij. §. item si in facto de uerb. oblig. quòd Doct. dicunt procedere in represaleis iuste factis, propter damnum dolū, uel culpam alterius, secus si iniuste, cum hoc trāsit, Bal. in. l. nam, & si seruus in. d. §. facit. l. si per imprudentiam. ff. de euct. in principio licet Bald. in. d. l. cum merces. §. culpa, simpliciter sumat illam. l. tamen glo. dicit illam tenere, Iaco. de Aren. in. l. exceptione. ff. de fideiuss. Bar. autem ut dixi. in. l. nam. & seruus simpliciter considerat damnum datum, & latius in suis represaleis. q. x. principali per text. in. l. cū merces. §. culpa. ff. loca. & l. penul. ff. solut. mat. in quibus iuribus uidetur hoc probari, † quòd si damnum est mihi datum in odium tui, siue tua tua culpa, siue non competit mihi cōtra te regressus Lud. Ro. iu. d. §. Item si in facto, cum quo transit dominus Franci. de Aret. considerat an iuste fuerint factæ, id represaleæ siue damnum datum passio, & tunc datur regressus alias non, quæ opi. satis habet equitatis, pro qua facit regula, nō debet aliquis alterius odio pregrauari, quæ regula licet uideatur facere contra, tamen facit pro ista opinione cōsiderando, Grauumen factum per derrebantes adducunt præfati moderni glo. in. d. §. culpa, & dicunt, quòd ista glo. non uult, quòd odium sine aliqua culpa sit causa regressus contra eum, cuius odium tale

quid sit, immò requirit, quòd uel culpa fuerit causa inimi-
 citiæ, uel quòd illæ, qui erat inimicus siue culpa fuerit ne-
 gligens, & minus cautus, quàm debuit; quòd dicit Aret.
 probari in. l. pen. bene prospicienti ubi fuit decifum, quòd
 regressus est concessus contra eum qui fuit causa damni,
 quia fuit culpa ex quo datur intelligi, secus, si fuit in cul-
 pa pro quo dicit Areti. do tibi casum in terminis quem
 ibi not. Barto. in. l. cum tabulis. §. quoniam. ff. de his quibus
 36. ne indig. ubi non excluditur à lucro legatarius si factus
 estus est inimicus testatoris, sine culpa sua, ergo multomi-
 nus inducitur inimicitia ut quis incurrat damnum, quia nō
 est par ratio, & c. l. fina. c. de condi. item quòd nota Barto.
 in. l. non distinguemus. §. cum quidam. ff. de arbitr. confir-
 mat Rom. prædicta per. d. l. qui occidit. §. in hac. & l. si pu-
 tator. ff. d. l. aquil. quæ fuerunt inra. Guel. de Suza, ut supra
 rectuli licet ipse non faciat mentionē, Aduerte circa præ-
 37. dicta, quia non semper imputatur culposo t̄ ea quæ sequū-
 tur ex sua culpa, uel propter suam culpam. c. adueniens
 ad nos. de spons. luerum. ff. de fur. et. l. qui iniuriæ in prin-
 cip. & l. sed hi qui. §. siue autem. ff. de pub. & uest. quæ
 sunt iura gl. in. c. quia diuersitatem de concess. præben. ubi
 bonus rex. oportet. n. quòd hoc uel culposo imputetur id
 quòd ex culpa sequitur, uel quòd culpa eius sit immédia-
 ta causa illius, quòd sequitur, ut declarat Abb. Panor. in. d.
 c. quia diuersitatem in fine. col. quòd probatur euidenter,
 in. d. c. ubi inspicitur causa immediata, & non culpa pro-
 cedens, quæ causa ut dicit Abbas, regulariter debet in-
 spici potiusquam immediata, allegat. c. de occidēdis. 23. q.
 5. & tex. cum glo. in. c. de cetero de homici. ex quibus se-
 quitur, quòd sit consideranda ipsa culpa, si ergo non est
 culposus ille, cuius occasione damnum datur, nō uidetur
 ei imputandum, Præterea in casu in quo ille sit culposus
 non possumus dicere, quòd eius culpa sit causa immédia-
 ta, illius damni, sed ipsa spoliatio, & derrobatio est causa
 immediata, licet culpa sit mediata, & sic non deberet ei
 imputari per not. in. d. c. quia diuersitatem, sed si ista, sic
 quocunque casu præcedenti, tamen posset dici, quòd siue
 iusta,

iusta, siue iniusta repræfalia fiant nunquā datur regressus
 contra illum cuius occasione fit, quia non eius culpa, sed
 ipsa repræfalia, seu detentio est causa immediata damni il-
 lati, qui regressum uult habere, & ad. c. quia diuersitatem
 potest responderi, quod ideo ibi inspicitur, causa imme-
 diata propterea, quia culpa, & suspensio, non habebat
 eundem effectum, opinio. Ba'd in. d. l. nam, & seruus uide-
 tur esse magis communis, quā ipse tenet, & in. d. §. Item
 si in facto, & Ioan. & Areti. ut dixi, & Paul. & Imol. & in.
 l. penul. sol. mat. Alex. in. d. §. item si in facto, & in. d. l. pe-
 nul. sol. mat. dat. plures concordantias per doct. circa præ-
 dicta. in. j. q. in uarijs locis, quæ opinio, ut dixi uidetur ma-
 gis equa, ut inspicatur, causa inimicitie, ratione cuius dā-
 num fuit illatum, quia tex. expresse hoc uult in. d. l. pen. li-
 cet, in. d. l. si merces. §. culpæ indeterminate loquatur, scilicet
 propter inimicitias eius tamen glo. ibi per. d. l. penul.
 idem tenet de qua Doct. communiter faciunt mentionē,
 38 sed contra prædictam opinionem facit regula iuris † qui
 occasionem damni dat, damnum dedisse uidetur, ponde-
 ro uerbum occasione, quod denotat non ueram causam.
 c. solita de maior, & obedi. Bal. in consl. 237. nume. 5. in pri-
 mo uolu. Iason in rubrica. C. qui admit. nume. 9. ubi dicit,
 quod occasio denotat causam remotam: patet etiam in
 c. j. de stat. regu. in vi. ubi causa denotat ueram. & rationa-
 39 bilem, & in hoc differt causa. † ab occasione, ut not. in. d.
 c. solita, & alibi in locis, quæ non expedit allegare, facit il-
 lud. quod dicit glos. de lupo, qui querit deturbare aquam
 in autenti. de defenf. ciuit. licet quandoque bona occasio
 reputatur, ut in. l. nam, & ut ait. Pædus. ff. de legib. siue er-
 go inimicitia sit uera, quo casu, dicitur proprie causa,
 quando ipse erat causa inimicitie, quia culposus siue sit
 sine culpa quo casu dicitur dare occasionem utroque mo-
 do uidetur dicta regula militare per quam, se uidentur
 fundare tenentes illam partem, quod omnes allegant. d. l.
 qui occidit. §. in hac ad. l. Aquil. & ibi Flor. ubi ponitur di-
 cta regula, nec obstat dicere, quod inspicatur culpa per-
 d. l. penul. quia in casu, quod culpa cesset in eo cuius occa-

sione damnum datum est, non tamen cessat causa, quòd detur regressus, & succedit regula sine culpa, nisi subsit causa de regu. iur. causa est. n. rationabilis, quòd ex quo pro parte damnum patior, ut resarcias per not. in. l. nam & seruius, Nec obstat in. l. si per imprudentiam allegata per moder. quia potest responderi, ut respondebat Gul. de Suza: relatus, ab Alberico de Rosa. liij. q. in prima par.

- 40 col. fi. quòd uerum est, quòd iniuria facta uni ÷ non debet nocere alteri, nisi hoc contingat facto illius, ut quia contra se iudicem prouocasset, & opinionem illam secutus fuit Ricard. per. l. si serua. §. cum autem de his, qui deiecit. uel effud. quam. l. dicit Alberi. bene facere pro ista opinione allegat etiam plura iura de quibus ibi per eum, sed ad d. §. cum autem potest responderi, quòd ibi nō cessat culpa locatoris, quòd talibus locauit qui damnum dederunt, deiiciendo aliquid uel effundendo, argu. de eo, quòd dicitur de mala electione. l. fin. §. seruorum. ff. de nau. cau. ita. l. cum mandato. §. j. ff. de mino. licet contra tales electos possit agere. per. d. §. cum autem, & l. qui proprio. §. procurator. ff. de procu. credo, quòd opinio. Bal. & Cy. & modernorum per iura eorum sit substantialior in quibus fit mentio de culpa maxima in. d. §. in hoc in fine ubi cessante culpa excusatur, quis de dāno dato eius occasione propter ignē, pro qua opinione allego. bo. rex. in. l. Item queritur. §. si quis seruum. ff. loca, ubi quis tenetur de damno ab alijs dato quando est in culpa, alias non aliter ut dicebat Cy. relatus à Bald. in. d. l. pen. ff. solu. mat. esset. n. contra naturalem culpā & equitatē, ut casus enumeretur culpe, quando culpa non procedit casum, tenemēti illam distinctionem Baldi in eo, quòd facit differentiam, aut inimicitia cuius occasione damnum datum fuit ÷ erat inimicitia generalis, aut inimicitia specialis, ut in primo casu non. 2.

Annumeretur culpe. per. l. Item queritur. §. exercitu. & l. si merces. §. uis maior. & l. hæc distinctio. ff. loca. in secundo autem casu secundum distinctionem Cyn. inspicitur an inimicitia fuit contracta cum causa, uel sine, quia ista sunt multa utilia in materia assicuracionis quando tē

pore guerræ capiuntur merces inimicorum inimicitia generali, ut faciunt Genuenses Florentinis pro primo autem membro uidet ex. in. l. nam, & Seruius supra sæpius allegat. quia nostri Lusitani erant illa tempestate secundum glo. inimici populi Romani, & hac occasione ceperunt illos tres de quibus ibi qui potuerunt habere recursum contra ciuitatem Romanam propter damnum illatum eius causa, & in tali inimicitia potest procedere bene, quod ibi dicit Bar. & in. l. contra. §. qui maximos de pub. in uers. nunc, ad. q. erat Quippe præsumptio contra Romanos illos qui ea tempestate, cuncta deuorare tentabant, nec in dubio præsumitur bellum iustum secundum host. in. c. si. cut de iur. iurand. quem ibi Abb. & Aret. in con. xliij. in. §. col. referunt. Ratio potest esse, quia est contra ius naturale Primæum, quo omnes æquales, & liberi erant, ut iusti de iure perso. in princip. ex quo omnia erant communia ut insti. de rerum diui. §. & quidem, alio tamen respectu possumus præsumere pro Romanis, per ea quæ dicit de eis Innoc. in. c. quod super his de uoto prope fin. Adde in prædictis, quod a fortiori procedunt quando merces fuerunt captæ propter inimicitias domini mercium per. d. l. pen. solu. ma. & d. l. si merces. §. culpa sæpius allegat. Idem a fortiori si fuerit propter inimicitias assicuratoris, quo casu uidetur sua culpa factum. quod nõ & declara, ut per doct. ut dictis locis, & tenementi, quia quotidie de facto evenit, sed iuxta materiam quæro an assicurator pericu-

- 4; si submersionis Navis cum mercibus teneatur † si Navis tantum fuit deiecta rex. est not. ad hoc in. l. cum depressa ff. ad. l. rod. de iact. ubi ista duo equiperantur submersam, uel deiectam. hoc tamen intelligo procedere in assurtione navis si deperdatur propter deiectionem ad terram, nam multotiens ueniunt naues alla costa, ut nostris utar uerbis, & tamen succurritur illis, & non perduntur, nec Navis nec merces, ut contingit in illa omnium honorificentissima, & ualidiss. nostri Feliciss. Regis, quando ad terram deiecta, ob sui nimiam magnitudinem vix bonam peruenit, si autem Navis non fuit submersa, aut deiecta, sed

tantum merces deiectione in mari ob timorem tempestatis. ut crebro fit causa leuandæ, & saluandæ nauis, & hoc siue merces affecurati mittuntur in undis ab alijs, ut fit siue a domino inuoluntarie secundum quid, an teneatur de istis mercibus, atq; si aliter de se cum nauis essent summersæ, quotidie contingit iste casus & uidebatur, quod non, maxime si per dominum proijciatur, quod secundum quid uoluntarie facit secundum philosophum, quando principium mouendi istas nostras partes in nobis est, & dicitur
 44 uoluntarie facere, qui coacte facit iuxta illud t sicque uolens factus, quod nollem uelle coactus, ut in. l. si mulier. §. fina. & ibi gl. ff. quod met. causa, in contrarium autem credo, immo, quod affecurator mercium teneatur de istis mercibus iactis ob maris fortunam, equiparantur aut istæ iactus affecurationis & deperditionis propter fortunam. l. nauis. ff. ad. l. rod. de iact. in princip. & in. l. fin. Idem si sunt determinata ad hoc per ibi not. cum autem locus sit contributioni propter istum iactum, ut in. d. l. & quasi per totum tit. subleuabitur affecurator in tanto minus soluendo, quam dominus fuerit consecutus. Nec potest affecurator imputare iactum quando non fit sine causa, sed necessario, licet quidem fieri, ut patet in. d. titu. ad. l. rod. & in. l. seruandum. ff. de prescrip. uerb. ubi text. expressus facit, quod not. in. l. si alius. §. est & alia. ff. quod ui autem clam. ut. n. quis euitat damnum sibi potest imputare alij damnum quandoque implitari, ut patet in illo qui destruit domum vicini propter ignem, ne ad domum suam perueniat, ut ibi etiam not. Bar. & in. l. j. ad. l. rod. de iactu. & ibi Balidè dicit, & hoc licet de iure per not. ubi supra, & in. l. si quis fumo. §. j. ad. l. aq. quia quando aliquid fit uidetur potius
 45 factum causa t defensionis quam offensionis, ut ibi Bald. non tamen dicetur, hoc factum sine periculo, quando propter maius euitandum fit, quia tamen istæ merces iactæ sunt in damno affecuratori, collatio est facièda per. l. j. ad l. rod. supra cum sequentibus, proderit ei qui damnum patitur, quid autem erit dicendum si merces iactæ in mari causa leuandæ nauis, & maius periculum euitandi fuerint

postea in littore reperta; uel alibi, cuius erunt, an domi-
ni, uel assicuratoris, facit dubium ex quo assicurator te-
netur ad eorum extimationem ex forma assicurationis
uidetur, quod sint sue, eo quod dominus ex illa extima-
tione, quam habet facta saltem dicitur habere iam suam
rem, facit, quod dicit Bar. de illo; qui habet extimatione
in. l. Meuius. §. cum duobus. ff. de leg. ij. & ibi latius; ubi est
in materia propria. l. j. ff. de extima. & in. l. si ut certo. §. nunc
uidendum. ff. de commod. Item dominus mercium propter
pretium periculi, quod dat uidetur emere, extimatione
suarum mercium, & breui manu illas merces in casu pe-
riculi dare assicuratori; pro quibus extimationem conse-
quitur, in contrarium autem credo, imino in casu quo
res deperditę reperiantur sunt domini, qui eas perdidit,
& tanto minus soluet assicuratori, facit. l. ij. §. penul. & l.
qui leuanda ad. l. rod. de iactu assicurator enim ex quo te-
netur ad extimationem respectu mercium, dando dictas
merces uel ipsarum aliquas post repertas pro illa parte
liberabitur in. l. si nero. §. fina. & ibi Barto ff. solut. matris

46 ¶ Qui enim tenetur ad certam quantitatē, respectu cer-
te speciei, dando illam liberatur, ut ibi item certum est
ut alibi supra dixi, quod iste contractus assicurationis, est
condicionalis si merces deperdatur non autem dicuntur
deperditę, si postea reperiantur, ut illic non censetur
damnum illarum. per. d. l. qui leuandę, & d. §. pen. & d. l. ij.
& autenti. Nanigia. C. de fur. & tanto minus soluet assu-
rator quantum fuerunt extimatę per. d. §. penult. quem
text. singulariter intellige dum dicit, quod exoneratur,
collatio. n. fit rebus apparentibus, scilicet si appareant in
illa bonitate pristina aliter fit exoneratio, non in totum,
sed pro ut tunc ualent: Præterea non est uerum, quod iste
uideatur emere extimationem suarum rerum, quia im-
mo emit spem tantum, ut in. q. in fin. tractatus, dicam li-
cet ille assicurator in aduentu teneatur de illa extimatio

47 ne quid autem si assicurator iam soluit extimationem,
& postea res appareant, an possit cogere dominum acci-
pere illas res, & reddere sibi, quod dedit uide not. in. l. in

commodato. §. fina. & in l. si rem mihi. ff. commod. an au-
tem affecurator possit opponere affecurato. quæst. quod
res non erant suæ, & per consequens licet, sint deperditæ,
non debet habere earum estimationem text. habes. not.
in l. commodare. iuncta l. sequenti. ff. commod. & ibi Bar.

48 not. & Bald. in reportat. antiquis t. quod quando aliquis
conuenitur ex contractu, non potest opponere contra
agentem quæstionem dominij, quod not. quia isti affecu-
ratores quando uenit tempus soluendæ estimationis mul-
ta perquirunt, ut excusentur, ut non soluant Item adde,
quod multo minus hoc oportet affecuratus rebus sal-
uis, quando conuenitur ad pretium affecurationis, immo
licet, non sint suæ tenebitur, argumeto. l. quod si nulla. ff.
de hæredit. & act. uendi. ex quo in nauí affecuratæ erant
tales merces.

49 t. AN autem affecurator, qui expressit in affecuratione
casum piratarum, teneatur si in aliquo portu de nocte
furtim merces à nauí sint subtractæ à latronibus terrestri-
bus, & uidetur quod non, quia piratæ differunt à latroni-
bus. l. in rebus. ff. commod. & in l. ij. §. si nauis à piratis. ff.
ad l. rod. de iact. ex quo. n. de istis non fuit expressum nō
debet tenere. l. quicquid astringendæ de uerb. obli. cum si
50 milibus decisio istius quæstionis dependet ab illa t. an pira-
ta dicatur fur, uel latro, & è contrario, & credo, quod in-
ter piratam, & latronem non sit alia differentia, nisi quia
pirata de prædatur est in mari, & pōt dici fur, & latro ma-
ris quia latrocinium, & furtum sicut fit in terra, ita fit in
mari, ut in autent. ut nulli, iud. col. 9. §. pen. & in autent. sed
de nouo iure. C. de ser. fugi. & ideo credo, quod si dicat af-
sumo casum latronum ueniat casus piratarum, & è con-
tra in mari, secus autem uidetur de latrocinio ad furtum.
Ratio est, quia inter istos est magna differētia, ut in d. au-
51 tenti. t. patet enim quod furtum ut plurimum sit negligē-
tia non bene custodientium atqui patitur furtum. l. cum
duobus. §. damna. ff. pro Soc. secus autem in latrocinio. ut
ibi no. & supra alibi, ut credo dixi, nisi quādo fiat per fida-
tissimos domesticos à quibus quis nō præcauisset, latroci-

nium proprie quando fit, ut per eum si fiat in loco publi-
co dicitur casus fortuitus, ut patet in d. §. damna, & in l.
res pupillarum. ff. de admini. tuto. iuncta gl. & ad l. ad eos.
ff. commod. l. in rebus. ff. locat. l. sed & damno. ff. locat. & l.
contractus. ff. de reg. iur. quæ iura ad hoc declarat Bart. in
his rebus. solu. mat. tu tenementi illam glo. in §. damna.
quæ secundum Bal melius declarat, quando furtum dica-
tur fieri culpa passi quam alibi: In institu. quib. mo. cont.
oblig. §. penult. Adde, & tenementi circa istos piratas, ea
quæ dixit Bald. in d. l. prima in fin. C. qui bon. cæ. pos. qui
52 non possunt, esse milites, † & possunt impune à quocunq;
occidi tanquam hostes patriæ, ut ipse not. in d. autenti. na-
uigia. C. de fur. & ut faciunt nonnulli, ter in anno Papa eos
excommunicat secundum host. in titul. de sent. excom.
adde prædictis bonum text. in l. in rebus. ff. commod. ubi
53 casus latronum, hostium † & incurfus piratarum insidiæ
& naufragium, & incendium equiperantur & dicuntur
casus fortuiti, & per consequens, ueniunt in assicuratio-
ne casus fortuiti, simpliciter idem in susceptione pericu-
li, quod declara, & intellige, ut supra alibi dixi. Item quia
ille tex. dum dicit piratarum insidijs, uidetur probare,
54 † quod piratæ sint fures, potius quàm latrones, eo quod
per insidias faciunt, aduerte pro declaratione, quia insi-
die piratarum non sunt similes insidijs furum, qui furan-
tur de nocte, & clam, ut in d. autenti. sed nouo iure, im-
mo depredantur per uim, sed ideo uocantur insidiæ,
quia ut plurimum piratæ ueniunt, ut nostri dicunt de as-
salto, de quo assaltu uide Bal. in c. j. §. similiter, quib. mod.
seu. amit. & sunt quando in maritimis oris occulti, ut nō
uideantur, sed postquam te uiderint non occulte, sed per
uim insurgunt, dādo uela, & rapiunt naues: maior quidē
est eorum audacia, quàm furū, & sic non intelligas, quod
55 sint fures fatendum enim est † quod latro potest dici fur,
si occulte postea, & sine ui furetur aliquid, nō autem fur,
latro occulte furando, & sine ui, dici potest adde prædi-
ctis, quod non obstat dicere, alius est latro, alius est pira-
ta, quia licet assicuratio fiat per stipulationem in qua uer-

ha communiter restringuntur. d. l. quicquid astringende,
 tamen ut communiter ibi doct. dicunt & brene, in stipu-
 lationibus fit extensio, ad casum furum, quando potest
 comprehēdi sub uocabulo de quo alibi indicat, si quis igitur
 asscurat de casu latronū an ueniat pirata, quia latro-
 dici potest pirata, & ecōtra, ut in d. autent. sed non iure
 superius allegata, quia ut plurimū nostrā naues deferunt
 coria vlisbona, & coria porti ad portum Pisarum, & co-
 ria Hybernā, inter quā est differentia magna, Ponemus
 quōd habens omnia ista coria uolebat asscurare coria
 porti, tamen indeterminate locutus est, asscurator dicē
 do asscuro tua coria, an talis asscuratio ualeat, & de hoc
 56 uidetur casus in. L. ita stipulatus s. de uerbo. obli. † ubi si id
 quōd pondere, numero, & mensura continetur sine ex-
 pressionē numeri uel mensurā stipulatus sit, non ualeat sti-
 pulatio, quia ex quo contrahentes, intendebant sentire
 de certis, & non constat de quibus. Verbi gratia erant, s.
 milia, coria. s. milia, vlisbonā, s. milia porti. s. milia Hyber-
 nā, & mercatores ad inuicem fecerunt uerba de uolen-
 do asscurare. s. milia coria porti, & sequenti die ille stipu-
 latus est stipulationem coriorum, simpliciter, & alius di-
 cit, asscuro, quid autem, si habens tria milia coria, stipu-
 latus asscurationem mille in casu aduersā fortunā quo-
 rum coriorum mille, erant magagnata mille deplata,
 aut fracida, isunt nomina quorum significationem quare
 à coriarijs, est quidem magna differētia in ualore, an asse-
 curator, qui suscepit in se periculum teneatur, soluere ex-
 timationem mille coriorum maioris extimationis an ha-
 bebitur respectus ad magagnata, & fracida tex. est not. in
 l. qui ex pluribus. s. de uerbo. obli. nam in potestate est
 promissoris, qui promisit incertū de incerto dare, quōd
 elegerit, ut ibi, Nec obstat si dicas, quōd promissor asse-
 curationis non promittit coria mille, & sic incertum de
 certis, sed tantum promittat coria mille, & sic incertum
 de certis, sed tantum promittit extimationem in casu ad
 57 uersā fortunā, † quia cum ista extimatio succedat loco
 coriorum, perinde debet estimari, & eligere ex illis tria

bus millibus pro quibus mille extimationem uelit soluere, dummodo, in eligendo de quibus sensit, sequatur equitatem per tot in. l. generaliter de lega. j. adde prædictis, quod sicut ille qui habet extimationem rei dicitur sicte habere rem, ut dicit Bart. in. l. medius. §. duobus. de leg. ij. in 4. oppo. Ita possumus dicere, quod promittens extimationem sicte, censetur promittere rem, & in eo possit habere locum dispositio. d. l. qui ex pluribus, quia extimatio succedit loco rei iuxta nota in. l. j. de extimat. & in. l. siue certo. §. nunc uidendum. ff. de commod. l. si gratuitam. §. si margaritas. ff. præscripta uerb. prædicta procedunt quando estimatio non esset certa, quia in hoc casu sic conueniunt de tali extimatione in adne tu periculi utique seruanda est. l. j. §. si conueniatur. ff. de pos. l. cōtractus de reg. iur. non enim potest Dominus mercium specialiter petere extimationem in coriorum mille, quæ erant sana magis quam illorum, quæ sunt magagnata aut fracida, timmo contra eum, qui potuit. l. apertius dicere uidetur interpretatio, facienda. l. in contrahenda. ff. de reg. iur. & in. c. contractum, eo. titu. lib. 6. & per consequens procedat, quod habetur in. d. l. qui ex pluribus, cogitabis tamen circa prædicta, quid autem, si quis trahens in nauis coria diuersorum animalium, & simpliciter facit assecurationem mille illius quæ habet in nauis de quibus intelligitur & c. tan ualeat assecuratio hoc modo facta, & in hoc uidetur dicendum siue in rebus, quæ habent certos fines à natura, quia licet sint diuersorum animalium, attamen bene cognoscuntur, quando sunt adhuc cum pilis, discernitur, quod est, coriorum bouis, et corium equi, & cerui, & per consequens ualebit contractus assecurationis per tot. in. l. si domus. ff. de leg. j. elegit equidem assecurator, pro quibus sensit, ut de illis soluet extimationem, in casu deperditorum, arg. d. l. si domus. & l. legato, generaliter eo. titu. si autem erant coria eiusdem speciei, ut puta bouum uel ceruorum deper se, & sunt distincta, per signa, & marchas, & sic facti hominis, sed in diuersas provincias, uerbi gratia, quis habet duo milia coria bouum, vltixbonæ, & hybernæ, inter

- que est magna differentia in ualore qui affecurat mille coria bonum, quæ habet in tali naui, & uidetur, quòd stipulatio non ualeat affecurationis t̃ eo quod qui promittit affecuratio incertorum de incertis, per ea quæ not. in l. ita stipulatus. ff. de uerbo. oblig. & in. d. l. si domus, quæ habent fines facti hominis, & in. d. cū. post. §. gener. ff. de iure dot. contrarium tamen crederem in isto casu argu. à ratione cessante, nam in illis iuribus, ideo est, quia legatū potest esse derisorium, seu promissio hic autem secus, immo, quòd de domo dicitur, in. d. l. si domus maxime, quia & ista coria hybernæ licet sint eiusdē speciei, tamen cognoscuntur, item hic uidetur promissio incertorum de certis quo ca si habet locum id quòd dictum fuit in præcedenti. q. per. l. qui ex pluribus, quòd exempli gratia diximus in corijs, intellige etiam de alijs mercibus t̃ quid autem si assignantur mille ballæ lanæ, in tali naui, & reperitur ibi diuersa lana, ut puta lana Hispaniæ, & Angliæ de qua intelligitur, dic ut dixi de corijs, quia eadem est ratio, & adde circa istam lanam. l. si cui lana. ff. de lega. ii. j. quæ lex potest multū praticari in affecurationibus, idem de affecuratione argenti; quādo erat argentum in pasta, & opera, ut tazas, & adde. l. quæ situm. §. illud fortassis, eo. titu. an autem in affecuratione mercium ueniat pecunia. ut si Dominus mercium habebat capsam plenam aureis, cruciatis uel iustis nostræ monetæ, uide. l. merces, la prima. ff. de uerb. sign. facit dubiū Generalitas affecurationis sub nomine mercium, eo quia in cōtractu, & si nō exprimitur, uenit id quod sub significatione uocabuli cōprehendi potest, quantuncunque facta, ut not. doct. in. l. quicquid astringendæ de uerbo. obli. & alibi licet non sit tutū nostrū sit. conuentionē extendere regulariter dic q̃ nō ut in. l. fideiussōres magistratuum. ff. de fideiuss. §. pro Anreljo, in pactis quidem cessat extensio, ut dicit Bald. in situ. de feud. cogni. in primo. ij. col. mercium. n. appellatio licet, sit angusta, ut in. l. j. §. j. ff. de tribu. tamen quandoque generalis est eo. tit. l. procurator. §. merces maxime, quia in. d. l. merces, sumitur pro omni re mobili, & sic uidetur

- uenire pecunia, tamen in contrarium facit glo. in l. ij. ad
 Lrod. de iact. in. uer. si. si quidem, dum ibi dicit, quod gem-
 ma, & margarita, & anuli non sunt merces breuiter cit-
 ca hoc possumus dicere, sicut de pecunia dicimus, scilicet
- 63 cet. quod ueniat inspiciendus usus communis loquendi,
 qui debet prevalere, ut in pecunia dicit Bart. in l. talis scri-
 ptura. ff. de lega. j. per l. librotum. §. quod noster casus
 de leg. iij. & l. labeo de sup. lega. quid enim si mercator,
 qui assicuracionem promisit non habet in manu nisi pecu-
 niam, quam secum deferrebat ad merces emendas, quid
 tandem si seruos, quid si tantum anulos, margaritas, ut
 faciunt Veneti, quandoque, quid est, si aliud, quod non so-
 leat dici merces proprie, non ne dicemus nos, quod asse-
 curatio mercium extendatur ad ista certe sic, alias talis as-
 securatio non esset utilis, nec haberet effectum. l. si stipu-
 latus de verb. oblig. per quam. l. Bar. in l. omnes populi in
 materia statutorum ponit regulam, quod etiam ex in di-
 spositione stricti iuris fit extensio, ubi si non fiat effectus
- 64 ne effectus, tunc quando autem haberet alias merces, & pe-
 cuniam uel margaritas, & anulos, est maius dubium an
 ueniat, & credo quod sic si erant destinatae ad uendendum,
 nec illa glo. simpliciter procedit, quia tex. in d. l. ij. in. §. cum
 in eadem uocat istas res merces, & sic occasione earum
 habet locum, contributio sicut aliarum, ut ibi patet. item
 in casu, quo predictae non sint merces proprie tamen lo-
 co mercium, habentur, ut dicimus in l. seruos. §. cum qui
- 65 de leg. iij. per quem tex. clare patet, quod quolibet res,
 quam quis habet ad uendendum, habetur loco mercium, &
 sic est tenendum in istis securitatibus mercatorum, ut in
 eorum conventionibus potius apices iuris, quam ueritas,
 observari uideatur, contra not. in l. si fideiussor. §. quada,
 tamen. ff. mand. licet enim ex interpretatione ista dicantur
 merces tamen large comprehenduntur eo, quod sunt
 ad negotiandum, ut in d. §. cum qui & fit extensio ut su-
 pra dixi, & uide not. in l. eum proponas. c. Naut. teno. &
- 66 & ibi Bald. in. iij. uot. quod confiscatio mercium nauis
 extenditur ad pecuniam numeratam, quae ibi erat licet

secus in statutis, ut ibi per eum per. l. primam ff. de re. per
muta. & l. si charus. §. j. de leg. iij. quod autem fiat exten-
sio, quandoque ad casum fictum etiam in stipulationibus
67 est bonus tex. in. l. Deo nobis. §. ij. de epi. & cle. Tubi stipula-
tio in causa mortis exténditur ad ciuilem, licet ex proprie-
tate uerborum non ueniat mors ciuilis in naturali lex est
in. l. ex ea parte. §. insulam de uerbo. obli. Bal. in cons. 142.
nume. 11. in quarto uolu. Soci. in. l. gallus. §. & quid si tan-
tum, nu. 4. ff. de libe. & posthumas in. §. insulam. l. ex ea par-
te. nume. 2. ff. de uerbo. obli. & in. l. si quis posthumos. §.
si filium, nu. 4. ff. de lib. & posth. Dominicus de sancto Ge-
miniano. in. c. susceptum de rescript. in princ. col. iij. col.
ubi dicit, quod si mors ciuilis ex toto habet eundem esse-
ctum, quam mors naturalis. tunc mors ciuilis, habetur lo-
co naturalis. Item sit extensio ad casum similem ex men-
te contrahentium in quo est eadem ratio dictum fuit not.
per. Domi. Fran. de are. in. l. quicquid astringendæ, de uer-
bo. oblig. in fin. col. quod tamen ipse declarat, quando talis
casus saltem sub larga significatione uocabuli poterat sub
expressis uerbis comprehendere monetur per. d. l. Deo no-
bis superius allegatam, & per. l. fin. C. de re alie. not. alieni
68 t. ubi ille qui promittit non alienare non potest rem hypo-
tecari, & tamen istud ex proprietate sermonum noue-
nit, de quo uide per eum; & in. l. Gallus. §. & quid si tantum.
ff. de libe. & posth. est quippe materia latissima, quæ varijs
locis per Doct. ponitur, quos non expedit allegare tamē
ad propositum nostrum quatenus, tamen facienda sit ista
extensio, quæ sit, & fieri debet in casum extendibile ad
casum late sub significatione uocabuli comprehensum, si
uis uidere hanc materiam uide ultra ea quæ Aret. dicit
in. d. l. quicquid. uide eum in. l. stipulationum alia. §. fin. &
Alexan. de Imo. in. l. ij. de leg. primo. & in. l. Marcellus ad
Trebel. & in. l. j. §. j. in fin. col. ff. ad. l. falci. & in. l. si quis prio-
re ad Trebel. & l. cetera. §. sed si quis post glo. d. l. & in. l. c. si
filius. §. dicit; eo. tit. & in. l. in commune. §. quod uulgo. ff.
ad. l. fal. in quibus locis, & alibi dat plures concor. tenemē
tamen pro limitatione. d. glo. in. clemen. j. quæ sapissime

folet allegari per Doct. qui ad hoc ut fiat extensio, ad casum qui comprehenditur ex lata significatione uocabuli, oportet, quod sit omnimoda. Idem ita rat. onis, alias non. ita singulariter dicit Do. Alex. in. d. l. Marcellus in. ij. carta allegat ad hoc glos. not. An clemen. ij. in. uersic. eiusdem

69 de atate, & qualitate; quid autem quando Pastorius nauis fecit, & procurauit asscuracionem nauis siue simpliciter, an intelligatur asscurare tantum corpus nauis; an uero merces idem contra asscurat merces, an ueniat nauis, & ista. q. est de contento, & de continente, ad quam faciunt uerba Baldi in. l. cum proponias. C. de nauit. scno. ponitur quidem quandoque unum pro reliquo. l. pen. de pigno. ubi appellatione Tabernæ pignori data uenit merces, quæ ibi erant & postea illatæ sunt facit. l. sancimus. C. sacr. san. ubi ponitur contentum pro continente, & in. l. solent, de offi. procons. & legat, in hac. q. credo cum sint diuersa corpora, & asscuratio, potest uerificari in uno, sicut in aliquo, quod non fiat extensio nisi eo modo quod supra tetigimus in præcedenti. q. quando in altero asscuratio esset inutilis † Ponamus, quod habens merces tantum in nauis dixit uelle asscurare illam nauem mercium certe non intelligit de continente scilicet, quia non erat sua, sed de mercibus, idem est contra si dominus nauis, qui nullas merces habebat, asscurat nauem non enim uidetur sentire de mercibus, facit quia proprie, appellatione contenti non comprehenditur continens, quia oportet esse differentiam inter unum, & reliquum, sed quando unum uenit, sub nomine alterius est impropria secundum glo. in. o.

70 in. d. l. solent. ut supra. † Verba autem in dubio sumuntur proprie, & non improprie. l. non aliter, de leg. iij. Iasim. l. posthumo. nu. 33. C. de bono. pos. contra tab. & in. l. ij. §. j. nu. 4. ff. de in ius. uoc. deci in. l. ut uerborum, nu. 7. C. qui ad bo. nisi sit aliqua ratio euidens improprietatis, ut supra dixi in præcedenti. q. uel quando non possunt sumi, proprie, quia tunc oportet, quod sumantur improprie secundum Barto. in. l. si tibi. ff. si certum petatur, facit quod not. Bar. in. l. j. de donat. ubi dicit, quod donatio intelligitur de pro

præ in dubio, & not. de illa, quæ est sub nostro. Præterea quando sumus in dubio licet sit aliquod uerbum, quod potest significare contentum, & continentem in dubio, significat continentem. C. si cui de sentent. ex com. lib. 6. & in. c. si sententia. & c. si ciuitas. §. fin. eo. tit. & quod ibi mo-

71 der. & Aret. in consi. lxxix. † si ergo asscurat nauem in dubio uidetur sentire de ipsa nauī, nisi ex coniecturis aliud, præsumatur contra ipsos contrahentes, si autē unus idem fuerit Dominus nauis, & mercium, & asscuraret nauem, an uideatur de utroque depēdet ex coniecturis, in dubio quidem intellige tantum de nauī per supradicta prædicta omnia uidentur esse, de mente Barto. recte inspicienti, in. d. l. penul. ff. de pigno. in quæ est, de Taber. & mercibus.

¶ SUMMARIVM.

1. VBI est eadem ratio, ibi idem ius statui debet.
2. Lij. de rescind. uendi. non habet locum in contractu asscuracionis.
3. Sciens renuntianti æquiperatur.
4. Res communiter ualet quantum uendi potest.
5. In transact. an habet locum. l. 2. C. de rescind. uend.
6. In asscuracionibus practica extimandi est quantum communiter asscuratores percipiunt.
7. Casus contingens ante euentum conditionis facit contract. imperfectum.
8. Factum iudicis iniuste, dicitur casus fortuitus; quo ad partes.
9. In spe an cadit emptio, & uenditio.
10. Si asscuratio est conditionalis cessante navigatione: an asscurator habebit preclum periculi.
11. Super re aliena an quis possit contrahere.
12. Bona fides inter mercatores est seruanda.
13. Dolum est delictum.
14. In dubijs fraus, & dolus non præsumitur.
15. Nullus tenetur allegare turpitudinem suam.

- 16 Iudæi tanquam hostes fidei Christianæ an sint delend.
- 17 Iudæi multa faciunt in contemptum Christianorum, & fidei.
- 18 Melior est conditio hebræorum, quàm Maranorum.
- 19 Turcæ, & Africani sunt inimici Imperij Christianorum.
- 20 Papa prohibet pecunias, & bona Iudæorum auferri.
- 21 Iudæis de iure non est prohibita mercantia.
- 22 Iudæi possunt mercari, & negotiari cum fidelibus.
- 23 Omnes Iudæi communiter sunt maledicti, & ribaldi.

Q V I N T A P A R S.

ROPERANTIBVS nobis iam ad calcem. & metam prope tenentibus circa istum contractum affecurationis nauium, probabiliter, & rationabiliter in dubium uenire poterit. An affecuratio rescindi poterit uigore dispositionis. l. ij. C. de rescind. uendi. eo quòd

ille qui uendit euentum periculi affecurator multo plus soluit ultra dimidiam iusti pretij soluendo ex estimatione mercium recipiendo tantum octo, uel decem pro centenario ex estimationis, & uidebatur quòd sic, & hoc siue existimes istum cōtractum nominatum, scilicet emptio nis, eo quòd qui emit euentum periculi per. l. periculi pretium. ff. de nau. for. cum notatis in. l. fin. C. de prædij cur. lib. 1. siue eum dicas contractum innominatum, scilicet facio ut des, siue suscipio periculum ut des pecuniam: ut supra dixi: quia utroque modo. d. l. ij. habet locum siue in contractibus nominatis, siue innominatis, secundum Bald. ibi, & Aret. in. l. si quis ante. ff. de acqui. poss. in. 4. col. & hoc maxime † quia ubi est eadem ratio. Idem ius conferri debet. de utroq; l. prima. §. si quis seruum. ff. de posit. & in. l. si titius. ff. de perscr. uerb. & in. l. naturalis. §. sed si facio. ff. eo. titu. æquiperatur enim ei de quo magis participat, ut ibi, & in. l. gratuitam. §. j. eo. titu: & alibi, & ibi per

Bart. & doct. ut supra dixi in alia quaestio. Bal. sing. in cōs. 494. nu. primo in 3. uol. dicit quod ex tribus cognoscitur in qua specie sit contractus, & in consil. 196. nu. 3. 2. uol. ad uerte in hoc, quod si hoc esset uerum in contractu affectu rationis nulla subinde affecturatio fieret: quia ut plurimum domini mercium mouentur ad procurandam affecturatiōem, quia pro uili precio, dominini non sumerent periculum magnarum mercium: ¶ Dic igitur, quod d. l. nō habet locum in isto contractu, ratio est, quia non habet locum inter scientes: ut ibi not. Bar. Bal. & alij doct. quia scienti non fit dolus, ut in regula scienti: de reg. iur. ¶ & ut dicit ibi Bald. quod sciens æquiperator renuntiandi alleg. l. quaeritur. §. si uenditor. ff. de edil. edit. Idem in consil. 194. nu. 5. & in 4. uol. & in consil. 446 in nu. 5. in uol. 5. quod quis nedum proprium factū scire præsumitur, sed etiam eius circumstantias: quando enim affecturator assumit in se periculum centum pro decē, certus est, quod plus ualeat centum. Et ideo non uidetur pōsse rescindi per. d. l. ij. in qua requiritur deceptio ultra dimidium iusti pretij: quæ non cadit uere in isto: Item potest dici, quod affecturator iste uendit tantum spem futuri euentus in qua bene potest extare uenditio, ut. l. si pactum. ff. de contrahend. empt. l. nomina rerum iuncta glo. ff. de hære. & act. uend. quæ spes ex quo est incerta non uidetur esset antæ extimationis, ut ipsius respectu dicatur excedere dimidiam iusti pretij ¶ Teius quod ualeat. non enim hic extimari debet quantum re ueræ res seu merces futura in aduentum periculi: sed quantum uerisimiliter extimaretur dubius euentus: quo casu uidetur constitui istud præcium respectu illius spei: non respectu eius, quod postea uerè euenit, & sic extimationis mercium. facit ad hoc tex. in. l. nomina. & in. l. sequenti. ff. de hæred. uel act. uend. & in. d. l. nomina, & in. l. si pactum. ff. de contrahend. emp. quo casu fatendum est facta prædicta extimatiōe eo modo, quo dixi: si reperiatur alter ex prædictis, uidelicet affecturatus, uel affecturator deceptus ultra dimidiā iusti præcij, quod fiat rescisio per. d. l. ij. & prædicta uidentur esse de mente Aret. licet ad aliud propositum

propositum loquatur, Et nō in contractu asscurationis,
in. l. si quis cum aliter. ff. de uerbo. obliga in. 2. 9. & fin. col.
ubi prædictā extimationem prout est spei considerat, et
5 non prout postea euenit in illa quæst. † An in transactio-
ne habeat locum. d. l. ij. de rescind. ued. & an. l. ij. de rescin.
uendi. habet locum in contractu diuisionis uide Baliu cō
fi. 386. nu. 1. primo uolu. & quid in mercede Bald. con. 108.
nume. 2. primo uolu. Adde ad prædicta, quod not. in. d. l.
prima. §. si heres. ff. ad trebel. de extimatione secundū qua-
litatem rei, & dubij euentus, quæ tene fixa cordi, pro re-
6 scindenda uenditione, cuius practica erit hæc † extimabi-
tur enim quantum communiter asscuratores consueue-
runt accipere in precio pro susceptione periculi extima-
tionis, centū. Et ita cognoscetur An minus iusti pretij re-
ceperit uel non, & idē An alius asscuratus plus dimidia
dedit ei uel ne: uerbi gratia solent dari pro periculo mer-
cium ualoris ducat. 150. aurei: si ego recepitātum. xx. pos-
sum dici deceptus in tali asscuratione ultra dimidiam iu-
sti pretij: Idem in asscurato si solui: sexaginta potest age-
re ad illud plus, ut rescindatur asscuration, & hoc etiam
nam expectato alio periculi euentu, idem, & post euen-
tum, quo ad precium asscurationis, quia ille euentus in
re non impedit, quod factum fuit in spe, quo ad effectum
prædictum: quia supra dictum fuit in uersiculo: sed ponam
2 quod mercator, sed si naui non potest navigare, &
exire portum, ut quia merces fuerit publicata aut aliter
detenta, ita quod asscurator non potest agere ad precium
7 periculi sibi promissum. † quoniam iste contractus asscu-
rationis conditionalis, Et contingens ante euentum con-
ditionis facit eum imperfectum cor. consil. 187. l. j. 2. uolu.
Adde quod de natura huius contractus non est ut sit con-
ditionalis, potest quidē cōtrahi simpliciter, & pure: uerbi
gratia, asscurator uendit periculū pure, & simpliciter:
quo casu siue merces pereat, uel nō, semper recipit pre-
cium periculi in se suscepti, alias si semper effet conditio-
nalis rebus saluis, non haberet precium quasi contractu
existente imperfecto: propter conditionis defectum. l. ne

cessario. ff. de pericu. & commod. rei. titendi. potest tamen
 ut dixi contrahi conditionaliter, ut siue merces pereant,
 siue non dabis. x. pro cento. Ego autem in casu aduersa
 fortunæ. Dabo tibi tuarum mercium extimationem: Vnde
 de quando simpliciter sit non adiecta aliqua conditione
 per dominum, si naus aliquo casu non nauigat nihilomi
 nus dominus mercium, qui dicitur emptor aduentus. &
 spe tenetur ad precium neque repetit solutum: ratio est
 quia contractus emptionis, & uenditionis periculi fuit
 celebratus, & ideo caueant sibi assecurantes assecurati cla
 re contractum concipere: quid autem si in isto aduentu, &
 spe periculi cadat emptio supra latius declaravi dic; q̄sic,
 sicut sub qua uis alia re, ut probatur in. l. si periculi pretiū.
 ff. de naut. fœno. & quasi per totum. ff. & C. & in. l. si iactū.
 ff. de act. emp. ubi bonus textus. in. d. l. si nomē, & l. no mi
 na. ff. de hœred. uel act. uendi. l. spe. C. de donat. & l. nec etia
 ptio. ff. de contrah. empt. cum similib. si uero impediatur
 nauigatio per alterum ex contrahentibus assecuratore,
 uel assecurato, quo casu unus potest agere contra alium
 per dictam. l. nec emptio, & in. d. l. si iactum, siue per ali
 quem tertium, qui casus potest reputari fortius, quo ad ip
 sos contrahentes per ea quæ no. Bar. in. l. exceptione, nu.
 4. ff. de fideiuss. Bald. in. l. pignus. C. de pign. act. Ang. in con
 sil. 26. † ubi dicunt quod factum iudicis iniuste dicitur ca
 sus fortuitus, quo ad partes, utroque modo, est habenda
 prædicta consideratio, sed perfecto contractu soluto præ
 cio, uel habita fide de eo, ut in. l. de emp. & uendi. §. cum
 autem: periculi, sine dolo malo cōtingens pertinet ad em
 ptorem: periculum hic nō intelliges simpliciter mercium,
 sed casus contingens pertinet ad emptorem: periculum
 hic non intelliges simpliciter mercium, sed casus contin
 gens cuius ratione non possit nauigari: qui casus censetur
 periculum respectu spei eventus: quæ spes fuit empti, &
 uēditi eodem modo, prout superius dictum fuit quia in
 ipsa spe potest emptio, & uenditio dari, ut in iuribus præ
 allegatis, ita oportet in ipsamet spe dari periculum quod
 facit eam cessare, & non posse spectari, nec amplius dici

spes alias dicremus in uenditione spei nō habere locum
 titulus de peric. & commod. rei uendi. quod nō est dicē
 dum, nec mirū, quia etiā uidemus spem extimari, ut su
 perius late dictum fuit in quæst. præcedenti, uerbi gratia
 si emo spem sicut ad aduentum alicuius naui, Naui non
 nauigante cessat spes illa: Si factō uenditoris ipse tenetur
 emptori: si emptoris ipsi nēditori: si tertij pertinet ad em
 ptorem per dictam l. necessario intelligendo, prout supe
 rius dixi, & per. l. pri. C. eo. titu. nec uidetur mirum, quod
 ex isto asssecurationis cōtractu unus, & idē dominus mer
 cium teneatur ad pretium periculi, & nihilominus cessat
 spes periculi: sed illud fuit, eo quia ille tantum emit spem:
 & nō consideratur an illud super quo talis spes posita fuit
 sequatur uel ne: quo ad ualiditatem contractus, ut in. d. l. si
 iactum: licet bene quo ad alia, ut ibi notatur, & ut supra di
 xi, quæ omnia tene mēti pro his, quæ dicta sunt in. d. uer
 si. Sed ponamus in. 18. 19. colum. quia ibi dicta procedunt
 quando asssecuratio fit sub conditione: secus si simpliciter
 10 & pure, & tenementi ea quæ supra dixi: quia si asssecura
 tio fuit conditionaliter concepta: asssecuratio nō haberet
 pretium periculi cessante nauigatione, ad quæ pauci ex
 ipsis asssecuratis aduertunt, & minus asssecuratores. Item
 dum supra dixi in uerfi. an autem asssecurator in prima,
 & sexta colum. quod nō potest asssecurator opponere as
 securato, quod merces non erant sup̄ per notata. in. l. com
 modare. ff. commod. & ibi Bar. & Bal. & in. l. si alienum. ff.
 solut. mat. & ibi Alexand. latissime, & adde quod hoc non
 uidetur simpliciter procedere in isto contractu asssecura
 tionis: quid enim si erant piratarum uel aliorum inimico
 rum fidei christianæ an possint licite capi per quoscun
 que iuxta notata in autent. nauigia: C. de furtis, uel erant
 illorum qui res proliibitas deferunt Saracenis: ut in. c. si
 gnificauit de Iudæis, & in. cap. quid olim eo. titu. cum con
 cordantijs, quæ res exportari nō debēt. l. j. C. de epis. aud.
 prout multi faciunt, quorum nomina ego taceo propter
 honestatem, quæ etiam potuerunt iuste capi per ea, quæ
 habentur in. c. quorundam de iud. & Sar. prout isti faciūt

- cum aliquo mercatore, qui dicit res istas suas, & eas assecurant ut suas: certe in hoc casu credo, quod liceat asscuratori, si prædictæ merces hac de causa capiantur dicere tux non erant res, & hoc non tantum ex natura contractus, ¶ quia super re aliena quis potest contrahere, ut nor. in dictis iur. quantum ex quadam bona fide istius contractus asscurationis: quia iste asscurator non erat aliter asscuratoris si sciret merces esse prædictorum infidelium. item quia iste asscuratus uidetur esse in dolo, & fraude hoc tenendo, ut in. l. iur. gent. §. dolo, & §. sequenti. ff. de dolo. Item credo si merces erant talis: qui habebat inimicitias: seu bellum cum gente illius portus, ad quem dictæ merces uehebantur, uel cum capientibus dictas merces, ut sunt Genuenses & Seneses cum Florentinis; uel cum Cathlanis, & sæpe hoc fit, & uidi fieri, quia unus rogat amicum suum, qui habet pacem cum eis, ut dicant illas res suas, & faciant asscurationem nomine suo, & hoc ut
- 11 dixi non ex natura cōtractus, sed ex bona fide. ¶ quæ maxime inter mercatores obseruanda est, cum inter eos nō conuenit de apicibus iuris disputare, ut Bal. consi. 400. nu. 19. & consi. 466. num. 5. in 5. uolu. ut. l. si fideiussor. §. quidē tamen; & in. l. quintus. ff. mad. Bart. Bald. & alij ibi eo maxime, quia asscuratus uidetur esse in aliquo dolo, ut dixi per dictum §. dolo cum sequenti, & per consequens deliquit; ut in. l. j. §. nunc tractemus uersi. plane. ff. de tuto. & rat. distr. & in. l. ij. ff. de crimine Stelio. Quæ iura allegat
- 12 Alexand. in. l. si quis nec. ff. si cer. pct. ad probandū ¶ quod dolus est delictum facit quod dixit Bart. in. l. commodare. ff. cōmo. in fine, licet ad aliud propositum Dum dixit, ¶ bona fides non patitur, ut in contractibus opponatur exceptio domini, secus autem quādo ex delicto probatur dolus, aut fraus ex interpositione ipsius asscurati: qui est media persona simulata, argumento. l. si his qui bona. ff.
- 14 de acquir. hz. edi. ¶ in dubio autem nō præsumitur dolus neque fraus uulgata. l. merito. ff. pro socio, & per Abbatem panor. consi. 68. in j. uolum. & Bald. in. l. obseruare. §. j. in pen. col. ff. de offi. pro consu. in qua. ff. de iudice nisi di.

- eas: ut ipse ibi: quia qualitas facti nō pōt fucari cognita autē
 fraude nō credo, quod assecuratus fraudulēter possit reb.
 captis ad extimationem agere per supradicta, quid autē
 econtra an rebus saluis possit ipse assecuratus dicere as-
 securatori petenti precium periculi res non erant meæ,
 sed infidelium, uel inimicorum, & ita non sum assecura-
 15 tus: dico q̄ non t̄ quia non debet quis allegare turpitudinē
 suam in hoc casu, secundum glos. not. in l. cum res. C. de
 proba. & ibi Bār. sequitur dum exemplificat in uendito-
 re: qui dixit res non erant meæ, quæ omnia tenementis
 quia quotidiana, & utilia: & quia supra mentio facta fuit
 de mercibus inimicorum fidei potest probabiliter in du-
 bium uenire, an merces Iudæorum, qui per mare nego-
 tiatur possint occupari: ut merces inimicorum fidei per
 autenti. nauigia. C. de furt. præallegata, & per ea quæ habē
 tur. 21 q. 7. c. de rebus: labores. n. iustoru pij edēt: & consue-
 uerūt piratæ, & multi alij hoc colōre quærere naues mer-
 catorum an habeant merces Iudæorum, & licet in piratis
 16 non cadat hoc uerbum pij t̄ quia potius sunt delendi tati
 quam hostes patriæ, ut not. in d. autenti. nauigia, & quōd
 prædicta contra Iudæos fieri possit facit dicta autem na-
 uigia: quæ generaliter loquitur ibi nisi talia sint nauigia,
 quæ piraticam exerceant prauitatem, aut nostro Chri-
 stiano nōmine inimica per hoc, quōd dicitur in iudica ul-
 detur ipsos Iudæos comprehendere cum quibus iuris ri-
 gor potiusquam æquitas, siue humanitas est sequenda, ut
 17 in c. ij. in fin. de iud. faciunt quidem multa t̄ in Christiano
 ritm obprobrium, & cōtemptum saluatoris nostri, & eius
 beatissimi nominis, ut in c. in nonnulli eo. tit. & in c. & si
 Iudæos, & c. j. & c. cum sit eod. tiem & in l. Iudæos. C. eod.
 tam in blaphemando ipsum: quàm in alijs, ut in dictis lo-
 cis patet, & alibi not. quæ non expedit allegare maxime
 in fine legis Cæciliarum eo. si ubi t̄ex dixit esse contra-
 rium Christianæ fidei, quicquid ab ea discrepat, quōd uer-
 bum in Iudæis non est dubiū verificari multa alia ad hunc
 propositum possent adduci, quæ breuitatis causa omittit-
 to: in contrarium facit: quia Sancta mater Ecclesia eos to-

- lerat dicto. c. & si Iudæos, & in. l. Christianis. C. de Pag. Bal.
 consil. 315. nume. 2. primo uolu. vbi ponit in quibus casib.
 tolerantur: & consil. 428. nu. 6. in. 5. uolu. maxime quia hodie
 Iudæi quos sua pœna subiecit, & peccatum, ut in. d. c.
 & si Iudæos: uersantur. n. per ciuitates Christianorum, ut
 18 Romæ, Venet. Neapo. & apud nos, & alios: quod melius
 uidetur, quàm Marani sint, ut Bal. in consil. 428. nu. ij. in. 5.
 uolu. ut in regno Castellæ, quorum commixtionibus ferè
 sunt in factionibus illius prouinciæ: Isti Iudæi cū sint homi-
 nes pacifici, & subditi Christianis principibus nō possunt
 dici hostes proprie imperij, nec inimici iusta notata. in. l.
 hostes. ff. de cap. & post lim. reuersi. per Bar. & ita credo,
 quod sumitur uerbū inimici in dict. autenit. nauigia sicut
 19 sunt Affricani, & Turcæ, † proprie sunt inimici imperij,
 & Christiani nominis: eo quod Christianos prosequuntur,
 & à proprijs sedibus eos expellūt, & de hoc sunt decre-
 ta, & leges, quæ prohibent eorum cōmercium, & eis de-
 ferri aliquas res, ut. d. c. ad liberandam de Iudæis, & in. c.
 significauit, & in. c. quod olim, & in. c. ita quorundam, &
 in. l. 2. C. quæ res expor. non debent cum concordantijs,
 nec uidetur par causa istorum, & Iudæorū. c. dispar. 23.
 q. 8. eo. quod illi expellunt Christianos: Iudæi autem para-
 ti sunt seruire, & obsequium præstare, ut ibi ad idem bo-
 nus textus in. d. Christianis ubi Imperator prohibet ne Iu-
 dæorum bona auferantur idem facit Papa, ut in cap. sicut
 20 Iudæi, de iud. tibi etiam prohibet pecunias eorum aufer-
 ri, quod uerbum est generale, Immo tenetur eos prote-
 gere, ut Bald. in. d. consil. 428. nu. 6. ergo, & ipsos compre-
 hendit, & omnes suas res, & merces. l. pecuniar. ff. de uer.
 signifi. & hoc quia agitur de fauore eorum. & quod not.
 21 Bart. in. l. talis scriptura. ff. de leg. præst. † nec reperitur de
 iure Iudæis prohibita mercantia, ut in c. fin. de iudi. & in
 c. fraternitatem. 5. 4. distinct. per quæ iura idem notat Ioan-
 nes de Anania sollemnis doctor Bon. in. c. primo, de iudi.
 in fin. colum. ubi dixit, quod licitum est Iudæis exercere
 22 mercaturam inter fideles, † & licitum est Christianis da-
 re eis precium pro mercibus emptis ut fit Venet. Vlisbo

na, & alibi: quia sunt ditissimi mercatores licet omnes Iu
2; dæi sint maledicti, & ribaldi: caueāt igitur capiētes † mer
ces Iudeorū in mari, uel in terra prædicto colore, & pœ
na eas detinere, ut d. l. Christianis. C. de pagan. & quæ Iu
dæis permiffa sint, uide Bald. in consil. 315. numc. 1. primo
uolu. cum sequenti consil. & hæc uolui dixisse per breue &
succinte de iustis instantia certorum mercatorum mihi
carissimorum: qui de hijs dubitabant, & sæpe de facto in
terrogatus eis de iure respondi per ea quæ proponeban
tur. Ad laudem domini nostri Iesu Christi, qui sit bene
dictus. In secula seculorum. Amen.

F I N I S.

G 4

THE
HISTORY OF THE
CITY OF LONDON
FROM THE FOUNDATION
TO THE PRESENT
TIME
BY
JOHN STOW
1618

FINIS

G

INDEX OMNIUM, QUAE HABENTUR

IN SUPRADICTO TRACTATU D. PETRI

Petri Santeruz Lusitani, ordine Alphabetico, ita

digestus, ut quaeque inuentu digna absque
longa indagatione inueniri poterit.

Cuius prior numerus solum:

posterior uero summarij

numerum in-

dicat.

ADVERSAM Fortunam liberi hominis expectare in
ciuile est. car. 9. nu. 3.

Allegans consuetudinem introductam illam proba-
re debet. car. 15. nu. 6.

Animus in dubijs an bonus praesumatur. car. 5. nu. 15.

Appellatione piratarum, an fur seu latro comprehen-
ditur. car. 43. nu. 50.

Appellatione casuum fortuitorum de solitis intelligitur,
& non de inconisuetis. car. 30. nu. 61.

Assicuratio facta de una bisacha lanae, si in nauilio repe-
riuntur diuersae ballae lanae, de quibus est intelligendum.

car. 45. nu. 61.

Assicuratio si est conditionalis: an cessante conditione asse-
curator periculi pretium consequi, & habere possit. A

car. 50. nume. 10.

Assicuratio facta de tali naue: an intelligatur de corpore na-
uis. an de mercibus. car. 47. nume. 72.

Assicurans nauem: an intelligatur de corpore nauis. an de
mercimonijs in ea existentibus. car. 47. nume. 69.

Assicuratio indeterminata facta de mille, quae habet in tali
naue: an ualeat: & de quibus est intelligendum. car. 45. nu

me. 59.

Assicuratio incertorum de incertis: an de iure ualida sit ha-
benda. car. 45. nu. 60.

Assicurationis contractus quibus uerbis concipiatur. car. 19.

- nume. 15.
 Affecuratio simpliciter facta de prima semper navigatione
 est intelligendū. car. 20. nu. 30. & 31.
 Affecurator nō tenetur de rebus deperditis in scapha nauis
 causa exoneranda mercis. car. 22. nu. 36.
 Affecurator si differt navigationem in tempore non bono,
 & res pereant: an teneatur pro rebus deperditis. car. 25.
 nume. 47.
 Affecurator semper tenetur ad magnam extimationem.
 car. 24. nume. 50.
 Affecuratio facta in casu tempestatis: an ueniat casus latro-
 num. car. 26. nu. 61.
 Affecuratio indeterminata sine expressione numeri, & mē
 suræ: An de iure ualida sit censenda. car. 44. nu. 56.
 Affecurator qui tenetur de quolibet periculo: tenetur etiam
 de periculo contingente facto tertiz personæ. car. 30. &
 36. nume. 20.
 Affecurator assumens periculum mercium non intelligitur
 de periculo ex culpa prouenienti. car. 35. nu. 16.
 Affecuratio simpliciter facta de prima semper est intelligē-
 dum. car. 20. nu. 30.
 Affecuratio super navigatione concepta ad primam semper
 refertur. car. 24. nume. 52.
 Affecurationis materia: an sit practicabilis in terris mariti-
 mis. car. 4. nu. 3.
 Affecurationis contractus: an sit nominatus, uel innomina-
 tus. car. 4. nu. 7.
 Affecuratio nautarum semper est inspicienda. car. 34. nu-
 mer. 10.
 Affecurator periculi summersionis: an teneatur si nauis fuit
deiecta. car. 42. nume. 43.
 Affecuratori an teneatur si merces deteriorentur muribus,
 uel tineæ. car. 39. nume. 31.
 Affecurator si soluit extimationem merclum, & res postea
 appareant: an possit cogere dominū illas accipere, & pre-
 cium soluere. car. 43. nu. 47.
 Affecurator, qui in affecuratione expresseit casum piratarū,

- si de nocte a latronibus, sint derobate, sen subtrahite, an de tali damno teneantur. car. 43. nu. 49.
- Assumens periculum simpliciter in se non facit illicitam stipulationem. car. 4. nu. 6.
- Assumens periculum castri tenetur de casu fortuito. car. 34. nume. 12.
- Assurator promittens assecurationem de mille de quibus intelligendum est. car. 45. nu. 59.

B.

- BONA fides inter mercatores est seruanda. car. 30. nu. 12.
- Bonis publicatis non trahitur ad bona futura. ca. 24. nu. 52.

C.

- CASVS, qui de raro contingunt non concidunt inter casus fortuitus. car. 30. nume. 83.
- Casus fortuitus contingit duobus modis. car. 30. nu. 79
- Casus insolitus dicitur, quando raro contingit. car. 28. nu. 71
- Casus improuisus differt a fortuito. car. 26. nume. 66.
- Causa differt ab occasione. car. 41. nume. 39.
- Casus improuisus dicitur, qui solet imprudentibus contingere. car. 26. nume. 66.
- Causa quaelibet non inhonesta, & extranea iustificat stipulationem. car. 10. nume. 19.
- Causa sponsonis. ubi est inhonesta sponsio non ualet. car. 9. nume. 7.
- Casus contingens ante euentum conditionis facit contractum imperfectum. car. 49. num. 7.
- Casus infortunij nauilum portum non applicantium notabilis distinctio. car. 24. nu. 54.
- Consuetudo introducitur ab eo, qui habet potestatem. ll. cō. dende. car. 15. nu. 3
- Consuetudo non se extendit de uno loco ad alium locum. car. 15. nume. 7.
- Conductores mercium per mare. an teneantur de casu for-

- tuito. car. 16. nu. 10.
 Contractus affecurationis regulatur secundum naturam cō-
 tractuum nominatorum. car. 17. nu. 13.
 Contractus affecurationis est contractus conditionalis. car.
 19. 23. nume. 24. & 42.
 Contractus ex conventionione contrahentium legem accipit.
 car. 23. nume. 44.
 Contrahere quis possit super re aliena. car. 30. nume. 11.
 Confiscatio fidei de mercibus; an extendatur ad pecuniam.
 car. 46. nu. 66.
 Contenti appellatione: an intelligatur de continente. car.
 47. nume. 70.
 Capitulum fina. de usuris quomodo a doctorib. intelligatur.
 car. 6. nume. 2. & 17.
 Censemus verbum: an significat iudicare. car. 3. nu. 14.
 Conditio apposita in alterum ex cōtrahentibus non impro-
 bata, an de iure ualida sit habenda. car. 12. nume. 29.
 Conditionalis conuentio, quæ à facto alterius dependet: an
 de iure ualida, sit censenda. car. 8. nume. 2.
 Conditiones: an suspendant actus. car. 2. nume. 26.
 Contractus ex conventionione contrahentium legem acci-
 piunt. car. 23. lib. 44.
 Contractus affecurationis quibus uerbis concipiatur. car. 19.
 nume. 25.
 Contractibus: an inspiciatur cōmunis usus loquēdi. car. 46.
 nume. 63.
 Contractibus: an licitum sit cōventionē extendere. car. 45.
 nume. 62.
 Coacte aliquid faciens: An dici potest, id uoluntarie facere.
 car. 42. nume. 44.
 Conuentio si pluit hodie, uel cras. An ualeat. car. 10. nu. 26.
 Conuentio de matrimonio contrahendo inter talem, &
 talem: an de iure ualida sit habenda. car. 9. nu. 4.
 Conuentio, quā unus alterius in fortunium in se suscipit pre-
 tio periculi conuentio: an licita sit habenda. car. 4. nu. 3.
 Conuentio qua quis periculi precium in se assumit, an de iure
 teneat. car. 10. nu. 16.

Conuentus, ex aliquo contractu non potest opponere contra agentem, questionem dominiij. car. 43. nu. 48.

Culpa cessante non tenetur quis de damno sibi dato occasione ignis. car. 41. nume. 41.

Culposo ut imputetur id, quod culpa sua obuenit oportet, ut culpa sit in mediata causa illius quod sequitur, car. 30. & 40. nume. 37.

D

DAMNUM datum culpa tua: an mihi contra te, competat regressus car. 40. nu. 30.

Delinquere, quis non debet inuitari spe & contemplatione lucri. car. 9. uume. 10.

Delinquendi occasio danda non est. car. 10. nu. 14.

Debito futuro: an fideiussor accedere potest. car. 25. nu. 56.

Dictio quoque an sit implicatiua sequentium. car. 6. nu. 15.

Dictio quoque, & alie dictiones aliquando stant in propria. car. 38. nu. 27.

Dictio quis, uel qui est sui naturae relatiua. car. 17. nu. 18.

Diffinitio proprie casus fortuiti. car. 26. nu. 64. & 65.

Diffunctio uera, circa materiam. c. fin. de usuris. car. 5. nu. 10.

Dolus tertij non iuuat assecurationem contra assecuratum. car. 37. nume. 25.

Dolus certe est delictum. car. 50. nu. 19.

Dolus mercium: an equiparetur emptori. car. 19. nu. 23.

Dominus nauis; si differt nauigationem in tempore non debito. & res pereant. an de iure teneatur. car. 23. nu. 47.

B

EADEM ratio ubi reperitur; ibi idem ius statui debet. car. 48. nu. 1.

Ebreorum melior est conditio, quam Maranorum. car. 51. nu. 18.

Equitas semper inter mercatores est obseruanda. car. 20. n. 28.

Equitas, & non iuris rigor inter mercatores spectatur. car. 11. nu. 2.

- Emptio & uenditio:** an in spe consistere potest. car. 49. nu. 9
Expectare mortem inimici fidei Christianæ inciuile nō est.
 car. 10. nu. 15
Exceptio competit contra nudam conuentionem. car. 11.
 nume. 27
Extiminationem rei habens. an rem ipsam habere uidetur.
 car. 44. nu. 57
Extimatio semper refertur ad iustum præitium. car. 23. nu. 47
Extimatio quo tempore fieri debeat. ca. 15. nu. 43

- FACTA:** an semper bono animo esse concepta præsumen-
 dum sit. car. 6. nu. 23
Factum tertiæ personæ non impedit obligationem committit.
 car. 36. nu. 19
Factum iudicis iniuste iudicantis, dicitur casus fortuitus. car.
 49. nu. 8
Falsa causa non infringit stipulationem. car. 16. nu. 11
Falsa adiectio: an uitiat contractum nominatū. ca. 17. nu. 14
Falsa demonstratio: an uitiat contractū asecurationis. car.
 17. nume. 16
Falsa demonstratio. an promissorem obliget. car. 18. nu. 20
Fortuiti casus: an ueniant sub nomine periculi. car. 31. nu. 7
Fraus & dolus nemini patrocinari debet. ca. 30. & 37. nu. 24
Fraus & dolus in dubijs non præsumitur. car. 50. nu. 14
Furtum an inter casus fortuitos numeretur. car. 26. & 27. nu.
 62. & 67
Furtum fit culpa non bene custodientium. car. 43. nu. 11
Fortuitorum casuum appellatione: an intelligatur de solutis
 an de inconluetis. ca. 30. nu. 31. & 76
Fortuiti casus propria, & uera diffinitio. ca. 26. nu. 65

- GENERALIS** consuetudo ubique est obseruanda. car. 16.
 numer. 8

INIMICITIA quædam generalis, alia specialis. car. 41. nu-
mero. 42.

Impetus latronum, ac rapinæ: an dicatur casus fortuiti. car.
16. nu. 63.

In dubijs: an delictum præsumatur. car. 6. nu. 21.

Iniuria uni facta: an alteri nocere possit. car. 41. nu. 40.

Iniustitia & casus fortuiti: an equiparentur. car. 38. nu. 26.

In contractibus mercatorum magis equitas, quam rigor spe-
ctatur. car. 10. & 29. nu. 22. & 33.

In contractibus innominatis: an susceptio periculi. faciat illi-
citam conuentionem. car. 5. nu. 8.

In contractibus magis mens, quam uerba contrahentium
sunt inspicienda. car. 35. nu. 14.

Intentio contrahentium semper est inspicienda. car. 20. n. 17.

Intellectus notus. c. fina. de usuris mente tenendus. car. 6. nu.
me. 17.

Intellectus ad l. fina. & l. plane la. 2. ff. de leg. 1. car. 36. nu. 21.

Iudæi multa faciunt in contemptum fidei Christianorum.
car. 51. nume. 17.

Iudæi si non excutiunt puluerem a pignoribus, & rodantur
à tineis: an teneantur. car. 32. & 29. nume. 32.

Iudæi tanquam hostes fidei Christianorum: an ab eorum cõ-
sortio delendi sunt. car. 51. nu. 16.

Iudæis de iure non est prohibita mercantia. car. 51. nu. 21.

Iudæi cum fidelibus & mercari, & negotiari possunt. car. 51.
nume. 22.

Iudæi omnes communiter sunt perfidi, & ribaldi. car. 52. nu-
me. 23.

LATRO: an hinc dici potest. si sine ui, & occulte furetur.
car. 44. nume. 55.

Latrones: an dicantur: qui in mari ui prædantur. car. 26. n. 63.

Legatarius non excluditur à beneficio legati. licet factus sis

- inimicus testatoris. car. 40. nu. 16
 Legatum factum de certis bonis, si bona non reperiuntur
 an legatum ualeat. car. 17. nu. 15
 Lex. ij. C. de rescind. uend. an in assecurationis contractu &
 transactionis locum habeat. car. 49. nu. 5
 Limitatio ad. l. in executione. §. fin. de uerbo. obliga. car. 20.
 nume. 29
 Locutio in suis: an uerificari potest in communibus. car. 26.
 nume. 60
 Ludus turpis, & inhonesta conventio: an ualeat. car. 9. nu. 9
 Ludus tibi non licet; minus licet facere sponfionem. car. 10.
 nume. 21
 Ludus ubi de consuetudine tolleratur; non tenetur, quis ad
 pecuniæ restitutionem. car. 11. nu. 24
 Lex. 11. C. de rescind. uendi. an locū habeat in contractu hinc
 inde obligatorio. car. 13. nu. 45
 Ludus causa uirtutis exercendæ introductus communiter
 non est prohibitus. car. 11. nu. 25
 Ludus in se regulariter est prohibitus. car. 11. nu. 30
 Ludentibus licitum est facere, quicquid possunt ut uincant,
 car. 13. numer. 33
M
MALITIIS hominum semper est obuiandum. car. 10. nu.
 me. 23
 Maris consuetudo in assecurationibus semper est attenden-
 da. car. 15. & 25. nu. 1. & 55
 Maris consuetudo est ubique obseruanda. car. 25. nu. 55
 Mens in contractibus potiusquam uerba contrahentium sunt
 inspicienda. car. 35. nu. 14
 Merces si apponantur de una nauī, in aliam, & pereant: an
 promissor teneatur de ipso periculo. car. 21. nu. 35
 Mercium appellatio: an ueniant Margaritæ, anuli & pe-
 cunię. car. 46. nu. 64
 Mercatores maris pericula pensitantes: an res suas in casu
 aduersę fortunę per stipulationem tueri possint. car. 3. n. 1.
 Mercatores

INDEX

Mercatores in suis sponſionibus non attendunt ad apices iuris communis. car. 10. nu. 25.

Mercatorum ſponſiones ſine cauſa: an ſint prohibitz. ar. 11. numer. 32

Mercatores regulariter ſolent eſſe prouidi. car. 17. nu. 7

Mercatores ſuſcipientes in ſe periculum rerum in auxilium ſtentium: an teneantur actione oneris adueſ. car. 16. nume. 9

Mercator habens merces in navi: ſi emit euerum periculi & merces non poſſunt nauigari: an ad periculi precium agere poſſit. car. 19. nu. 22

Mutuas pecuniam, ſi recipit periculi pretium, & ipſam aſſecurauit, nec conſtat de animo mutuas: an iſta ſis, uti uſurarius iudicari poſſit. car. 5. nu. 12

N

NATURA produci. res ſuo debito tempore. car. 19. numero. 78

NAVIS propter publicam utilitatem poteſt conuerſi ad publicum uſum. car. 20. nu. 26

Nauis apprehenſione: an ſcapa comprehendatur. c. 21. nu. 37

Nauta, & magiſter nauis excuſatur à caſu ſubmerſionis. car. 23. nume. 48

Nauis donec portum non intrat, ſemper periculum eſt aſſecurantis. car. 24. nume. 53

Niues inſolitæ: an numerentur inter caſus fortuitus. car. 29. nume. 77

Nemo debet ex dolo tertij aliquid lucri conſequi. car. 30. & 37. nume. 23

Niues immoderate communiter ſolent frumenta corrumpere. car. 30. nu. 30

Nuda conuentio, & ſine cauſa non ualet. car. 3. nu. 1

P

PAPA, an iudicet de occultis. par. 6. nu. 16

H

- Papalona, & pecunias iudæorum auferri prohibet.** car. 51.
nume. 20
- Papian in casibus dubijs loquatur.** car. 6. nu. 19
- Papian in dubio iudicet aliquem usurarium.** car. 6. nu. 20
- Pecuniam rei loco succedat.** car. 32. & 39. nu. 30
- Periculum uerbum est uerbum generalissimum.** car. 32. nu. 1
- Periculum uerbum accipitur quandoque proprie: improprie & quandoque improprie.** car. 33. nume. 5
- Periculum generaliter prolatum intelligitur de periculo aduenienti per omnem culpam, & non per casum fortuitum.** car. 32. nume.
- Periculum uerbi sumantur pro casu fortuito.** car. 35. n. 17
- Periculum absolute prolatum circa ea quæ deferuntur per mare. an comprehendatur sub nomine aduersæ tempestatis.** car. 33. nume. 1
- Practica in assecurationibus est estimare quantum assecurator communiter perit.** car. 49. nume. 6
- Præsumptio aliam tollit.** car. 7. nu. 24.
- Pericula nauium ut plurimum procedunt culpa nautarum.** car. 36. nume. 22
- Periculo, an quis se exponere debet.** car. 32. & 39. nu. 29
- Periculum suscipiens casus fortuiti tenetur de omni eo, quod latrones surripiunt quouis à colore.** car. 32. nume. 8
- Princeps eximens castra: an dicatur eximere propria uel communia.** car. 25. nume. 59
- Piratae tanquam hostes patriæ possunt impune interfici.** car. 44. nume. 52.
- Piratae, an proprie fures, uel latrones dici possunt.** car. 44. n. 54
- Pietas in carceratis semper est habenda.** car. 27. nu. 69
- Piratarum incurfus, insidia naufragium, & incendium equiperantur.** car. 44. nu. 53
- Promissio de non alienando: an possit re pignori dari.** car. 46. nume. 68
- Promissio mercedis uidetur semper esse conditionalis.** car. 26. nu. 12.
- Promittens aliquem non inquietare, sub pœna si ex parte offensi inquietudo procedit pœna non committitur.** car. 36. n. 13

- P**romissor periculi non tenetur, nisi merces in navi reperj
tur. car. 18. nu. 19
- P**romissio de aliquid faciendo semper intelligitur de prima
vice. car. 10. nu. 31
- P**romissio de soluendo alicui facta, non dicitur fideiussio,
sed conditionalis obligatio quatenus a debitore non exe
gerit. car. 25. nu. 58.
- P**ericulum sumerisionis semper est assicurantis. car. 14. nu. 53
- P**iratarum appellatione: an & latro comprehendatur.
car. 43. nu. 50

Q

- Q**UALITAS personæ facit extimari casum ab alijs com
missum, quod aliter non extimaretur. car. 27. nu. 71
- Q**uantitas pretij multum est attendenda in assecurationibus.
car. 21. nu. 34
- Q**ui per mare res deferri patitur: an depauperare dicatur.
car. 4. nu. 4
- Q**ui occasionem damni dat damna dedisse uidetur. car. 41.
nu. 38
- Q**ui possunt statuere possunt consuetudinē, & introducere.
car. 15. nu. 5
- Q**ui pro alio promittit uidetur promittere uti fideiussor.
car. 25. nu. 57
- Q**uis uel qui est realitium sui natura. car. 17. nu. 17
- Q**ui in contractibus potest legem apertius dicere semper
contra stipulatorem interpretatio: est facienda. c. 45. n. 58
- Q**uando aliquid fit ab aliquo. an præsumatur, esse potius fa
ctum causa defensionis, quàm offensionis. car. 42. nu. 45
- Q**uando, quis tenetur ad certam quantitatem respectu cer
te speciei: an dando quantitatem liberetur. car. 43. nu. 46
- Q**uando merces certo loco sunt danda: an ibi extimatio in
spici debet. car. 22. nu. 41
- Q**uo tempore extimatio fiat in rebus deperditis. c. 22. n. 40
- Q**uæ in portu sunt perinde habetur ac si in ciuitate facta es
sent. car. 22. nu. 39

Quæter fiat extimatio rerum deperditarum. car. 22. nu. 4

R

- RECIPIENS** pecuniam causa portandi ultra mare, si premium in se accipiat: an usurarius sit iudicandus. car. 7. nu. 26
- Reperitio** inter ludentes datur in ludo prohibito. car. 12. n. 32
- Restantum** ualent, quantum uendi possunt. car. 48. num. 4
- Res** destinata ad uendendum: an loco mercium habentur. car. 46. nu. 65
- Res** de nauis in scapham reportate causa exoneranda nauis & pereant: an asscurator teneatur. car. 21. nu. 36
- Represalias** si quis soluerit nunquid poterit repetere ab eo, qui fuit causa quod imposita fuerit. car. 39. nu. 34
- Renunciatio** casuum fortuitorum: an intelligatur de incon-suetis & insolitis. car. 28. num. 75
- Ribaldaria** Patroni: an intelligatur in generali susceptione casus fortuiti. car. 30. nu. 82

S

- SENATVS** prohibet pecuniam ludere & sponsonem facere. car. 9. nu. 6
- Sciens** rennuciantia requisperatur. car. 48. nu. 3
- Sponsio** facta in ludo prohibito: an ualida sit censenda. c. 9. n. 5
- Sponsio** sine causa: an sit de iure ualida. car. 13. nu. 32
- Spōsio**, quæ cōtra bonos mores concipitur nō ualet. c. 9. n. 12
- Sponsiones** magis causa solatij, quàm lucri concipiuntur. car. 10. nu. 23
- Sponsio** cōcepta super navigatione. de prima semper refer-tur. car. 24. nu. 52
- Sponsio** de masculo, uel femina nascendo: an de iure ualida sit habenda. car. 10. nu. 18
- Stipulatio**, qua quis inuitatur ad delinquendum: an ualeat. car. 9. nu. 12
- Stipulatio** cōcepta hoc modo. si hoc anno imperator coro-nabitur, uel si in Italiā uenerit: an de iure ualeat. c. 10. n. 17

Stipulatio sub inhonesta cōditione: an toleratur. car. 12. nu. 28
 Stipulatio in casu mortis: an extēdatur ad ciuilē. car. 46. n. 67
 Solus conditionis euentus: an pro causa sit habendus. c. 8. n. 3
 Suscipiēs in se periculum casuum fortuitorū: an intelligatur
 de insolitis. car. 28. nu. 74. & 76
 Suscipiens in se periculum: an teneatur de leuissima culpa.
car. 14. nu. 9
 Suscipiens periculū: an teneatur de casu fortuito. car. 34. n. 8
 Susceptio in se periculi: an faciat illicitam conuentionem.
car. 4. & 7. nu. 6. & 29.
 Susceptio generalis periculi in se, an de iure ualeat. c. 37. nu. 6
 Stante statuto, quò blada extrahantur de proprio: an pote
 rit de communi.

T

TVRPITVDINEM suā, quis detegere non tenetur. car.
51. nu. 15
 Turcæ & Africani sunt inimici imperij Christianorum. car.
51. nume. 19

V

VENDENS Rosas uiridarij semper de primis est intelligē
 dum car. 21. nu. 32
 Vendens usumfructum, quem habet in tali re, si rem nō ha-
 bet uenditor: an de emptione teneatur. car. 18. nume. 21
 Verba apposita in contractibus intelliguntur secundum na-
 turam contractus. car. 31. nu. 4.
 Verba debent intelligi secundū naturam. cōtractus. c. 33. n. 4.
 Verba debēt intelligi per prius, & nō per posterius. c. 21. n. 33
 Verba assurationis multum sunt ponderanda. car. 21. n. 33
 Verba quandoque impropriantur secundum subiectam ma-
 teriam. car. 35. nume. 15
 Verba sub periculo rerū mearum, tam ad præsentes, quā
 ad futuras referuntur. car. 24. nu. 49
 Verba semper in dubio sunt sumenda proprie, & non im-

proprie. car. 47. nume. 71

Verba debent intelligi secundū subiectam materiā. c. 34. n. 12

Villæ & oppida ciuitatum subiecta non habent iurisdictionem. car. 15. nu. 4.

Verus & communis intellectus. c. fin. de usuris. car. 6. nu. 18

Vir bonæ conditionis, & famæ in carcere detrusus si aufugit non est uerisimile ex fuga delictum commississe. car. 27. nume. 70

Vsura etiam nautica semper est prohibita. car. 7. nu. 18

Vsura omni iure est prohibita. car. 5. nu. 9.

Vsus loquendi plurimum est attendendus. car. 28. nu. 73

F I N I S.